

Izkopani denar

Franc Riemer, najbogatejši Konjičan, si je svoj denar nakopal z bagrom. Več o njem v reportaži Konjiški Carrington piše drugačno Dinastijo na strani 16

Naivni Slovenci bodo vohuni?

V želji za dobrim zaslužkom Slovenci pošiljajo svoje življenjepise v Anglijo. Kaj se skriva za navidez nedolžnimi oglasi, preberite v prispevku Kdo zbira življenjepise Slovencev? na strani 11

Stran 9

Celjski pištolarji

Stran 6

Utopljene srednje šole

Stran 32

Umor v Sodni vasi

Prava trgovina za vaš avto

AUTOplus

Celje, Čuprijska 9
Tel. 24-025, 24-303

Nudimo vam zavore in sklopke za vse tipe vozil

Stran 11

Alarm razbil iluzije

Stran 4

Podarimo si družbeno premoženje

ŠIFRA "DOBER ZA SLUZEK"

Podarimo si družbeno premoženje

Predlog Draga Buvača - Kje ga je polomil Marković?

»Družbeno premoženje je treba podariti, saj lahko le na tak način pridemo do potrebne lastninske preobrazbe. Na način, kot to počenjamo sedaj, bomo za to preobrazbo porabili več desetletij,« je na zanimivem strokovnem predavanju, v Narodnem domu ga je prejšnji teden pripravila celjska Stranka demokratične prenove, povedal Drago Buvač, ugleden hrvaški ekonomist, publicist in novinar, avtor številnih knjig ter komentator Dela in Danasa. Pred skromnim avditorijem je predstavil tudi svoje poglede na neuspeh Markovičeve reforme.

Drago Buvač je eden tistih jugoslovanskih ekonomistov, ki je že pred letom dni napovedal, da si lahko v primeru neuspeha reforme Anteja Markoviča obetamo razpad Jugoslavije. Družba, ki ni sposobna zlomiti hiperinflacije, se namreč nujno znajde na razpotju in v krizi, s kakršno se soočamo danes. Pri tem pa Buvač ne sodi med tiste ekonomiste, ki bi se že v osnovi ne strinjali z Markovičevim programom. Nasprotno, meni, da je bil program ustrezen in da je ponudil možnost za uspeh.

Še Amerika bi se sesula

In kaj se je pravzaprav zgodilo s programom? Do maja preteklega leta smo z nekaterimi žrtvami že pozabili na hiperinflacijo in kazalo je, da lahko uspemo. Žal je začel premier zaradi političnih in tudi drugih pritiskov preveč popuščati. Tako se je naenkrat denarna masa povečala za dvakrat, plače so narasle skoraj za enkrat, šivi so pokali tudi pri javni porabi. Ni ekonomije, ki bi lahko v takšnih pogojih speljala antiinflacijski program. Osnovni vzrok je torej v tem, da nismo bili pripravljeni na potrebne žrtve, na socialne pretrese in vse, kar sodi zraven.

Kot primer navaja Drago Buvač naše povprečne plače, ki so znašale okrog 800 mark. Če bi pri tem primerjali produktivnost našega in ameriškega delavca, potem bi moral imeti slednji 60 tisoč dolarjev mesečnih prejemkov. Tako kot pri nas dinar, bi se v tem primeru tudi dolar sesul v prah.

Napaka Markoviča je bila torej v tem, da je preveč popuščal in da se tudi ni takoj lotil osnovnega problema - privatizacije.

Začarani krog državne lastnine

Sistem, kakršnega vpeljujemo, lahko deluje izključno na osnovi zasebne lastnine. Da socializem niti teoretično ni več mogoč, dokazujejo procesi njegovega razpada v celem svetu. Bistveno pri tem je, kako se lotiti proble-

ma privatizacije, posebej še, ker naš izhodišni položaj ni tak, kot ga imajo v razvitih kapitalističnih državah.

V socializmu zato pri preobrazbi ne moremo uporabiti modela z zahoda. Kot primer Buvač navaja Anglijo, kjer so v devetdesetih letih privatizirali le 7-8 odstotkov državne lastnine, s tem seveda, da je zasebna lastnina prevladovala že prej. Pri nas je v družbeni lasti med 80 in 90 odstotki premoženja in ni časa, niti možnosti, da bi preobrazbo izvršili hitro, saj bi potrebovali za to morda kar nekaj desetletij.

Pri tovrstni preobrazbi je potrebna tudi hitrost, vse, kar se odvija prepočasi, vodi v razsulo, v nek status quo in etatizem. Primer za to je sovjetska perestrojka. Razen tega pa je potreben kapital. Ker pri nas trenutno ni tržišča, ki bi določalo ceno, prihaja do kraje družbenega kapitala, zato se kot zaščitnik oglašča država, ki družbeno premoženje pretvarja v državno lastnino. Kot je znano, ta ni bila nikoli učinkovita. Vrtimo se torej v krogu.

Vsakemu 5 tisoč dolarjev

Drago Buvač zato predlaga svoj model, ki ga je podrobneje opisal v knjigi Povratek v kapitalizem. Njegov predlog je, da bi celotno družbeno lastnino, potem ko bi jo ocenili, razdelili v obliki nekakšnih vaucherjev (=naročilnic) prebivalstvu. Vsak bi, v enakem deležu, dobil naročilnico v vrednosti npr. 5 tisoč dolarjev. Istočasno bi za vrednost iste lastnine izdali vrednostne delnice. Vsak bi tako kupil delnice tistega podjetja, ki bi ga nam izbral (ni nujno, da tistega, kjer je zaposlen). Ustvarilo bi se tržišče, dobili bi ponudbo in povpraševanje, v boljša podjetja bi se stekalo več »naročilnic«, v slabša manj. Problemov, povezanih s krajo družbenega premoženja, s tem, da je nek direktor prišel poceni do svojega podjetja, bi se tako najlažje rešili.

Nova nacionalizacija?

Kaj s tem dobimo? Denarja v žep zagotovo ne, vsekakor pa bi s tem ustvarili popolnoma druge pogoje za delovanje tržišča. Ekonomija bi pridobila pri učinkovitosti, šele v takšnih pogojih bi med prebivalstvom zaživel pravi interes za varčevanje, za investiranje itn. Res, da vsi ne bi bili pripravljeni tvegati, lahko pa bi zato svoje naročilnice zamenjali za delnice kakšnega pokojninskega ali drugega sklada, kar bi jim dajalo obresti.

Ali ne bi bila to nova nacionalizacija, ali ne bi bili delavci dobrih podjetij, tisti, ki so v preteklosti investirali, se zaradi tega bolj odrekli kot drugi, prikrajšani, so

spraševali udeleženci petkovega posveta?

Vsi res nismo enaki, se strinja Buvač, vendar pa meni, da dobrih podjetij le ni bilo toliko, kot si mislimo. Interes teh dobrih pa bi vseeno lahko zaščitili s tem, da bi imeli prednost pri nakupu delnic svojega podjetja. Nikakor pa ne bi smeli izračunavati, kdo bi si zaslužil več, kdo manj, ker bi to že na začetku zablokiralo vsa prizadevanja. Nekaj podobnega se nam sedaj obeta s procesom denacionalizacije, ki je, kjerkoli so se tega lotili, zavrnila proces privatizacije.

Odprto pa je vprašanje, ali smo politično tako zreli, da je kapitalizem sistem, ki ga hočemo, posebej še, na to je opozoril direktor Klime Alojz Zupanc, ker mnoge naše stranke iz programov že umikajo privatizacijo. Razlog je po Buvačevem preprosto: politika želi imeti svojo ekonomsko moč, zato narašča državni etatizem. To je zdaj že jasno. Tudi pri nas.

RADO PANTELJIČ

Riše Samo Kralj

Kdo pije, kdo plača

Ustanovili so območni odbor sindikata vzgoje in izobraževanja

Z novo zakonodajo se pristojnosti ustanoviteljev zavodov izredno povečujejo. Zato pa naj se poveča tudi odgovornost, ki naj se odraža in zagotavljanju denarja in pogojev za nemoteno delo, so menili delavci v vzgoji in izobraževanju, ko so ustanovili svoj območni odbor sindikata. In še beseda o ravnateljih - če jih bo imenovala oblast, naj se v zakonih zagotovi, da se bo upoštevala njihova strokovnost, ne zgolj politična pripadnost.

Takšna so bila stališča predstavnikov osnovnih šol in vrtcev iz šestih občin celjskega območja, razen Mozirja in Velenja, ki so ob ustanavljanju svojega območnega odbora sindikata vzgoje in izobraževanja Zveze svobodnih sindikatov Slovenije največ pozornosti namenili novi zakonodaji.

V razpravi o Zakonu o zavodih ter Zakonu o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja so menili, da v trenutnih družbenih razmerah obstajajo tri poti, kako delavci lahko uveljavijo svojo voljo. Prvi način je v dogovoru s poslanci republiške skupščine iz našega območja, drugi z neposrednim obračanjem na politične stranke, ki bi morale v obdobju pred sprejetjem novih zakonov pripraviti vrsto razprav in javnih tribun, tretji - morda še najbolj učinkovit način - pa je pošiljanje svojih stališč neposredno Republiški skupščini.

Svoja mnenja in stališča so z ustanovne seje območnega odbora sindikata delavcev v vzgoji in izobraževanju poslali tudi Republiški skupščini. Do obeh predlogov zakonov so bili razpravljajci dokaj kritični in poudarili so, da so doslej razprave o Zakonu o zavodih potekale zgolj na upravno-poslovodni ravni, zato tudi večina pripomb leti na položaj in imenovanje ravnateljev zavodov. Menili so, da je potrebno v te razprave vključiti tudi ostale delavce, javnost pa seznaniti z velikimi pristojnostmi, ki jih bo poslej imel ustanovitelj. Z večjimi pristojnostmi bi se morala po njihovem mnenju povečati tudi odgovornost, saj konec koncev glede na predlog zakonov ustanovitelj postane tudi lastnik celotnega premoženja zavodov. Le v neka-

terih primerih se da o lastni dogovarjati, izjemoma pa se pravico do lastnine lahko uveljavlja celo s tožbo.

Po mnenju sindikalnih ak-

Sindikalni aktivisti 27 osnovnih šol in vrtcev so prejšnji četrtek ustanovili odbor sindikata vzgoje in izobraževanja celjskega območja Zveze svobodnih sindikatov Slovenije. Odboru, ki zaenkrat združuje nekaj več kot 1100 delavcev v vzgoji in izobraževanju šestih občin celjskega območja, razen Mozirja in Velenja, predseduje Sonja Grčić iz Zaleca, sekretarska dela pa bo ob še treh drugih sindikatih dejavnosti opravljal Franc Klepej.

tivistov bi morali tudi v bodoče oblikovati svete zavodov, bolj jasno pa bo potreb-

no opredeliti še nekatera določila obeh zakonov. Tak predlagajo tudi uvedbo določila, da dajejo soglasje k imenovanju ravnatelja člani sveta zavoda, o njegovem imenovanju pa naj ne bi odločali izvršni sveti, ampak skupščine občin oziroma republik. Potrebno bo doreči še, kak ugotavljati strokovnost ravnatelja ob njegovem imenovanju, standardi in normativi za delo v vzgoji in izobraževanju pa bi morali biti uklajeni z nacionalnim programom.

Sicer pa je v celotni razpravi bilo začetiti predvse skrb, da bo položaj v zavodih poslej preveč odvisen od tujih oblasti. To bi, glede na možnosti za spreminjanje oblasti, za seboj lahko potegnili tudi nestrokovne posege v vzgojo in izobraževanje.

IVANA STAMEJČ

Roky Spik zaposluje invalide

V šentjurski občini je vsak peti iskalec zaposlitve invalid ali težje zaposljiva oseba. Med 526 nezaposlenimi je torej 109 ljudi, za katere je iskanje zaposlitve še večji problem kot za ostale. Za nekatere od njih pa so se odprle nove možnosti z ustanovitvijo mesanega podjetja Roky Spik, ki namerava nekaj delovnih mest načrtno nameniti invalidom in težje zaposljivim osebam.

Novo podjetje Roky Spik ima prostore na dvorišču bivšega kombinata, v njem pa je ta mesec že dobilo delo 5 mladih težje zaposljivih delavcev, vseh zaposlenih pa je 11. Nekateri so na delo dolgo čakali, drugi pa so delavci Spika, enega od ustanoviteljev. Gre za lažje invalide, ki delajo v tem delovno manj zahtevnem programu. Fantje, ki imajo posledice prometnih nesreč ali so izgubili delavci. Drug na drugega prenašajo znanje in delovne

izkušnje, njihovi medčloveški odnosi pa so - kot pravijo - urejeni.

Ustanovitelja ter solastnika približno polovičnega deleža novega šentjurskega podjetja sta družbeno podjetje Spik in Spikov kooperant obrtnik Jože Cank. Spik je prispeval prostore, Cank pa program izdelovanja otroških vozičkov. Pri Spiku so invalidske delavnice sicer načrtovali v bodočem šentjurskem obrtnem centru. Vendar pa so se odločili, da ne bodo čakali na novogradnjo. Izkoristili so prazne prostore in na trgu že uveljavljeni program, začeli z delom, v nove prostore pa se bodo preselili kasneje.

Roky Spik izdeluje otroške vozičke, ki so se na jugoslovanskem trgu že uveljavili, poznajo jih tudi na Češko-slovaškem, veliko pa si obetajo še na španskem in avstrijskem trgu. Marta Bračun, vršilka dolžnosti direktorice tega podjetja v ustanavljanju meni, da bi lahko do konca leta zaposlili 40 de-

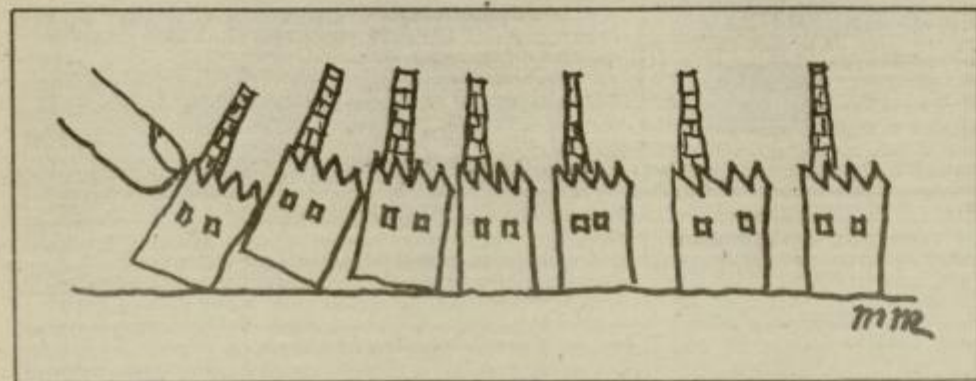
lavcev in program razširili saj je na trgu za proizvajalce otroških vozičkov še dovolj prostora. Razmišljajo tudi o industrijski prodajališču, kjer bi lepo oblikovane in praktične otroške vozičke ponujali po tovarniški ceni.

BRANE JERANIČ

Cepitev Elkroja?

V poslovni enoti Elkroja v Soštanju resno razmišljajo o odcepitvi od matičnega podjetja. V Soštanju se z odcepitvijo strinjajo delavci in vodilni o dokončni odcepitvi pa je razpravljala delavska svet v Elkroju v Nazarjah po zaključku naše redakcije. Kakor nam je uspelo izvedeti, v matičnem podjetju ne nasprotujejo odcepitvi, vendar pa bo potrebno urediti vse medsebojne pravice in obveznosti.

U.K.

Je za posledice poplave kriv dež ali človek?

Hidrometeorologi in vodarji se pripravajo - Poplave še bodo

Poplave novembra '90 nam je dala narava, človek pa je kriv, da so posledice hujše, kot bi bile, če bi ravnali bolj razumno.

Tak sklep bi lahko potegnili pod dobre tri ure trajajočo okroglo mizo o vzrokih in posledicah lanskoletne vodne ujme, ki so jo v okviru vseslovenske razstave 'Vodna ujma - Slovenija november 1990' prejšnji četrtek pripravili v Slovenj Gradcu.

Razstavo v slovenjegraški galeriji, ki bo odprta do 7. februarja, je pod pokroviteljstvom Republiškega sekretariata za varstvo okolja in pod okriljem Unesca in OZN vzorno pripravil Nivo, podjetje za urejanje voda iz Celja. S pomočjo vseh vodnogospodarskih podjetij Slovenije, univerzitetnih in republiških institucij ter medijskih hiš so pripravili dober prikaz vseh dogajanj in posledic novembrske poplave, podkrepili vse skupaj z video-, audio- in tonskimi posnetki, izdali pa so tudi zbornik referatov s poročilom in komentarji o poplavah.

Po otvoritvi razstave so v Slovenj Gradcu pripravili tudi okroglo mizo, kjer so govorili predvsem o vzrokih in posledicah poplav, pa tudi o tem, kako ravnati v bodoče, da bodo posledice takšnih naravnih katastrof čim manjše.

Izkazalo se je, da si strokovnjaki različnih področij niso enotni v odgovorih na vprašanje, kaj je vplivalo na to, da smo posledice novem-

brske ujme občutili tako močno in da je škoda ob tokratih poplavah veliko večja kot ob podobnih poplavah v tem stoletju.

Največ razhajanj je bilo med hidrometeorologi in vodarji. Miran Trontelj iz Hidrometeorološkega zavoda Slovenije je namreč trdil, da

padavine v času poplav niso bile krive za takšen obseg škode in da je za to kriv predvsem človek s svojimi posegi v okolje.

Vodarji so temu oporekali, češ da 24-urno povprečje padavin, s katerim so postregli vremenarji, ni zadosten dokaz za takšne trditve, potre-

denarja za vzdrževanje podegovane avstroogrške regulacije Savinje: njena struga se je sicer poglabljala, vendar ni bila nikoli zadostno vzdrževana.

V zvezi s tem je nekdanji direktor Nivoja Niko Rožič dejal, da bi bila škoda ob poplavah znatno manjša, če ne bi pozidali nekaterih površin (na primer Nazarje, Male Braslovce), ki so bila po prvotni avstroogrski ureditvi predvidene za razlitje vode, (s čimer bi bile zaščitene ostale urbanizirane površine), če ne bi, tako kot na primer na desnem bregu Savinje v Parižljah, zazidali pretokov, ki so služili za naravno odtekanje vode ipd...

Tudi kmetijski so dosegli, da so se zavarovale nekatere kmetijske površine, ki bi morale ob tako visokih vodah služiti kot naravni zadrževalniki. Na večji obseg škode je vplivala tudi gozdarska politika, o kateri sicer niso veliko govorili.

Melioracije na obseg katastrofe menda niso veliko vplivale, saj zajemajo le 3 odstotke površja Savinje, zato pa so imeli večji vpliv neurejeni bregovi, rek, s katerih so marsikje posekali grmovje. Svoj delež je prispevalo še propadanje jezov in pragov, ki so pomembni tudi iz narovarstvenih, etnoloških in ekoloških vidikov.

Nihče pa ni oporekal trditvam Matije Marinčeka, da so bili glavni vzroki poplave v Celju porušitev nasipa nad Lavo, zajezev mostu čez Savinjo z naplavinami, neustrezna ureditev deponije Ingrada in nedokončana regulacija, ki so jo pripravljali v Medlogu v začetku devetdesetih let. Nihče tudi ni oporekal ugotovitvam Marka Breznika, da gradnja zadrževalnikov v Zgornji Savinjski dolini, predvsem tistega v Podvolovljeju, zaradi vulkanske sestave tal ne pride v poštev. Po njegovem mnenju je najboljši perspektivni vodni vir za pitno vodo spodnje Savinjske doline in Celja kraški izvir Kropa pri Bočni, seveda v primeru, če je še zaščitena.

Okroglo mizo v Slovenj Gradcu so sklenili z ugotovitvami, da bodo potrebe nove, s celovitimi študijami podprte ureditve voda, v okviru katerih bodo pogoje postavljali vodarji, ne pa politika in raznorazni krajevni faktorji. Poplave še vodo, zato je treba vodi pustiti prostor, da se nekje razlije, kar pomeni, da bo treba urbanizacijo s poplavnih območij umakniti.

R. PANTELIČ

vse dosedanje vzdrževanje v vodnem gospodarstvu nepotreben strošek. Ker tudi celovita analiza vzrokov in posledic poplav ni pripravljena, podpisana in opremljena s potrebnimi pečati, še le na osnovi tega pa bodo možna konkretna sklepanja, nam ostaja le vrsta vprašanj. Najprej to, zakaj so bile potrebne kar tri katastrofalne poplave, da lahko doslej na več begov razdeljeni vodarji v en glas trdijo, kaj vse smo počeli narobe? ali niso bili, vključno z ostalo znanostjo, premalo odločni pri zagovoru svojih strokovnih ugotovitev in ali je res spet le nova oblast služna za to, da so lahko dali te ugotovitve končno na plano?

Eno je zdaj gotovo. Poplave bodo še. Ni verjeti, da bi lahko vse zalite tovarne, hiše in cela naselja, zgrajena brez soglasja vodarjev, predstavili kar tako, četudi bodo vodarji po novem dobili vsa pooblastila, ki jim gre. To bo kvečjemu prispevalo k temu, da v bodoče podobnih neumnosti ne bomo počeli, medtem ko se bo ob vprašanju, kaj storiti, da bodo posledice prihodnjih poplav čim manjše, treba predvsem dogovoriti, katera območja na nek način žrtvovati. Pri tem pa bodo spet prišli prav karte, ki jih je narisal nesrečni avstroogrski inženir. Krivca pa le imamo.

RADO PANTELIČ

bovali bi tudi urno in celo minutno povprečje, češar za zavod ni sposoben zagotoviti. Vzrok za to je objektivni, meteorologi namreč še vedno ne morejo postaviti že kupljenega radarja, vrednega 725 tisoč dolarjev na Slivniku, kjer bi bilo zanj najprimernejše mesto.

Sicer pa so vodarji očitke zavračali tudi s trditvami, da v preteklosti niso imeli zadostnega vpliva na prostorskim planiranju, da so se poplavna območja urbanizirala

Ob ugotovitvah, kaj vse smo počeli narobe, so udeleženci opozarjali, da nas stare napake tudi sedaj, ob sanaciji razmer, niso ničesar naučile. Tako je dr. Marko Breznik opozoril, da je bila v Delu že objavljena licitacija za gradnjo mostu v Ljubnem, mostu, ki bi po svoji gradbeni zasnovi grobo skazil podobo kraja in krajine. Narovarstveniki, krajinarji in vsi ostali, ki bi morali dati svoj pečat k predlogu, so zatrčili, da jih za mnenje ni nihče vprašal in da je rešitev zgolj posledica želja cestarjev in gradbincev po hitrem zaslužku. Minister Miha Jazbinšek je zatrčil, da bodo vmes posegli odgovorni in da takšne sanacije, ki sedaj v Zgornji Savinjski dolini marsikje poteka »na lepe oči«, ne bodo dovolili.

brez njihovega pristanka, da so s sredstvi, ki jih v republiki odvajamo za ureditev vodotokov, lahko le uresničevali zahteve politike in štiti zgolj tisto, kar je že nastalo. Tako menda nikoli ni bilo

OKNO V JUGOSLAVIJO

Piše: VLADO ŠLAMBERGER

»Tanki na zagrebških ulicah«

Morda bomo čez desetletje ali kaj prej zvedeli, kaj je razsvetlilo vrh Jugoslovanske ljudske armade, da v torek ni porinila Jugoslavije v državljansko vojno, kar ji je omogočil Mali vodja iz vrst Velikih Srbov - dr. Borisav Jović s svojimi janičarji (Vojvodincem, Črnogorcem, Bosancem) v predsedstvu SFRJ. Odlok o razpustitvi in razorožitvi »nelegalnih paravojaških sestav« je namreč omogočil tudi nastop JLA na ulicah Slovenije in Hrvaške; nanju - oziroma na del prave Hrvaške, saj v »razlagah« tega odloka nikjer niso bili omenjeni cestni razbojniki iz Kninske krajine - naj bi se nanašala ta izpolnitev grožnje, ki so jo že precej prej napovedovali upokojeni oficirji JLA.

Ali so k mirnemu polumu (zasebniki so po vsej Jugoslaviji vrnili le nekaj desetnih orožja, med njimi ni tistega, ki so ga kninski razbojniki ukradli armadi) Jovićeve poteze pripevali podpisani več kot 300.000 hrvaških mater, ki so zahvale mir in varnost za svoje sinove, vojake in nesojene vojake v JLA; ali so se generali le ustrašili posledic; ali je pehota, ki je v vseh armadah najbolj nazadnjaška, doživela poraz proti liberalnejšim tehnološko razvitejšim delom JLA; ali so prevladali Janševi argumenti, da je slovenska teritorialna obramba ustavna kategorija (zadnjih 30 let je prevladala v Jugoslaviji doktrina teritorialne obrambe, bila je naš ponos in adut, saj so od Tita navzdol vsi hvalili »jugoslovanskega obrambnega ježa s tisoč bodicami«)? Kdo ve?

Hrvati - naši nezanesljivi sosede, saj je vse več tistih, ki ne zaupajo njihovim potezam ali pa presenečajo Slovence z njimi - so pripravili celo izmišljen scenarij, če bi tanki »JLA« zapeljali po zagrebških ulicah, vojaška policija pa poskušala zasesti strateške točke v hrvaški metropoli. Ne samo, da bi se posebej sestavljenim enotam JLA (iz Srbov, Črnogorcev in morda še kakšne narodnosti, Hrvati, Slovenci, Madžari, Muslimani, Albanci prav gotovo ne bi potegnili orožja na hrvaško ljudstvo) uprle dobro oborožene enote hrvaških specialcev, ampak bi stotisoči Zagrebčanov s svojimi telesi naredili živi zid pred poslopjem hrvaškega sabora, da bi ubranili svoje poslance in svojega predsednika. Tak človeški nasip pa je mogoče zrušiti samo s tanki, topovi, z rafali in bombami iz helikopterjev in letal; bi bili vojaki Srbi in Črnogorci sposobni prelivati kri? Celo največji pesimisti so pri tem izmišljenem scenariju napisali: Ne bi bili.

Potem ko so tudi Hrvati utrpeli hudo škodo zaradi srbskega razbojništva (vdor v jugoslovanski denarni sistem, pri čemer se je izkazalo, da tudi Narodna banka Hrvaške ni čisto nedolžna, še zmeraj pa je prava devica v primerjavi s Srbi in Vojvodinci), so na Hrvaškem pohiteli in javnosti že predstavili lasten denar. Z njim naj bi se, podobno kot Slovenci, zaščitili pred prihodnjimi srbskimi barabijami.

1 nin = 1 DEM

Zasebni bančnik Ibrahim Dedić (pri njem so bile devize naprodaj ves čas, tudi takrat, ko jih je v »uradnih« bankah zmanjkalo) je po svoji zamisli in ideji dr. Slavena Letice (svetnika dr. Franje Tuđmana) dal oblikovalcu Jošku Marušiću izdelati nove bankovce. Tako naj bi Hrvati imeli denarno enoto 1 nin, vreden 1 DEM (9 Markovičevih devalviranih dinarjev); 1 nin bi imel 100 gvozdov (gozdov ali kamnov), vrednih 100 pfeningov. In zakaj nin? V Ninu je bila zibelka hrvaške državnosti. Če hrvaška vlada ne bo navdušena nad ninom, bo ta še zmeraj v obtoku, in sicer v Dedićevi banki Promdeji holding kot bančni zapis, na temelju katerega bo mogoče dobiti posojilo.

Edini brez predsednika

Enako o svoji valuti še ne razmišljajo Makedonci, ker imajo hujše skrbi. So še brez predsednika republike in najbolj črnogledi napovedujejo, da se lahko makedonsko sobranje sestaja v naslednjih štirih letih vsak teden, pa še ne bo sposobno izvoliti šefa države.

Razmerje političnih sil v Makedoniji je namreč takšno, da si nobena stranka ne more zagotoviti prevlade, ne da bi sklepala koalicijo vsaj še z dvema. To se prenovljenim komunistom očitno ni posrečilo, ko so za šefa republike kandidirali Kira Gligorova. Ta je sicer dobil 60 glasov od 120 (moral bi jih 80 oziroma dvotretjinsko večino), vendar bo moral znova poskusiti 25. januarja, pa morda spet februarja, marca... dokler kdo ne bo popustil. Čeprav je bilo glasovanje tajno, poznavalci menijo, da so bili med 37 poslanci, ki so glasovali proti Gligorovu in 23 poslanci, ki so oddali neveljavne glasovnice, člani zmagovite makedonske nacionalne stranke VMRO - DPNE (imajo 38 sedežev v sobranju) in albanske Stranke za demokratski napredek (22 poslancev). Oboji imajo namreč neporavnani račun s komunisti Petra Goševa. Prvi zato, ker so bili izigrani pri volitvah predsednika makedonske vlade, drugi pa zato, ker jih najmočnejši stranki (VMRO in komunisti) sploh niso vključili v kadrovske kuhinjo in se obnašajo, kot da Albanci ne bi bili po moči tretja najmočnejša stranka v makedonski skupščini (pred Markovičevimi reformatorji).

Za sejo v petek poznavalci makedonskih razmer napovedujejo obrnjene vloge. VMRO bo predlagala za predsednika republike zgodovinarja Blaža Ristovskega, tega pa naj bi zrušili komunisti in reformatorji, pri čemer Albanci ne bodo odločilen jeziček na tehtnici. Možno je, da se bodo stranke do petka le še sporazumele, seveda tri na račun drugih, sicer se bo Makedonija znašla na obrobju; ta teden potekajo intenzivni pogovori med republikami o prihodnji ureditvi države, brez novega predsednika (edini od šestih!) pa so Makedonci vnaprej v podrejenem položaju.

Bogy, go home!

Težav pa nimajo samo Makedonci, ampak jih je Bosancem dodatno zakuhala Srbska demokratska stranka. Njeni člani v BiH vse pogosteje vpijejo Bogy, go home! Član predsedstva SFRJ iz BiH Bogić Bogićević se je namreč zameril vodstvu SDS, češ »da ni dovolj dober Srb« in da ni »ustrezno zastopal interesov Srbov v BiH v predsedstvu države«. SDS hoče v predsedstvu SFRJ (dokler še obstaja) »svojega človeka«, na Bogićevićevo srečo pa se Hrvati in Muslimani odločno upirajo takšni zamerjavi. Kaj kmalu po volilni koaliciji so spoznali, da v španoviji s Srbi še pes crkne...

ZLATARSTVO
KRAGL
ŽALEC

TRADICIJA
TREH GENERACIJ

Utopljenne srednje šole

Po načelu »Pomagaj si sam in Bog (republika) ti bo pomagal«, so v Celju le dobili nekaj potrebnega denarja

Zadnja naložba v celjske srednje šole se je zgodila pred 10 leti - Mačeha republika je nanje kar pozabila - Kdo je kriv, da celjski srednješolci ne telovadijo? - Pohlevni ravnatelji so končno dvignili svoj glas - Lahko pomaga minister Venclj?

V razmišljanjih o novi šolski zakonodaji, orisih osnovne šole, ki naj bi postopoma prešla v devetletko, uvajanju ločenega tehniškega in poklicnega izobraževanja v srednjih šolah, pa spornih razpravah o uvedbi verouka v šole in tem, da bi naši šolarji drgnili šolske klopi tudi ob sobotah, se dejansko stanje v posameznih segmentih našega šolstva kar nekako izgublja. Pozabljajo se dejstva, da so bile šolske ustanove zadnjih nekaj let bolj ali manj odrinjene ob stran družbenih dogajanj, če pa je šolstvo že prišlo na dnevne redke zasedanj, kjer se je odločalo in delilo denar, potem je bilo to najpogosteje ob spornih, za sam vzgojno-izobraževalni proces nepomembnih temah.

Dobro se še spomnimo premlevanj, koliko je v Celju pred letom ali dvema zaslužil srednješolski učitelj. Profesorske plače so bile odvisne od tega, na kateri šoli je poučeval, ne pa od tega, kako je opravljal svoje delo. Celje si prizadeva postati regijsko srednješolsko središče in to s svojimi desetimi srednjimi šolami tudi dejansko je. Pred leti je imelo celo apetite postati malo, tretje univerzitetno središče Slovenije, a je z ukinjanjem posameznih višješolskih programov kmalu spoznalo, da je ta zalogaj prevelik. Pričakovati je bilo, da bo v takšnih okoliščinah več storilo za svoje srednje šole, a so očitno tudi ta pričakovanja bila nerealna.

Kdo sploh skrbi za šole?

V celjski občini imamo 10 srednjih šol, ki jih v letošnjem šolskem letu obiskuje približno 8 tisoč 800 učencev. Občina je sicer njihov ustanovitelj, a srednješolski programi se financirajo na ravni republike. Zaradi tega tudi konkretnih obveznosti občine, v celjskem primeru pa bi lahko rekli tudi občinja, ni nikjer zapisanih.

Odnos ustanovitelja do srednješolskih ustanov je po Sloveniji dokaj različen. Ljubljana - mesto je že pred leti pripravila konkreten program financiranja, obnove in urejanja svojih srednjih šol in po tem programu dobivajo ljubljanski srednješolci vsako leto nove (oziroma obnovljene) telovadnice, učilnice in delavnice. V Celju pa je bil zadnji, na ravni občine zbrani denar, v srednje šole vložen približno pred desetimi leti. Srednja tehniška šola in Srednja šola Borisa Kidriča sta takrat dobivali novo opremo.

A dokler ni tožnika, tudi sodnika nihče ne išče. Celjske srednje šole so vse do novembrske poplave nekako živelile z republiški dotacijami, medsebojno in v sodelovanju z drugimi ustanovami reševale in usklajevale šolske urnike telesne vzgoje, vsake toliko časa pa je katera med njimi samozadovoljno dvignila glavo ob nakupu nove šolske opreme ali obnovi učilnice.

Novembrska poplava pa je izbila sodu dno. Na objektih in opremi devetih srednjih šol (nepoškodovana je ostala le Srednja kovinarska strojna in metalurška šola v Štorkah) je vodna ujma povzročila za 84 milijonov 198 tisoč dinarjev škode. Ravnatelji so izdelali prioritarno zastavljen program sanacije, do

sredine januarja pa žal dobili le 6,7 odstotka potrebnega in obljubljenega denarja.

Zaupljivi, a lahkoverni ravnatelji

Uradno ocenjena škoda po poplavi na srednjih šolah v Celju je torej po takrat veljavnem deviznem tečaju presegala 12 milijonov nemških mark. Nekaj manj kot 9 tisoč srednješolcem so ostale le tri telovadnice, na posameznih šolah so ostali brez delavnic, prtilične učilnice so bile skoraj v celoti zalite, telefonske zveze so bile prekinjene, šolski prostori pa mrzli.

Kot v ostalih kolektivih so tudi na srednjih šolah zaposleni in učenci poprijeli za delo, počistili prostore, v slabem tednu pa so vzpostavili tudi prekinjene telefonske zveze in ogreli šolske prostore. A kurilnice, dotrajane in po poplavi močno poškodovane, lahko odpovedo vsak hip. Šole bo potem potrebno zapreti, normalnega učnega procesa pa si brez delavnic in sodobno opremljenih učilnic tudi ne gre predstavljati. Da o telovadnicah ne pišemo...

Sanacijski program odpravljanja posledic poplave na celjskih srednjih šolah je republiški Sekretariat za vzgojo in izobraževanje odobril, v občino so začela prihajati tudi republiška solidarnostna sredstva in po dogovorjenem ključu razdeljevanja tega denarja so srednje šole do sredine januarja tudi dobile denar - a le 6,7 odstotka potrebnega in obljubljenega denarja.

Srednje šole so poskušale uveljavljati tudi sklep, da bi bile oproščene plačevanja obveznosti iz dohodka, ki so ga bile deležne vse delovne organizacije z ocenjeno ško-

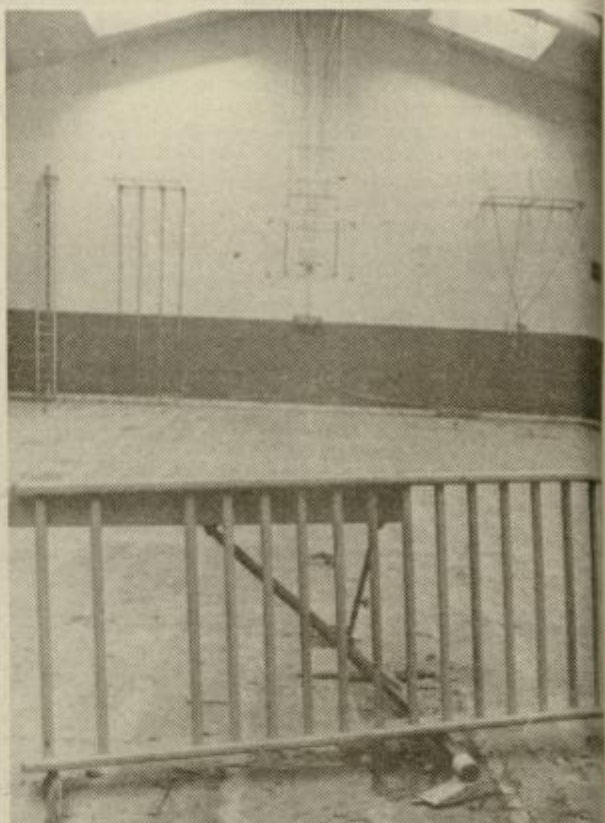
do nad 1 milijon dinarjev. A za srednje šole to, zato ker niso gospodarske organizacije, ni veljalo, čeprav se je pri njih škoda gibala od nekaj več kot 2 milijona do 37 milijonov dinarjev.

V celjski občini so razdeljevanje republiških solidarnostnih sredstev sicer korektno opravili, a kaj več v prid srednjih šol tudi niso storili. Molčali pa so tudi ravnatelji, ki so se zanašali na obljubljeni pomoč. Sredi januarja, ko so uvideli, da lahko skupaj s šolarji izgubijo ne le eno, ampak celo več šolskih let, pa so ravnatelji ubrali drugačne strune. O svojih težavah in pomanjkanju denarja za saniranje razmer na šolah so obvestili šolskega ministra dr. Petra Venclja in kaže, da je tudi njegovo posredovanje pripomoglo k temu, da so prejšnji teden na celjskih srednjih šolah le dobili nekaj več denarja. Gledano v odstotkih bi zadnje nakazilo moralo zadostati za izpolnitev prve faze sanacije razmer na šolah.

Bodočnost ni jasna

V razpravah o novi šolski zakonodaji se govori predvsem o večjih pristojnostih ustanoviteljev, o imenovanjih ravnateljev ter o tem, da bodo imeli tudi ravnatelji večje pristojnosti kot doslej. Zaposlene v vzgoji in izobraževanju, od učiteljev do ravnateljev, pa bolj kot pristojnosti, skrbijo odgovornosti. Bo ta odnos vzajemni?

Bodo šolske ustanove

Telovadnico Srednje ekonomske šole je poplava zaludaj pa sameva in čaka denar za obnovo.

- v tem kontekstu pa tudi srednje šole - res dobile položaj, ko jim ne bo potrebno skrbeti za zagotavljanje denarja za nemoteno delo! Namesto v profitnih enotah bi šolniki radi delali v ustanovah, kjer bodo imeli možnost za kakovostno strokovno delo. A že za izhodišče

IVANA STAMEJČ
Foto: EDO EINSPIELI

Emovci hočejo preživeti

Toda - ali bo Emo - Štrajk zaradi prenizkih plač

V celjskem Emu so v petek, 18. januarja prejeli osebne dohodke za december, ki pa so bili tako nizki, da so se zaposleni v proizvodnji v ponedeljek zjutraj odločili za prekinitve dela. Postavili so nekaj zahtev, ki jih mora vodstvo uresničiti do konca meseca, sicer bodo 4. februarja ponovno stavkali.

Stavkajoči so se zbrali na izrednem sestanku, ki ga je vodil predsednik predstava Svobodnega sindikata v Emu Milan Ramsak, udeležil pa se ga je tudi predsednik občinske vlade Mirko Krajnc. Nezadovoljni delavci so zahtevali takojšnje izplačilo nadomestila za prevoz na delo in prehrano, ki naj bi ga po zagotovilih direktorja Jožeta Gubenskega dobili do konca meseca. Zaradi izgube, ki jo imajo iz preteklega leta in zaradi blokade žiro računa, so izplačali le zajamčene osebne dohodke. Tako so nekateri prejeli manj kot tri tisoč dinarjev, kar gotovo ne zadostuje za preživetje. Predlagali so, da naj v težavnih razmerah vsi prejemajo enako plačo, ne pa, da si v administraciji in vodstvu delijo visoke prejemke. Nekateri so govorili celo o 40 tisoč dinarjih, ki naj

bi jih prejel direktor, kar pa je sam zanimal in pravi, da je dobil 12 tisočakov.

Jože Gubensek je pojasnil, da so sedanje težave samo nadaljevanje desetletne težke finančne situacije Ema. Zaradi zgrešenih investicij, ki ne dajejo rezultatov, so se znašli v izgubi, v zadnjem času pa jih je prizadela še izguba dela jugoslovanskega trga in neplačevanje izdelkov njihovih kupcev. Tako ima Emo približno 170 milijonov dinarjev terjatev, od tega več kot 120 milijonov zapadlih, sami pa dolgujejo dobaviteljem 115 milijonov. Zaradi teh težav tudi izplačani osebni dohodki niso mogli biti višji, pravi Gubensek, čeprav se strinja, da so plače prenizke. »Vendar sociala in gospodarstvo ne gresta skupaj,« ugotavlja. Po njegovem ima Emo kljub vsemu možnost obstoja in razvoja, vendar ne v sedanji obliki in obsegu. Po sedanjih načrtih naj bi se preoblikoval v deset podjetij s krovno firmo, od katerih imajo nekateri perspektivne programe, drugi pa bodo verjetno šli v stečaj, kar je po njegovem neizbežno. Ob tem zaposleni govorijo o približno 700 do 800 delavcih, ki naj bi jih bilo preveč, Gubensek pa ugotavlja,

da številka ni več realna, saj izhaja iz lanske študije, medtem pa se je število zaposlenih že zmanjšalo za 300. O tem, kakšna bo usoda Ema, naj bi se dogovarjali v teh dneh, ko se bo vodstvo Ema sestalo s predstavnikami banke in občine in nato predlagane rešitve predstavilo delavskemu svetu Ema.

In kako bo z zahtevami stavkajočih, ki do 1. februarja pričakujejo predlog za izplačilo januarskih plač v skladu s kolektivno pogodbo? Direktor Gubensek pravi, da bodo odgovor dobili, vprašanje pa je, če bodo finančne možnosti za uresničitev zahteve. »Vse prevečkrat se je v preteklosti dogajalo, da so zaposleni s stavkami dosegli, kar so želeli. Minulo leto so se osebni dohodki zaposlenih v Emu povečali na republiški nivo, za kar pa v rezultatin ni bilo osnove. To je tisto, kar razlagam delavcem in to je verjetno tudi razlog, da nisem priljubljen, ugotavlja Gubensek.

Takšne izjave seveda pomenijo, da bo boj za uresničitev zahtev zaposlenih še ostrejši. Ker je iz dosedanje prakse znano, kdo potegne krajši konec, se bojimo, da je v primeru Ema izid že znan.

T. CVIRN

Odpadki niso nevarni

Konec tedna se je v javnosti pojavila vest, da so v koncernu Gorenje ponudili bihaški tovarni hladilnih naprav Gorenje-Bira, da so jim pripravljene odpisati 15 milijonov dolga, če v Bihaču sežejo določeno količino mravljične kisline.

V sporočilu Tanjuga je navedeno, da so Velenjčani k ponudbi priložili še elaborat o domnevni neškodljivosti sežiganja mravljične kisline, čeprav je znano, da gre za spojino, ki spada v skupino močnih strupov. Strokovnjaki v bihaški tovarni so ponudbo menda zavrnilo v vprašanju, zakaj sežiga neškodljive mravljične kisline niso ponudili toplarnam v Velenju in Šoštanju.

V Gorenjevih Gospodinskih aparatih so razložili, da je pri proizvodnji hladilnozamazovalnih naprav nastal odpadki pri razlakiranju obešal, ki sodi po klasifikaciji med posebne odpadke. Gre za luskice zapečenega laka, prepojene z metilenkloridom, odpadki je v trdni

obliki in skladiščen ni nevaren za okolje.

Ker v Sloveniji ni odlagališča posebnih odpadkov, kjer bi Gorenje Gospodinski aparat lahko odpadke deponiralo, so v podjetju iskali in preučevali različne načine odstranjevanja tega posebnega odpadka. Ekspertize ustreznih institucij so pokazale, da je sežig tega odpadka pri več kot tisoč sto stopinjah Celzija varen, učinkovit in za okolje sprejemljiv postopek.

Predstavniki GA so se z vodstvom Gorenje Bira pogovarjali le o možnostih skupnega razreševanja te problematike. Ob spreminjenem tehnološkem postopku razlakiranja obešal od julija lani v Gorenju Gospodinski aparat odpadki v prej omenjeni obliki ne nastajajo več.

V GA poudarjajo, da imajo vse te odpadke iz preteklih let skrbno skladiščene in da niso nevarni okolju.

URŠKA KOLENČ

Javno tajni seznam

Le malokateri poplavljeni seznam je v javnosti, predvsem pa med farani mozirske občine, dvignilo toliko prahu kot »domnevni seznam odškodnin, izplačanih obrtnikom mozirske občine. Še naprej se v občini širijo govorice o tem, kdo je, kdo ni, kdo bi moral dobiti odškodnino. Pritožujejo se obrtniki in ostali.

Drži, da so bili objavljeni kriteriji za dodelitev pomoči (razdelitev v tri skupine), da je bilo predvsem o tistih, ki so dobili največ odškodnine tudi že dosti napisanega, vendar pa to ni ovrglo nekaterih sumničenj, da se je

predvsem pri obrtnikih, ki so bili v nižjih odškodninskih razredih, pomoč delila po načelu »koliko je kdo prijavil«, da so bili v komisijah člani, ki so bili sami poplavljeni, da kriteriji niso bili enotni...

Gledano širše, se postavlja tudi vprašanje republiških kriterijev za pomoč poplavljenim obrtnikom. Na ta račun je slišati precej pripomb iz drugih, predvsem iz žalske občine, kamor denimo pomoč ni prihajala v takšnih obliki kot v občino Mozirje. Tako je po mnenju nekaterih prihajalo do tega, da so dobili obrtniki v drugih občinah,

ki so imeli svoje obratovne ce povsem pod vodo, znano manj kot recimo nekak mozirski obrtniki, ki jim obratovnalnice poplavilo do gležnja. Je to res?

Seznamna vseh, ki so prejeli odškodnino, tisk ne more dobiti, ker je po mnenju misije, ki je pomoč delila vse skupaj dvignilo že več prahu. Mi menimo drugače. Z javnostjo dela se mreže najlažje ubraniti govoric, ki lahko povzročijo več škode, zato pozivamo komisijo in ostale pristojne, ki so sodelovali pri razdeljevanju pomoči, da objavijo na zastavljena vprašanja in da seznam prejeto odškodnino objavijo v prostorih Obrtnega združenja.

RADO PANTEL

Konec dvomov v sindikat?

V Celju so ustanovili območno organizacijo sindikatov

Svobodni sindikati šestih občin oziroma enajst območnih odborov sindikatov dejavnosti je v torek na Teharju ustanovilo območno organizacijo sindikatov Celje. Za predsednika so izvolili Valterja Jordana iz Smarja, za sekretarja pa Ladislava Kalužo iz Celja. Na ustanovni seji je sodeloval tudi predsednik sveta Zveze svobodnih sindikatov Slovenije Miha Ravnik.

Na območju občin Celje, Laško, Slovenske Konjice, Sentyur, Smarje in Žalec je v svobodne sindikate včlanjeno 65 odstotkov zaposlenih. Z ustanovitvijo območja bodo v teh občinah pričeli ukinjati občinske sindikalne organizacije. Težišče dela se prenaša na odbore sindikatov dejavnosti, zaradi lažje dostopnosti članstva pa bodo v občinah še delali koordinatorji. V torek so imenovali tri: za Celje Majdo Meštrov, za Smarje Darinko

Šuc-Lah in za Žalec Forta Turka. Ti trije so tudi sekretarji odborov dejavnosti in s tem zaposleni v sindikatih. V ostalih treh občinah zaradi skromnih denarnih možnosti koordinatorji dela ne bodo opravljali poklicno.

Na območju bo v bodoče v sindikatih zaposlenih 12 delavcev, poleg njih pa še sekretar Sklada za izobraževanje delavcev zaposlenih pri obrtnikih na celjskem območju Emil Jančar. Pred 1. kongresom svobodnih sindikatov Slovenije je bilo v šestih občinah redno zaposlenih 28 delavcev. Med tistimi, ki jih sindikati ne morejo več zaposlovati, je še vedno pet delavcev prijavljenih na zavodih za zaposlovanje.

Poleg o potrebnih skrbih za te delavce so v razpravi največ opozarjali na težave, ki jih čakajo ob povečanem obsegu dela. Še posebno skrb bo treba nameniti občini Slovenske Konjice, kjer se

članstvo zaradi prehajanja v Neodvisne sindikate močno zmanjšuje. Fanika Ilijaš iz Laškega je opozorila, da so sindikati v preteklih letih v tej občini veliko zamudili, sedaj pa tudi sindikalisti v strahu pred izgubo delovnega mesta ne morejo dosti narediti. Tema občinama, pa tudi Sentyurju in delavcem pri obrtnikih, bodo morali pomagati predvsem sindikati dejavnosti in območna organizacija.

Miha Ravnik se je na tej seji zahvalil vsem, ki so doslej delovali v sindikatih in še posebej Ivanu Kramerju. Spregovoril je o nalogah sindikatov - od pravne pomoči in zaščite članov v vseh okoliščinah ter sindikalnih pisarn v vsaki občini, do kolektivnih pogodb in prizadevanjih sindikatov za varovanje pravic delavcev v novi ustavi in pri spreminjanju zakonodaje.

MILENA B. POKLIČ

TRAC NICE!

Sreča, da je bilo v soboto lepo sončno vreme. Če se to ne bi zgodilo, potem se predstavniki republiškega sekretariata za ljudsko obrambo ne bi udeležili delitve pomoči mozirskim gasilcem. Nedolgo tega, malo manj kot tri mesece, helikopter zaradi megle ni mogel pomagati poplavljenim v mozirski občini.

Ljubenski turistični delavci ne vedo, od kod bodo dobili denar za sanacijo prireditvenega prostora za Flosarski bal v Vrbju po polavi. Po našem mnenju se jim s tem vprašanjem sploh ni treba ukvarjati, saj bodo namesto gostov v Vrbju lahko gledali avtomobile, ki bodo vozili po bodoči obvoznici novim dogodivščinam naproti v zgornji del doline.

Da z zgornjesavinjskim turizmom nekaj ne štima, kaže tudi dejstvo, da so se turistični delavci na zadnjem sestanku uro in pol pogovarjali o tem, ali bodo na prireditvah točili laško ali Union pivo. Za pogovor o razvoju turizma v bodoče pa so porabili uro in četrt.

Nova doba naj odslej nateguje le svoje bralce, so se odločili vsi njeni sodelavci iz Novega tednika in dokončno prekinili vsakršno sodelovanje. Vzrok: doslej jim namreč Nova doba ni izplačala niti enega honorarja. Tudi podjetniki Nove dobe torej skrbijo le za svoj žep.

Ekskluzivno! Resnica o tem, kdo je v resnici re-

šil slovensko vlado, s tem, ko ni objavil znanejšega dejstva, da v Aeru tiskajo nov denar! To je bil Novi tednik, ki je za tiskanje (bonov) vedel že mesec dni pred Novo dobo. Ker se je Novi tednik hotel rešiti konkurence na fin način, češ, naj fantje iz Nove dobe to le objavijo in bodo pogoreli, ni šel v objavo. Kot je znano, tega niso storili, da bi tako rešili Cetus in slovensko vlado, v resnici pa smo vlado rešili mi, ki prvi nismo šli v objavo. Naj živi svoboda tiska! Z novim denarjem v nove zmage naprej!

Žalčani so očitno našli bolj učinkovit skupščinski sistem. Namesto, da bi sklicali skupščino, so poslancem kar po pošti poslali anketni list, če se strinjajo z višjo prispevno stopnjo za zdravstvo. Opozicija že napoveduje hudo uro.

Kolodvorska restavracija v Žalcu je ob nedeljah po novem zaprta. Tega ni sklenilo vodstvo Gostinstva, temveč kar samo vodstvo restavracije. S komentarjem, da se za en špricer pač ne splača čakati cel gospodov dan.

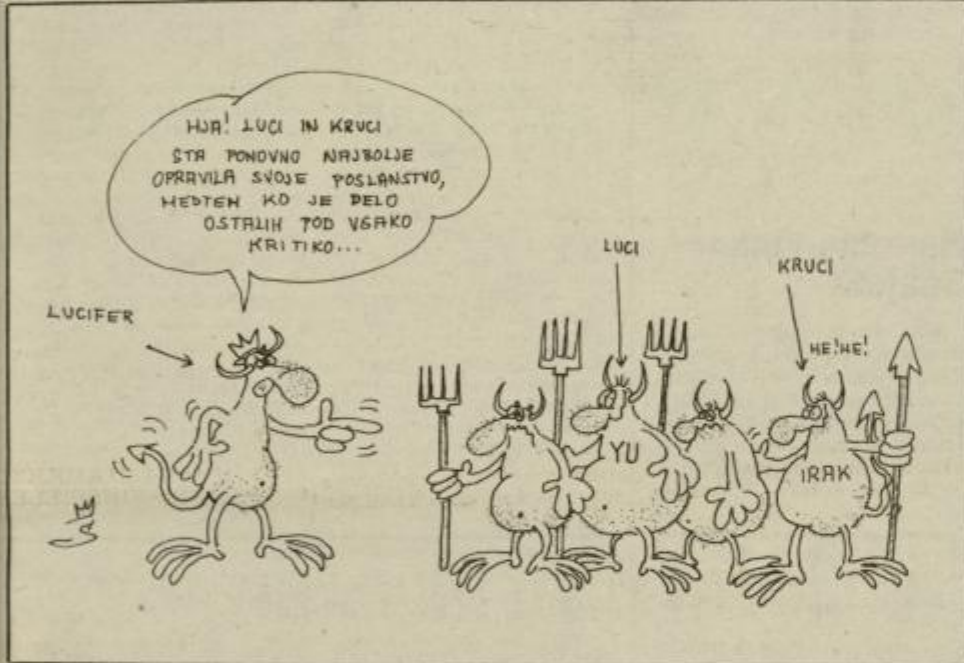
Vse kaže, da so počitnice v modi. Komaj smo se rešili malih zimskih počitnic, ki so z vsemi sobotami in nedeljami trajale 12 dni, že nam grozijo velike zimске počitnice, ki bodo z vsemi sobotami in nedeljami trajale 9 dni. Na celjski Gimnaziji pa se šušlja, da se jim obetajo še največje zimске počitnice, ki bodo z vsemi sobotami in nedeljami vred trajale 3 dni in to ob prvi obletnici vrnitve imena Gimnazija gimnaziji. Kdo ve, morda se obetajo še

kakšne gromozanske zimske počitnice, ki bodo z vsemi sobotami in nedeljami trajale 1 dan, za kakšno priložnost, se bomo pa že še odločili.

Na novinarski konferenci o predlogu za nov datum praznovanja celjskega občinskega praznika je Peter Kavalar (Dnevnik, DVOC) občinski komisiji predlagal vrsto privlačnih spremljajočih privlačnih prireditvev. A zadovoljstva nad izbranim datumom le ni mogel skriti. Rojstni dan mesta Celja 11. april 1451 je namreč tudi Perotov rojstni dan, le da je luč sveta ugledal nekaj stoletij kasneje.

Friderik Kolšek, celjski opat, Mirku Krajncu, predsedniku celjske vlade: «Nikar ne renčite! Gospodarstva tudi vi ne morete rešiti! Lahko pa svoje želje zaupate bogu in molite, da bi vas uslišal.»

ZAPLEMBE NA CELJSKEM V LETIH 1945-1948

Piše MILKO MIKOLA

18. nadaljevanje

6. Hišo Sumerja jMartina je takoj po prihodu zavzel štab II. Krajiške udarne brigade. Tudi v hiši Valand, Druškovič in Merksa so se v tem času zadrževale vojaške edince in objašnjevanje z njimi v pogledu zavarovanja narodne imovine je bilo iluzorno. Ako se je zahteval na kako stvar reverz ali se sicer hotel izvršiti popis premoženja, je bilo veliko razburjanje, navadno smo dobili za odgovor, da postopamo z njimi (vojaki) kot s četniki (priče: Kangler, Zemlič, Klinc, pa tudi drugi) in da pač ne bodo ničesar odnesli, posebno v hiši Sumer je bil to slučaj.

7. Zadnji komandant mesta Slov. Konjice tov. kap. Zavašnik je vzel s seboj pri svojem odhodu krasno pohištvo iz Lavričeve hiše. O tem se je pravočasno obvestilo vse krajevne merodajne faktorje, ki so bili ob priliki prevoza na licu mesta, toda brezuspešno.

8. Tudi za tukajšnje župnišče, kjer se je dalje časa nahajala vojaška edinica, se ne ve, kaj je bilo notri, vendar je bilo po izpraznjenju vojaštva vse izpraznjeno, celo električne svetilke in električna instalacija, katero je tukajšnji NOO po osvoboditvi na novo oskrbel, je bila potrjana in odnesena. Tej ediniči so se posodili tudi šivalni stroji, iz katerih je po odhodu pobrala vse čolnice.

9. Tukajšnja uprava državne ekonomije je dala v mesecu juliju tuk. krajevnemu odboru na razpolago tri prostore v gradu, da se tam najvarneje shrani preostala narodna imovina. Neke noči je zasedla grad zopet neka vojaška edinica in posamezni vojaki so - v kolikor nam je bilo zjutraj javljeno in smo se tudi sami overili - vlomili v skrbno urejeffe in zaklenjene prostore, vse razmetali in pobrali precej perila, oblek, obutev, celo mizo in 4 stole in drugo. S tuk. posredovanjem pri polit. komisariju, ki je naredil pretres pri vojakih te edinice, je bilo vrnjeno 1 galoši, 1 moška obleka, miza ter 4 stoli, 1 stari komisni čevlji, 1 blazina in 1 kelih iz kristalnega stekla. Ker je imel tukajšnji referent za narodno imovino vsled prezaposlenosti predmete naknadno popisati, se ne ve, kaj vse je izginilo.

10. Tudi v stanovanju Radič, kamor je bilo vlomljeno in odnešeni različni predmeti (takoj po osvoboditvi so vojaki zavzeli brez vprašanja gornjo veliko sobo) in to 2 krat: prvič, ko je bilo notri samo še Radičevo pohištvo, drugič pa, ko so bili tam shranjeni še drugi zaplenjeni predmeti.

O samovoljnem postopanju vojske z narodno imovino priča tudi poročilo, ki ga je dne 9. 7. 1945 upravnik posestva Marijin dvor v Radečah poslal pooblaščenca za narodno imovino pri okrajnem odboru OF Laško. O ravnanju voj-

ske z narodno imovino na imenovanem posestvu med drugim navaja: »Včeraj, 8. t.m. so nam nasilno vzeli poltovorni avto znamke Ford, ki se je nahajal v garaži v mlinu. Na naše zahteve, da nam prinesejo pismeni nalog, so nam odgovorili, da je to popolnoma nepotrebno. Ker nismo hoteli brez naloga prostovoljno izročiti avtomobila, so nas z grožnjami pripeljali pred garažo, ki so jo v naši prisotnosti nasilno odprli in nam obenem grozili z vsemi mogočimi stvarmi. Voditelj in glavna oseba vse te stvari je bil komandir vojaškega skladišča na Hotemežu pri Radečah. V hiši imamo že nekaj tednov tehnično četo II. Armije, ki ima v našem parku in prostorih svoja skladišča in stanovanja. Poleg ostalega se brezobzirno vozijo po naših njivah ter travnikih, obirajo sadje, jemljejo brez vsakega vprašanja drva iz drvarnice, klatijo sadje itd....»

Zaključek

Ugotovljena dejstva dokazujejo, da so na območju celjskega okrožja v prvih povojnih letih izrekli in izvršili preko 2000 zaplemb premoženja. Veliko večino zaplemb so izrekle zaplembe komisije na osnovi odloka AVNOJ z dne 21. 11. 1944, neprimerno manj pa vojaška in civilna sodišča. Iz tega lahko sklepamo, da so zaplembe na območju celjskega okrožja za-

jele predvsem premoženje oseb nemške narodnosti ter premožerje nemškega rajha in njegovih državljanov, ki se je nahajalo na tem območju.

Med zaplembami so bile posebno pomembne zaplembe gospodarskih podjetij in zemljiških posesti. V celotnem celjskem okrožju je bilo v letih 1945-1948 zaplenjenih:

- okrog 350 gospodarskih podjetij: tovarn, rudnikov, žag, mlinov, trgovin, obrtnih delavnic, gostinskih obratov itd.;
- blizu 500 zemljiških posesti v skupni površini prek 8000 hektarov.

V celotni republiki Sloveniji so z zaplembami v letih 1945-1946 razlastili okrog 70 odstotkov industrijskih podjetij. Ta odstotek je bil v celjskem okrožju še višji, saj so tu večino podjetij, ki so bila proglašena za podjetja republiškega in zveznega pomena, razlastili že z zaplembami in ne šele z nacionalizacijo decembra 1946. Tako so med 12 podjetij v celjskem okrožju, ki so bila julija 1946 razglašena za podjetja zveznega pomena, nacionalizirali samo eno podjetje (Trboveljsko premogokopno družbo) deset podjetij je bilo zaplenjenih, medtem ko je eno podjetje (Rudnik lignita Velenje) bilo v državni lasti že v stari Jugoslaviji. Tudi veliko večino podjetij republiškega pomena so v celjskem okrožju razlastili z zaplembami. Zanimivo je, da so v okraju Celje-mesto, ki je bil industrijsko najbolj razvit okraj v celjskem okrožju, decembra 1946 nacionalizirali samo dve gospodarski podjetji in sicer Rebekov tovarno tehtnice in tovarno klatnine in srebrnine Knez & Pacchiaffo. Pri drugem podjetju je šlo samo za delno nacionalizacijo in sicer Knezovega deleža, medtem ko so Pacchiaffov delež že leta 1945 za-

plenili. V okrajih Mozirje, Slovenske Konjice in Smarje pri Jelšah pa so z zaplembami razlastili dejansko vsa pomembna gospodarska podjetja tako da v navedenih okrajih z nacionalizacijo decembra 1946 niso razlastili niti enega gospodarskega podjetja zveznega, oz. republiškega pomena, ker so bila pač že prej vsa zaplenjena.

Na osnovi tega smemo trditi, da zasebnemu podjetništvu v celjskem okrožju odločilnega udarca nista zadali šele nacionalizaciji decembra 1946 in aprila 1948, ampak že zaplembe v letih 1945-1946.

Poleg zaplemb gospodarskih podjetij pa so bile izrednega pomena tudi zaplembe zemljiških posesti. V obdobju 1945-1948 je bilo v celjskem okrožju razlaščenih 935 zemljiških posesti, od tega 498 ali 53% z zaplembami in 437 ali 47% z zakonom o agrarni reformi. Skupna površina vseh razlaščenih zemljiških površin je znašala 41.799 ha, od tega je bilo z zaplembami razlaščenih 8633 ha, z zakonom o agrarni reformi pa 33.115 ha. Iz tega vidimo, da je bilo sicer z zaplembami razlaščenih več zemljiških posesti kot z zakonom o agrarni reformi, vendar je površina zaplenjenih zemljišč kljub temu znašala samo približno četrtino skupne površine vseh razlaščenih posesti. To dokazuje, da so med zaplenjenimi zemljiškimi posestvi prevladovala predvsem majhna posestva. Vendar pa so bile med zaplenjenimi zemljiškimi posestvi tudi nekatera veleposestva kot npr.: veleposestvo knezov Windischgrätzov na območju Konjic, Vitanja in Rogatca; veleposestvo grofov Attemsov v Podčetrtku, Olimju in v Pilštanju; veleposestvo družine Woschnagg iz Soštanja itd.

Gozdarji umirajo na obroke

Milan Cajner: V demokraciji obstajajo priporočila nevarnejša od zakona

O trnovi poti Gozdnega gospodarstva Nazarje, ki se je začela s sprejetjem Zakona o začasnih prepovedi sečnje lesa v družbeni lasti, smo že nekajkrat poročali, nazadnje ob uvedbi likvidacijskega postopka obeh temeljnih organizacij koope- rantov. Zaradi blokade žiro računa je Služba družbenega knjigovodstva sodišču predlagala stečajni postopek za temeljno organizacijo gozdarstva v Lučah in delovno skupnost v Nazarjah. Direktor GG Nazarje, Milan Cajner, nam je pojasnil, kaj se dogaja v delovni organizaciji.

«Za delovno skupnost je sodišče zavrnilo predlog stečajnega postopka, saj ima posebno statusno obliko. Za temeljno organizacijo gozdarstva v Lučah pa je v ponedeljek sprejelo predlog stečajnega postopka. Ker pač ni bilo organizirane redne javne gozdarske službe, nas je republiški sekretariat za kmetijstvo zadolžil, da ponovno organiziramo to službo in nadaljujemo z odkupom lesa. Tako bomo skladno s to odločbo in pogodbo 1. februarja ustanovili Enotno območno gozdno upravo, ki bo prilagojena bodoči organiziranosti gozdarstva stroke glede na pričakovane spremembe Zakona o gozdovih.»

Kaj pomeni to za delavca?

«Z Enotno območno gozdno upravo se v bistvu razrešuje nemogoč položaj strokovnega dela podjetja in za-

gotovljajo pogoji za odpravljanje ter preprečevanje anarhije, ki se je izrazito povečala v zadnjem času. Ob tej rešitvi pa ostaja še vedno vprašanje, kaj bo z ostalim delom podjetja. Zakon o moratoriju z novim letom res ne velja več, toda v novi dobi demokracije obstajajo priporočila in navodila, ki so očitno močnejša in nevarnejša od samega zakona. GG Nazarje v letošnjem letu ostaja na področju izvajalskega dela le polovica povprečnega obsega del, ki smo jih opravljali v preteklih letih, zato se bo umiranje na obroke nadaljevalo. Toda prepričani smo, da bomo z božjo pomočjo zmagali, to pa pomeni, da nas čaka prilagoditev števila zaposlenih razpoložljivim možnostim. Konkretno – v izvajalskem delu bo v letošnjem letu mogoče zagotoviti zaposlitev le 120–150 delavcem, odvisno od tega, ali bo država uresničila obljube o financiranju gozdarstev del posebnega družbenega pomena. Izkusnje iz lanskega leta niso najbolj obetavne, saj nam iz republiškega proračuna še vedno dolgujejo 700 tisoč dinarjev za dela, ki smo jih opravili skladno z zakonom o moratoriju oktobra lani.»

V sanaciji poplave ste sodelovali tudi delavci GG Nazarje. Slišati pa je bilo tudi mnogo očitkov, ki so leteli na način dela in vaše krivde pri poplavi?

«Marsikaj je naperjenega zoper gozdarje, vendar za anarhijo v gozdovih mi ni-

smo krivi. Zakon o moratoriju se je vlekel pol leta, sedaj pa iz pristojnega republiškega ministrstva dobivamo še vedno razna priporočila, ki jih pošiljajo tudi pravobranilcem in na sodišča. Štiri najst dni pred poplavo smo opozarjali na nevarnost nevezdrževanja cest in da lahko zaradi neurja pride do katastrofe. To se je na žalost res zgodilo, in prepričan sem, da bo do lokalnih katastrof še vedno prihajalo, saj teh gozdnih cest sedaj nihče ne vzdržuje.»

V Sloveniji bodo veliko gozdom vrnil zasebnim lastnikom. Kje bo mesto gozdnih gospodarstev v prihodnje?

«Mi nismo lastniki gozdom, mi v njih le gospodarimo.

Menim pa, da je gozd dobri- na posebnega družbenega pomena, in da bi morala imeti država čimveč teh naravnih bogastev. Toda ne – pri nas se dogaja ravno nasprotno. Ne nasprotujem vrnitvi gozdov lastnikom, država naj bi jih primerno izplačala. Ogromno je bilo primerov, da je bil odsvet slab gozd. Sedaj pa na tem zemljišču raste dober gozd, v katerega smo veliko vlagali, da o cestah niti ne govorim. Ob vseh zadnjih dogodkih pa se mi zdi, da ima država več poslušnosti za dogodke v prejšnjem stoletju kot pa za tegobes današnjih delavcev. Bojim se, da bo delavcem zaradi vseh teh spletk dokončno prekipe-
URŠKA KOLENC

Topoli so padli

Delavci Nivoja so v športnem parku v Žalcu podrli vse topole, s tem pa med krajanji povzročili veliko hude krvi.

Predsednik sveta krajevne skupnosti Janez Kroflič trdi, da so bila drevesa stara, lani se je podrlo eno drevo in zaradi tega so se zdaj odločili, da bodo požagali vsa drevesa. V športnem centru je topole pred dobrimi desetimi leti zasadil celjski Nivo. Med ljudmi je bilo v prvih dneh veliko razburjenja tudi zaradi tega, ker so nekateri menili, da so padla tudi drevesa v bližnjem Titovem parku. Ta park ostaja, res pa je, da drevesa v parku ne dajejo niti približno takšne sence, kot so jo dajali topoli. Zato so se v športnem parku, kjer je tudi otroško igrišče, radi zbirali poleti stari in mladi. V krajevni skupnosti zdaj obljublajo, da bodo v parku zasadili nova drevesa, verjetno iglavce.

Da je podiranje dreves botrovalo starost, trdijo uradni viri, na ulici pa je slišati govornice, da so bili topoli v napoto predvsem igralcem tenisa. V tem športnem parku so namreč tudi teniška igrišča, listje, ki se je nabiralo na igriščih, pa je bilo seveda v napoto žalskim tenisačem. Očitno je boljše podirati drevesa kot pa prijeti v roke metlo ali grablje in sproti očistiti igrišča. Tisti, ki so v vročih dneh iskali senco pod topoli, pa tako in tako niso pomembni, mar ne?

IRENA BAŠA

Začaran krog mozirskega turizma

V občini Mozirje so se ponovno začeli pogovarjati o turizmu. Pa vendar tudi zadnji sestanek ni prinesel nič pretresljivo novega, še vedno ostaja cel kup vprašanj odprtih in nedorečenih. Še vedno ni jasno, ali bodo Zgornjesavinjanci v svojo dolino privabljali množice ali pa se bodo usmerili na bolj zahtevne goste. V tem pa se najbrž skriva bistvo problema, da še vedno ni točno določeno, kakšna bo turistična ponudba Zgornje Savinjske in

Logarske doline. Raznorazne študije, ki so pobrale kar lep kupček denarja obstajajo, med njimi je več ali manj razlik, nihče pa ni z nobeno popolnoma zadovoljen. Turistični delavci odkrivajo še eno bistveno značilnost mozirske občine: nezainteresiranost ljudi. Jasno je, da večina turističnih prireditev, ki naj bi popestri- le turistično ponudbo, sloni na prizadevanjih nekaj ljudi. Večina domačinov pač ne vidi svojih interesov v turizmu, saj mnogi zagovarjajo

dejstvo, da je Zgornjesavinjska siromašna dolina z bogatimi posamezniki. Turistični delavci predpostavljajo, da se bodo časi obrnili, in da bo tudi ukvarjanje z gosti postala možnost za preživetje. Vsekakor bo potrebno tudi v zakonodaji masikaj spremeniti, da bo število gostov vsaj približno sovpadalo s prijavljenimi nočitvami.

Zgornjesavinjski turizem se že leta vrti v nekem začaranem krogu, ki ga nihče ne zna odločno presekat in

nekje začet. Idealne možnosti, polno neizkoriščenih točk, prelepa narava se ne- neho povezujejo s slabo infrastrukturo, pomanjkanjem propagande in neučinkovitim nastopom na tržišču. V občini Mozirje bi mogoče lahko začeli na točki, da dajo turizem v roke tistih ljudi, ki bodo od njega tudi živeli. Gostu je, po prepričanju mnogih, vseeno ali pije domače ali sosedovo mleko – pomembno je, da je iz kan- glice in ne iz tetrapaka.

URŠKA KOLENC

Zaščitni znak doline

Da naj bi bil turizem ena izmed gonilnih dejavnosti v mozirski občini, je znano dejstvo. Prav tako je znano tudi to, da se mozirski turistični delavci zavedajo, da bo treba na področju turizma nekaj storiti, da bi privabili čimveč gostov v Zgornjo Savinjsko dolino. Smernice delovanja na področju turizma so poskušali določiti tudi prejšnji teden na sestanku izvršilnega odbora Zgornjesavinjske turistične zveze na katerem so poleg članov izvršilnega odbora sodelovali predstavniki posameznih turističnih

agencij, turističnih društev po posameznih krajih, mozirskih Pustov in občinske vlade.

Turistični delavci so se dogovorili, da vse tradicionalne turistične prireditve tudi letos bodo, vendar pa naj bi pri organizaciji pomagala občinska vlada. Temeljni problem, ki se je izpostavil v vseh razpravah pa je, kako motivirati ljudi, domačine, za uspešnejše in prizadevnejše delo v turizmu. To velja tako za delo v posameznih turističnih društvih kot tudi za vedenje do gostov

nasploh. Prav tako je še vedno čutiti pomanjkanje temeljnemu dolgoročne odločitve o tem, kako se bo v Zgornji Savinjski dolini razvijal turizem v prihodnjih letih, in še vedno so turistični delavci mnenja, da so med seboj premalo povezani.

Doslej so na občinskem nivoju pripravili prostorske načrte, kako naj bi bil v prihodnje videti zgornji del doline, od Logarske doline do Luč. Očitno je prodrla ideja, da bodo Logarsko dolino zaprli za promet, da ne bo na tem področju nekih novih velikih gradenj, Luče in Solčava pa naj bi postala Vas-hotel. Glede turističnega podjetja na občini še ni nič dokončno dorečenega, prav tako tudi ne glede golf v Logarski dolini. Vsekakor bodo imeli pri končni odločitvi besedo domačini, veliko vlogo pri razvoju turizma v mozirski občini bodo imeli tudi tisti, ki bodo pripravljali vlagati svoj kapital v turistične objekte.

V tem mesecu naj bi Zgornja Savinjska dolina dobila svoj zaščitni znak, ki ga bo na podlagi opravljenega razpisa izbrala posebna komisija. Naslednji mesec bo zasedala tudi, Skupščina Zgornjesavinjske turistične zveze, na kateri naj bi se dokončno določili vsaj nekateri razvojni načerti v turizmu. Na zasedanju izvršilnega odbora zveze so predlagali tudi novo vodstvo Skupščine, predsednik naj bi postal Robert Klemenak, minister za turizem v občini Mozirje.

B. J. URŠKA KOLENC

Celjski pištolarji

Celje ima društvo ljubiteljev revolverjev

Povezati ljubitelje in zbiralce kratkocevne orožja je bil glavni motiv za ustanovitev Društva civilno-orozne kulture v Celju, ki ima po dobrem letu dni zdaj dvaintrideset članov.

Orožje kot sredstvo za uničevanje jih ne zanima. Navdušujejo jih razvoj pištol, mehanizmi delovanja, razvoj v estetskem smislu ter praktičnost in varnost uporabe kot tehnološki dosežki na tem področju. V društvo se lahko vključi vsak moralno neoporečni občan, ne glede na to, ali ima sam orožje ali ne.

Na rednih sestankih poslušajo predavanja o kratko-strelnem orožju, izmenjujejo izkušnje, predstavljajo zani-

mive in nove eksponate iz lastnih zbirk. Marsikateri občan ima doma pištolo z dovoljenjem za posedovanje, a je njegovo znanje o hrambi, čiščenju in vzdrževanju dokaj šibko, zato v društvu posvečajo pozornost tudi temu.

Predavanja pripravljajo strokovnjaki za posamezna področja, kot so razvoj orožja, balistika, uporaba orožja. Praktično se z ravnanjem s pištolami seznanjajo na streliščih, v prihodnosti pa naj bi, skupno s celjsko strelsko družino, uredili strelišče na Gričku. Načrtujejo tudi ogled tovarn orožja doma in v tujini in ureditev lastnega muzeja kratkostrelnega orožja. Seveda pa mora biti zbiralsko orožje neokrnjeno, popolno, tako kot znamke pri filatelistih.

Predsednik društva dr. Daniel Žerdoner opozarja še na en vidik posedovanja orožja, varnosti. Pri izdaji varnostnega civilnega orožja se posveča pozornost predvsem kalibru, čeprav je v končni fazi nepomemben. Pomembno je predvsem pravilno ravnanje z orožjem in to praznino zapolnjuje tudi del programa celjskega društva civilne orožne kulture. Navduševati se je torej mogoče nad marsičem, torej tudi nad pištolo kot predmetom, ki je lahko lep. Estetski, redek in s tem še bolj dragocen ter hitro se spreminjajoč v tehnološkem in oblikovnem razvoju.

MARJELA AGREŽ
Foto: EDO EINSPIELER

Pot k svetlobi

Naslednji petek, 1. februarja, bo v celjskem Narodnem domu glasbeno recitacijski nastop z naslovom Trenutek svetlobe, ki ga v sodelovanju z učenci Centra slepih in slabovidnih iz Škofje Loke pripravlja Aktiv mladih pri Medobčinski zvezi slepih in slabovidnih v Celju.

Nastopajoči Suzana Dajčman, Jana Povalej in Sonja Pušnik se bodo ob pomoči asistentke Bernarde Toplak predstavili s petjem, igranjem na harmoniko, piščali, ustno melodiko in synthesizer. Mladi so nastop pripravili na urah prostostojne dejavnosti, ki jo imenujejo »Življenja široka cesta...«, pod vodstvom mentorja Jureta Svoljšaka.

Na prireditvi vstopnine ne bo. Z nastopom želijo vsem, ki jih bodo prišli poslušati, predvsem iskreno in trdno stisniti roko in vanjo položiti pot k svetlobi, kot so zapisali v vabilu.

Markacisti na gori Oljki

Prihodnjo nedeljo 27. januarja ob 10. uri bo na gori Oljki 17. zbor markacistov Savinjskega MDO. Govorili bodo o lani opravljenem delu, med katerim je obnova poti na Skuto, pripravili načrt za letos, izbrali pa bodo tudi novega vodjo območne skupine. Pregledali in ugotavljali bodo še nedokončano delo pri kategorizaciji in katalogizaciji poti, kar bi morali opraviti že lani. Zbor bo vodil Florjan Nunčič, na njem pa bodo prisotnim markacistom tudi potrdili izkaznice.

Novi domovi za jubilej

Na Svetini bodo spomladi začeli graditi nov gasilski dom, dogradili ali na novo zgradili bodo dom v Zagradu, dom na Babnem bodo razširili z ustrezno orodjarjo, posodobitve pa načrtujejo tudi teharski gasilci. Z novimi domovi bodo zaznamovali več pomembnih jubilejev, ki jih bodo letos slavila gasilska društva na celjskem območju.

V Celju bo letos namreč 120. obletnica organiziranega gasilstva. Gasilsko društvo Celje mesto je bilo z ustanovitvijo peklicnih gasilcev sicer ukinjeno, njegovo dejavnost pa so prenesli na GD Gaberje, ki bo letos slavilo 80-letnico in bo tudi organiziralo prireditev v počastitev celjskega jubileja.

Med jubilarji v celjski občini bodo letos tudi člani GD Teharje, ki bodo zabeležili 70-letnico. Ob tem prazniku želijo predvsem posodobiti svoj gasilski dom, v katerem bi radi uredili večji prostor za sestanke. Zdaj morajo namreč gostovati v drugih ustreznih prostorih. Ob jubileju bodo pripravili tudi že tradicionalno 4. srečanje slovenskih gasilskih veteranov.

Dom bodo obnovili in posodobili tudi v Zagradu, kjer jim ga je močno prizadela poplava. Če bodo zbrali dovolj denarja, pa bodo zgradili kar novega. Del sredstev bodo dobili s pomočjo gasilske zabavne prireditve, ki jo naslednjo soboto prireja občinska gasilska zveza Celje. Posodobitev oziroma razširitev

Naslednjo soboto, 26. januarja, bo občinska gasilska zveza Celje pripravila v dvorani Golovec večjo prireditev, na kateri bodo čestitali in se zahvalili več kot 1300 gasilcem, ki so več dni aktivno sodelovali pri reševanju in odstranjevanju posledic lanske poplave v Celju. Po podelitvi zahval bo zabava, na katero so vabljeni vsi, ki se želijo poveseeliti. Denar, zbran na prireditvi, bodo namenili za obnovo gasilskega doma v Zagradu.

se obeta tudi gasilcem na Babnem. Njihov dom je premajhen za tako obširen teren, kot ga pokrivajo.

Kaže pa, da so najdlje od načrtov prišli na Svetini. Tam bodo namreč spomladi začeli graditi nov dom, za katerega parcelo že imajo, zakoličenje pa bodo opravili v naslednjih dneh. Nabavili so tudi že večino gradbenega materiala.

TONE VRABL

So Terme upravičene?

V Atomskih toplicah so z zasedenostjo svojih zmogljivosti izredno zadovoljni. Povpraševanje ne upada, kot bi bilo pričakovati zaradi splošnih razmer, temveč je celo naraslo.

Tako pravijo v njihovem marketingu, kjer opažajo, da se naložba v novo kopališko zgradbo Terme že obrestuje. Povečalo se je število gostinskih storitev in zanimanje za posteljne zmogljivosti zdravilišča. Hotel je že več let v povprečju 90-odstotno zaseden, zato prodajo več zmogljivosti tudi v apartmajskem naselju Atomska vas. Poraslo je zanimanje na avstrijskem in italijanskem trgu. V novem kopališču Terme, ki lahko sprejme naenkrat do tisoč kopalcev, je ob delavnikih od 400 do 600 gostov, konec tedna pa tudi do 1300 dnevno. Za vstopnico odštejejo odrasli 100 dinarjev, otroci od 5. do 12. leta pa 60 dinarjev (po 17. uri stane vstopnica 70 oziroma 45 dinarjev). Med kopalci prevladujejo seveda izletniki, ki prihajajo predvsem s celjskega, mariborskega in zagrebškega območja, pride pa tudi veliko zdraviliških gostov iz Rogaške Slatine.

BJ

V Stepu tudi športni plesi

Jutri, v petek, ob 20.30 uri bo v celjski dvorani Golovec otvoritev nove plesne šole Step, ki se bo ukvarjala poleg že običajnih plesnih tečajev, še s poučevanjem tekmovalnega športnega plesa.

Plesno šolo vodi bivši tekmovalni športnega plesa Alojz Fidej, dejavnost šole pa zajema celoletno plesno šolo za otroke od 5. do 15. leta starosti, mladinsko plesno šolo, družabne plesne tečaje za odrasle, vodenje in izvedbo družabnih plesnih

večerov in razne oblike tekmovalnj.

Ker je zanimanje za športni ples tudi v Celju vse večje, bodo mladi v celoletni plesni šoli postopoma spoznavali prvine tekmovalnih plesov. Razdeljeni bodo v starostne skupine od 5 do 7 let, od 1. do 4. razreda osnovne šole ter od 5. do 8. razreda. Posebna skupina pa bo tudi za srednješolce.

Sicer pa bodo z delom začeli že naslednji teden. Pripravljajo namreč počitniško plesno šolo za osnovno in srednješolce.

DARJA JONTES

Obdaritev otrok iz poplavljenih družin

Eno izmed mnogih humanitarnih pomoči poplavljenecem v nedavnih poplavah na Celjskem so pred dnevi pripravili žalski liberalni demokrati skupaj s trgovino za otroke Alf iz Žalca. 10 tisoč dinarjev, ki so jih zaslužili z organizacijo koncerta alternativne glasbe, so namenili 20 otrokom iz poplavljenih družin v Vrbju pri Žalcu, ki pa so s tem denarjem morali kupovati v trgovini Alf, ki je na ta dan nudila še poseben popust in tako prispevala k uspehu akcije. Vse skupaj so organizatorji popestrili še z majhnimi prigrizki in nekaj litri Coca cole. Na koncu so bili zadovoljni vsi, kar tudi dokazujejo nasmehi na fotografiji Edija Masneca.

G. V.

Prenovljen gasilski dom v Velenju

Prostovoljno gasilsko društvo Velenje je pripravilo manjšo slovesnost ob zaključku obnovitvenih del v svojem domu. Popolnoma so obnovili dvorano in klubsko sejno sobo. Vsa dela so v prostem času opravili gasilci zastoj. Akcija je trajala 69 dni, opravljenih pa bilo 936 udarniških ur. Tako so gasilci različnih poklicev - od zidarjev, pleskarjev, električarjev in vodovodnih instalaterjev do mizarjev, tesarjev in drugih - društvu prihranili tisoč Markovičevih dinarjev.

Na sliki eden najstarejših aktivnih gasilcev Jakob Meh izroča namenu obnovljene prostore v velenjskem gasilskem domu.

Foto: LOJZE OJSTERŠIČ

Poštar Franček v pokoj

Trosil je smeh in prodajal slepe koze

»Le kje je Franček?« se v teh dneh vprašujejo mnogi, ki jim je poštar Franc Čerenjak iz Šmarjete zadnjih 33 let prinašal pošto. Mnogi namreč še ne vedo, da je njihov Franček 10. januarja letos stopil v zaslužni pokoj.

Več kot 37 let in pol šteje njegov delovni staž. Nekaj manj kot pet let v Cinkarni in nekaj več kot 33 let na škočjevaški pošti. Sam pravi, da bi še vzdržal, če ga ne bi začele boleti noge. Včasih je že kar težko prenašal težko poštno torbo vse tja do zadnje hiše na Lipovcu, ki je od pošte v Škofji vasi oddaljena skoraj deset kilometrov. Naj je bil dež ali sneg, Franček je vedno prinesel novice. Najprej peš, potem s kolesom in zadnja leta s mopedom je obvladoval svoj okoliš: krajevne skupnosti Škofja vas, Vojnik, ljubečna in Trnovlje. Ure si po njem sicer nisi mogel naravnati, vedel pa si, da bo prišel. Tudi sam je večkrat rekel: »Pridem, ko pridem. Pridem pa sigurno!«

Ljudje ga poznajo tudi po humorju. Mnogokrat se bodo še nasmejali, ko se

bodo spominjali, kako je poleg raznašanja pošte opravil ali posredoval kakšen nakup goveda ali celo koze. Tudi take, ki mu jo je kupec v nekaj dneh vrnil in privezal kar pod okno njegove pošte v Škofji vasi, češ da je slepa. Franček je vse jemal kot lepe dogodivščine, ki so mu delale pošgarsko življenje pač prijetnejše in mnogokrat tudi znosnejše.

V krajih, kjer je redno nosil pošto, ga bomo zagotovo pogrešali. Pogrešali bomo njegov smeh, mnogokrat prešeren vrisk ali petje, pozdrav z visoko dvignjeno pošgarsko kapo pa je bil že kar njegov »zaščitni znak«.

Vsi, ki nam je kdaj prinesel pošto v dolgih 33 letih, mu želimo veliko lepega v tretjem življenjskem obdobju. Uredništvo Novega tednika, ki ga je v tisoč in tisoč izvodih ponesele v mnoge družine, se tem željam pridružuje in želi poštarju Frančku dolgo pokojnino in dolgo uživanje.

M. BRECL

Franc Čerenjak, poštar iz Škofje

Potujoči upokojenci

Šentjurčani, ki se združujejo v Društvo upokojencev, se radi družijo na številnih izletih.

Na letošnjih izletih od maja do novembra bodo obiskali Vipavsko dolino, Sveto goro in Sežano na Primorskem, slovenske kraje v Rožu na avstrijskem Koroškem, se udeležili srečanja upokojencev Slovenije, si ogledali Režijo, Kanalsko dolino z Višarjami in Bovecem, vinsko cesto med Mariborom in avstrijsko Lipnico z Ivnikom, Sopotom in Golico-Koralpe ter Slovenske gorice ob Muri in Štavnici.

Izlete bo vodil priljubljeni vodič, inž. Ivan Veber iz Šentjurja, mesečno pa bodo odhajali še na nakupovalne izlete v Pliberk. Marca bo v motelu Merx prireditve za žene in matere.

BJ

LISTAMO PORUMENELE STRANI

Zbiranje Miloš Likar

Ljudska pravica, 19. januar 1946

Nikdar ne bodo pozabili savinjski hmeljarji, kako so jih pred to vojno izkoriščali razni oderuhi, prekupčevalci na veliko ter špekulanti z njihovimi agenti vred. V rokah par hmeljarskih veletrgovcev je bila usoda tisočev družin, od njihove volje in manipulacij je bilo odvisno, kako je živel hmeljar in njegova družina. Prebiti je treba, da niso bili domači špekulanti nič bolj od tujcev, vsi ti so bili edini v tem, da je treba ljudstvom bolj odirati in živeti od njegovih žuljev. Ti moglo so znati vedno preprečiti, da bi se producenti organizirali na zadrugi podlagi in kot taki nastopili s svojimi blagom na svetovnem trgu. Tako je šlo kot vse ostalo: gospodarstvo, tudi hmeljarstvo svojo rakovo pot pogube.

V spoznanju, da se prejšnje ne sme več povrniti in da je treba postaviti naše hmeljarstvo na solidno podlago, so se savinjski hmeljarji povezali v hmeljarsko zadrugo (Hmezad), ki ima svoj sedež v Žalcu. Zadruga šteje danes 2400 članov. Ko je nova zadruga začela s poslovanjem, je bila njena prva skrb, najti kupce hmelja iz leta 1944, ki je bil še neprodan pri producentih. Konec oktobra lani je bila pri upravi zunanje trgovine v Beogradu konferenca, kamor je poslal tudi Hmezad svojo delegacijo. Sklenjeno je bilo, da se bo izvažal hmelj kot kompenzacija za one predmete, ki jih uvažamo in to zlasti iz SZ. Sklenjeno je bilo, da se bo največji kontingent odmeril za SZ, ker je tam okupator uničil skoraj vse hmeljske nasade.

DELO plus

Vsak petek razkriva RESNICO

Kdo zbira življenjepise Slovencev?

V mamljivo vabo dela na domu so ugriznili že tisoči - v ozadju vlomilci ali vohuni?

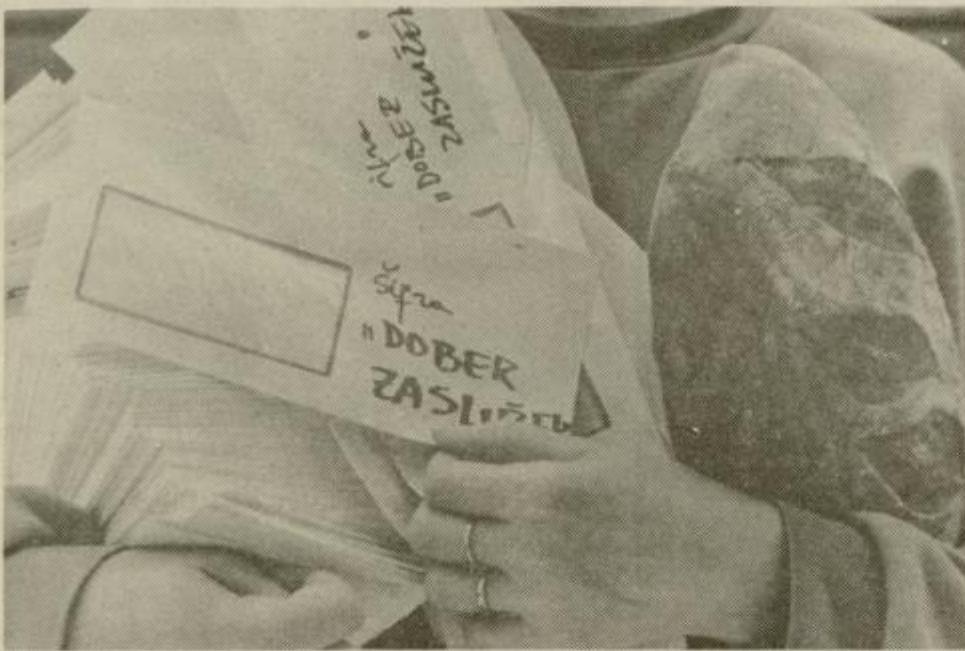
«Dela na vašem domu. Delovne izkušnje niso potrebne. Pošljite kratek življenjepis in kuverto v vašim naslovom in znamko, nato boste dobili potrebna navodila.»

Oglasov s takšno vsebino je v našem časopisju iz dneva v dan, iz tedna v teden več. Kaj se bo zgodilo, če se boste oglasili na enega izmed njih? Dobili boste nadaljnja navodila, kot oglas obljublja. Če boste imeli srečo, jih boste dobili zastoj, z malo manj sreče boste morali plačati od 100 do 500 dinarjev, če pa sploh nimate sreče, boste za denar dobili odgovor v stilu »Znajdi se, kot sem se jaz.« Prvih primerov je po podatkih, ki smo jih sami zbrali, največ.

Zares zanimiva pa so navodila. V njih piše, da boste delali za britansko firmo Intermail-Trading. Polniti boste morali kuverte, ki jih boste dobili iz Velike Britanije. Kuverte so že naslovljene in opremljene z znamkami, vanje le vlagate ponudbe oziroma reklamne materiale različnih firm. Ko delo zaključite, zapakirane kuverte pošljete firmi Intermail-Trading. Ta vam v petih dneh plača za vsako zapakirano kuverto 1 nemško marko. Kolikor kuvert zapakirate, toliko mark dobite. Odlično delo, kajne? Toda...

Pogoj, da dobite to odlično plačano in preprosto delo, je en sam. Objaviti morate oglas, na kakršnega ste se javili. Ko boste dobili pisma z življenjepisami 500 posameznikov, jih morate poslati v Veliko Britanijo. Biti jih mora res 500 in biti morajo pravi - veljavna so le pisma s pošto štampiljko oziroma pečatom za uničenje znamk. S tem, da ste zbrali 500 življenjepisov, ste dokazali svojo vztrajnost in resnost. Ko to dokažete, takoj dobite 500 nemških mark in v 48 urah vam firma pošlje materiale za nadaljnje delo.

Osnovni pogoj za pridobitev (nesmiselnega) dela je torej zbiranje življenjepisov. To so posebej poudarili tudi ljudje, s katerimi smo se o njihovih izkušnjah po prijavi na oglas pogovarjali. Imen na njihovo željo ne bomo objavili. Njihovi pogledi na mamljivo ponudbo pa so različni. Ena izmed njih je jemlje kot igro v stilu Jack pota. »Tisti, ki bodo imeli srečo, bodo delo dobili, drugi ne.« Večina jemlje obljube hudo resno. Eden izmed teh zbiralcev življenjepisov je malo pobrskal med stotinami poslanih pisem in ugotovil, da so se na oglas prijave pretežno ženske v takšnih ali drugačnih denarnih stiskah - od mladih deklet, ki potrebujejo denar za pričetek življenjske poti v dvojje, do mater samohranilk in upokojenk. Seveda se pripravljajo tudi moški - prav tako kot ženske vseh starostnih skupin in vseh stopenj izobrazbe, od osnovne šole do fakultete. Vsi ti ljudje so, v glavnem brez pomislekov, zapupali svoje življenjepise in naslove neznanim zbirateljem. Večina je celo vložila precej svojega denarja, saj je plačala oglas in fotokopije navodil. Stroškov s tem je najmanj za 1500 dinarjev. Tisti, ki so navodila zaračunali, so bili seveda na boljšem. Se celo malo zaslužili so. Morda bo to tudi njihova edina korist. Ne mi ne Uprava za notranje zadeve v Celju namreč še nismo odkrili nikogar, ki bi obetano delo tudi dobil.

Po govoricah sodeč v Sloveniji trije že delajo za firmo Intermail-Trading, samo nihče jih ne pozna. Škoda, saj bi ravno ti ljudje lahko potrdili resničnost obljub. Tako pa ostajajo samo dvomi in zgroženost nad množično naivnostjo Slovencev. Željo po zaslužku, po delu na domu, je seveda v teh časih zelo lahko razumeti. Težko pa je razumeti, da kdo verjame, da bo na tako čuden način prišel do še bolj čudnega dela. «Ne morem verjeti, da bi kdorkoli za polnjenje kuvert toliko plačal, niti, da bi material pošiljal k nam iz Anglije, saj imajo tudi tam dovolj ljudi, ki bi najbrž za tak denar radi lepili kuverte,» nam je pisala bralka Martina Maček. Ena redakcij je, ki so prepričani, da gre za podobno zavajanje ljudi kot pri igrah na srečo.

«Veliko teh iger je krožilo in še kroži med ljudmi. V njih te zavajajo z denarjem, tukaj z delom,» piše. Kadar je v igri denar, je vsaj lahko razumeti nagibe. V tem primeru pa so v igri življenjepisni ljudi. Kakšna firma je Intermail-Trading, niti uprava za notranje zadeve še ni ugotovila, zato so možna vsakršna ugibanja. Zbirajo življenjepise možni vlomilci? Jih zbirajo ljudje, ki iščejo primerne sodelavce za, na primer, špijonažo? So zbiratelji ljudi, ki potrebujejo številne življenjepise za svoje znanstveno delo (na primer za grafološke raziskave ali kakšne druge mejne znanosti)? Morda, tudi to je mogoče, pa je vse skupaj sprožila pošta, če ne celo časopisne hiše, saj se vsem povečuje promet? Ne, to zadnje je ravno zaradi zahtevanih

življenjepisov malo verjetno. Ostanejo torej ugibanja in domišljija. Ampak kako to, da ugibajo samo nekateri, večina pa sveto verjame napisanim obljubam? Verjame, in zaupa neznanecem vse svoje težave, vse svoje življenje, strnjeno v življenjepis. Ne sprašujejo se, kdo bo z njim razpolagal in v kakšne namene. Ob tem pa so ljudje na splošno vedno glasnejši v zahtevah po čiščenju osebnih podatkov. Ko bo spet popis prebivalstva, smo lahko že vnaprej prepričani, da se bo marsikdo spraševal, komu bodo služili podatki in ali jih sploh ima kdo pravico terjati od njega. Ob obetnem denarju ali delu pa kot bi vsem pregorele varovalke v glavah. Prav primerno za v rubriko »Saj ni res pa je«.

MILENA B. POKLIČ

Alarm razbil iluzije

Če smo se Celjani letošnjo zimo veselili, da je celjski zrak razmeroma čist, pa nas je sobotni alarm spet postavil na realna tla. Izkazalo se je, tako kot že v preteklih zimah, da pomenijo nizke temperature in stabilno vreme brez vetra za Celje vselej tudi prekomerno onesnažen zrak.

V začetku kurilne sezone so mnogi napovedovali vsakodnevne alarme, ki naj bi bili posledica zaostrenega odloka o varstvu zraka v Celju. Takšen odlok so poslanci skupščine sprejeli šele ob koncu preteklega leta, zaradi česar pa ni bilo posebne škode. Koncentracije žveplovega dioksida v zraku so bile tudi brez strožje odloka izredno nizke, tako da so se mnogi že veselili, da je Celje dokončno opravilo z onesnaženostjo. Tisti, ki so natančneje poznali razmere, so vedeli, kje tiči bistvo. Celjska Cinkarna je namreč delala s polovično zmogljivostjo, temperature pa tudi niso bile pretirano nizke, da bi zahtevale močnejše kurjenje. V soboto se je izkazalo, da je upravičena trditev celjskih strokovnjakov za varstvo zraka, da so glavni krivci umazanega celjskega zraka še vedno številna kurilnica. Ta so v zadnjih dneh pokazala svoje zobe, saj so jih k temu prisilile nizke temperature. Zato lahko ob vremenu, kakršno je bilo ob koncu tedna, ponovno pričakujemo alarme ali pa vsaj opozorila, da onesnaženost že ogroža naše zdravje. Ob tem pa je zaostren odlok o varstvu zraka vsekakor dobrodošel, saj bi se lani ob koncentracijah, kakršne so bile v soboto, občanom le priporočali, da naj

ne zračijo stanovanj in naj ostajajo doma. Res, da tudi ukrepi prve stopnje niso posebej strogi, kljub temu, da določajo zmanjšanje porabe trdih in tekočih goriv in omejitev prometa v mestu. Problematična pa je njihova izvedba in nadzor nad izvajanjem ukrepov, kjer mnogi še vedno vidijo šibko točko odloka. Inšpek-

cijki organi imajo pri tem veliko vlogo, še pomembnejša pri vsej zadevi pa bo občinska vlada, ki bo morala v najkrajšem času predlagati rešitev za zmanjšanje onesnaženosti iz številnih kurilnic. Sanacijski program že ima, gre predvsem za vprašanje, kako ga udeležiti.

T. CVIRN

Datum	enota	24-urno povp.	enurna max	čas maks
14. 1.	mgSO ₂ /m ³	0,086	0,216	9,30
15. 1.	mgSO ₂ /m ³	0,138	0,246	11,00
16. 1.	mgSO ₂ /m ³	0,160	0,250	8,00
17. 1.	mgSO ₂ /m ³	0,239	0,537	9,30
18. 1.	mgSO ₂ /m ³	0,338	0,740	11,30
19. 1.	mgSO ₂ /m ³	0,330	0,752	10,30
20. 1.	mgSO ₂ /m ³	0,210	0,450	14,00
21. 1.	mgSO ₂ /m ³	0,260	0,619	7,30

Iz pričujočih podatkov je razvidno, da so bili v dne 17. januarja izpolnjeni pogoji za pričetek obveščanja rizičnih kategorij prebivalstva o povečani onesnaženosti zraka, dne 18. 1. pa že pogoji za uvedbo alarma 1. stopnje, vendar zaradi okvar na obeh osnovnih postajah v Celju nismo imeli podatkov o dejanskem stanju onesnaženosti. Dne 19. 1. 1991, ko je postaja ANAS že normalno obratovala smo na podlagi podatkov s te postaje predlagali uvedbo alarma 1. stopnje. Alarm je bil objavljen preko radia Celje kmalu po deseti uri dopoldan.

ura	enota	enourna povprečna koncentracija
8.30-9.30	mgSO ₂ /m ³	0,595
11.30-12.30	mgSO ₂ /m ³	0,525
14.30-15.30	mgSO ₂ /m ³	0,199
17.30-18.30	mgSO ₂ /m ³	0,345

ura	enota	enourna povprečna koncentracija
8.30-9.30	mgSO ₂ /m ³	0,195
11.30-12.30	mgSO ₂ /m ³	0,49
14.30-15.30	mgSO ₂ /m ³	0,1

Zdravila iz velenjske občine!

Velenjski izvršni svet ni bil zadovoljen s pojasnili republiške sanitarne inšpekcije, termoelektrarne Šoštanj in celjske bolnišnice. V zaskrbljenosti, da gre pri poplavljenih zdravilih iz bolnišnice, ki bi jih naj v termoelektrarni sežgali, za posebne odpadke, so sežig prepovedali. Še več. Sprejeli so sklep, da mora termoelektrarna nesrečna zdravila do 4. februarja odpeljati iz velenjske občine.

Kam bodo tokrat odpotovala, še nismo uspeli zvedeti. Ves zaplet bo še enkrat proučila republiška sanitarna inšpekcija, ki je tudi odredila sežig poplavljenih zdravil v termoelektrarni Šoštanj na osnovi strokovnega mnenja Centra za varstvo okolja pri Zavodu za zdravstveno varstvo Maribor. MBP

Počitnice po novem krajše

Šolski koledar je letos prinesel učencem kar nekaj novosti. Dotaknimo se le zimskih počitnic, ki so glede na prejšnja leta, krajše. A še vedno za preštevanje prostih dni potrebujemo prste dveh rok, saj vključno z dvema sobotama in nedeljama, zaokrožujejo zimске počitnice devet prostih dni. Po občinah celjskega območja so se na zimské počitnice pripravili podobno kot prejšnja leta. Počitniški programi, ki so jih v glavnem sestavljali na občinskih zvezah društev prijateljev mladine, ponujajo ponekod bogatejši, drugod spet skromnejše programe prstočasnih dejavnosti. Vsega je po malem. Malce kulture, razvijanja ustvarjalnih sposobnosti in seveda športa. Če bo sneg - in verjemite, da naj vaši šolarji najbolj računajo - bo dovolj zabave za večino radoživih počitničarjev.

Z denarjem je tudi letos podobno kot prejšnja leta. Nekaj počitniških dejavnosti ponujajo v občinah zastoj, pri večini pa bodo starši le morali primakniti nekaj dinarjev in sfinancirati dejavnost. Nič novega torej - morda le za kanček manjša skrb staršev prvo in drugošolčkov, saj morajo letos priskrbeti varstvo svojim otrokom le za pet počitniških dni od ponedeljka, 28. januarja do petka, 1. februarja.

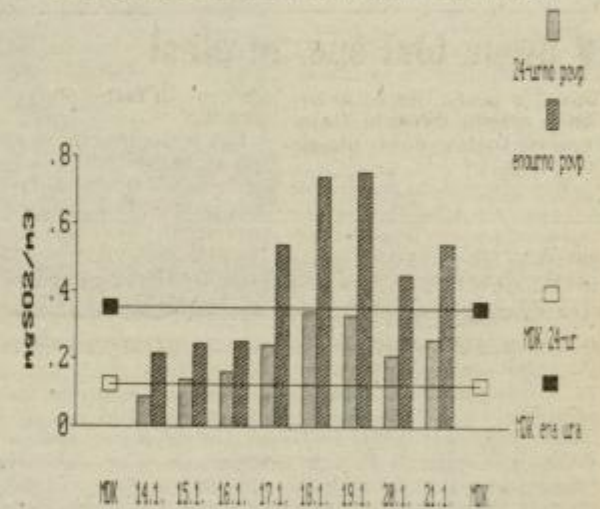
IS

Humanitarna akcija gasilcev

Občinska gasilska zveza Celje bo v petek, 25. januarja pripravila v hali Golovec »Gasilski večer«, ki ima izključno humanitarni namen. V prvem delu bo poveljnik republiškega štaba GZS Tone Sentočnik podelil pisna priznanja več kot 1300 gasilcem, ki so več dni požrtvovalno sodelovali v lanskii poplavi. Priznanja bodo dobili gasilci iz občin Celje, Šmarje, Šentjur, Slov. Konjice, Ptuj, Ormož, Varaždin in Nova Gorica.

T. VRABL

Onesnaženost zraka z SO₂, ANAS, 14.-21. jan

Do 15.30 ure je bila na merilnem mestu v Cinkarni najvišja enourna povprečna koncentracija SO₂ v zraku izmerjena med 11.00 in 12.00 uro in je znašala 0.505 mgSO₂/m³ zraka. Po 15.30 uri v Cinkarni nismo več spremljali onesnaženost, ker so koncentracije v mestu že padle pod najvišjo dovoljeno vrednost.

Dne 20. 1. v dopoldanskih urah onesnaženost zraka ni bila tolikšna da bi zahtevala kakeršnokoli obveščanje prebivalstva o prekomerni onesnaženosti zraka. V opoldanskih urah se je ob porušitvi inverzije onesnaženost zraka močno povečala, zato smo radio Celje zaprosili za objavo obvestila, da je onesnaženost zraka tolikšna, da že lahko vpliva na zdravstveno stanje rizičnih kategorij prebivalstva.

ura	enota	enourna povprečna koncentracija
12.30-13.30	mgSO ₂ /m ³	0,33
13.00-14.00	mgSO ₂ /m ³	0,45
13.30-14.30	mgSO ₂ /m ³	0,45

ura	enota	enourna povprečna koncentracija
6.00-7.00	mgSO ₂ /m ³	0,426
7.00-8.00	mgSO ₂ /m ³	0,541
8.30-9.30	mgSO ₂ /m ³	0,295
15.30-16.30	mgSO ₂ /m ³	0,241

Instrument v Miklošičevi ulici je bil ponovno usposobljen ob 13.30 uri in po tem času koncentracije SO₂ v zraku niso presegle najvišjih dovoljenih vrednosti. Če se bo nadaljevalo hladno in stabilno vreme predvidevamo, da bo zrak še naprej onesnažen preko dovoljenih vrednosti.

RADIJSKE KUMARICE

Piše Nada Kumer

Kako je slabo postalo dobro

Vsako zlo prinese tudi kaj dobrega. Zgode in nezgode, ki so v lanskem letu delo v naši radijski hiši prignale takorekoč na rob izrednih razmer, so nas prisilile, da smo se prilagodili drugačnim pogojem dela.

Najprej nam je podaljšanje programa bistveno omejilo možnosti za snemanje in montiranje oddaj. Ko smo nekaj časa (med remontom glavnega studia) oddajali iz Studia 2, je bila ta možnost skrčena na najnujnejše. V času oddajanja programa namreč montaža ni mogoča. Ko smo pogoreli, so v začasnem studiu naše tehnične možnosti postale še skromnejše. Tudi aparature so namreč pri požaru odnesle svoje pa se je na koncu dogajalo celo to, da so morali tehniki en sam uporaben snemalni magnetofon seliti iz enega v drug studio, taj pač, kjer smo ga potrebovali.

Vse to nas je prisililo v to, da je večji del našega programa postal živ in neposreden. To pa je za radijski program dobro. Delo je sicer bolj zahtevno, a je tudi bolj učinkovito. Posnetki s kasete morajo nemalokrat kar neposredno v eter – brez poprejšnje montaže in »čiščenja«. To terjaa od avtorja več zbranosti pri snemanju in nenehno misel na to, da bo tisto, kar delaš, tudi takoj uporabno. Ne-

kaj novih možnosti se nam je odprlo z nabavo terenskega vozila, in tehnike, s katero lahko naši radijski mojstri sleherni bližnji prostor v hipu preuredijo v improvizirani studio. V živem, kontaktnem programu smo se bolj oprijeli tudi telefona, ne le za klepet s poslušalci, tudi za posredovanje informacij z najrazličnejših področij.

Tu smo pravzaprav naleteli še na največ težav. Informacija, ki jo želimo posredovati v eter največkrat namreč ni odvisna od nas pač pa od »odgovornih« na oni strani žice. Ti pa se svoje odgovornosti do informiranja javnosti prese- netljivo pogosto ne zavedajo. Tako se dogaja, da si želijo nekateri tudi za odgovore na najpreprostejša vprašanja, ki zadevajo njihovo delo vzeti dan ali še celo več časa, da bi si »pripravili primeren odgovor«. Prav nič zlobe ni vmes, če človek pri tem pomisli, da pač ne more iti za kaj drugega, kot za željo po frizirano določenih podatkov za javnost.

Da niti ne omenjamo tega, koliko vrat je treba odpreti ali koliko telefonov včasih zavrteti, preden se novinar sploh prebije do »pristojnega« za informacije.

Sicer pa smo že bili poučeni, da »javnost ni vse«. Novinarji temu preprosto ne moremo pritrđiti.

«Zdaj se še odločam med petjem in napovedovanjem. Oboje me veseli, zato bi najraje našla kakšno srednjo pot,» pravi Maja, ki jo zaradi študijskih obveznosti na naših radijskih valovih slišite predvsem ob koncu tedna.

Po novem letu je Maja na Radiu Celje prevzela še eno nalogo. Postala je sodelavka LZM, lestvic zabavne glasbe. Že po prvi oddaji je bila navdušena:

«To delo je res super, vedno sem si želela delati kaj takšnega, da bi tudi sama s svojimi idejami lahko dajala ton kakšni oddaji.»

Če je v uvodu rekla, da se tehta svojo naklonjenost do napovedovanja in do glasbe, pa na koncu vendarle prizna, da se napovedovanju ne bo zlepa odpovedala.

«Delo za mikrofonom me zelo zanima in rada bi napredovala. Predvsem pa se želim izpopolniti tudi v vodenju.»

NADA KUMER

posebej, ker je lansko jesen postala tudi študentka angleščine in zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Ker pa se prepevanju ne bi rada povsem odpovedala, razmišlja, če bi se v Ljubljani vključila v kakšno pevsko skupino.

POZNATE GLAS – SPOZNAJTE OBRAZ

Tudi pela bo še

Maja Šumej je ena naših najmlajših napovedovalk. Pred dobrim letom je uspešno opravila avdicijo za radijske napovedovalce in po krajšem tečaju je začela napovedovati.

«Za avdicijo sem se odločila čisto po naključju. V srednji šoli se namreč nisem preveč ukvarjala z mislijo na to, da bi bila napovedovalka, čeprav vsem v osnovni šoli večkrat povezovala razne prireditve. Ampak, ko je bila objavljena avdicija, sem si rekla, zakaj pa ne bi vseeno poskusila.»

Maja se je sicer takrat bolj ukvarjala s petjem. Pela je v zboru in nastopala tudi kot solistka. Odkar napoveduje, pa za petje ni več časa. Še

ŠKRATKI

Posebna komisija radijskih tehnikov je ugotovila, da ima pripravnik Benjamin Rakun le malo možnosti, da uspešno opravi pripravništvo. Doslej še namreč ni sesul nobenega traku. V dobro mu šteje le to, da je enega po pamoti zbrisal.

Radio Celje dobiva novo zvezo s svetom. Hišni televizor priključujemo na satelitsko anteno.

«Nemogoče je mogoče!» V tem primeru to ni slogan Kovinotehne, ampak vzklík našega radijskega tehnika Janeza Klanska, ko je odkril, da na CD plošči Plattersov nizozemske produkcije ni posnet niti en sam samcat ton.

Nataša Gerkeš, katere najmočnejše orožje je jezik brez dlake na njem, ni upoštevala ukaza o obvezni oddaji orožja.

Ob pomanjkanju pisalnih miz v radijskem nadstropju se številni zunanji sodelavci veselijo časnega odhoda radijske redaktorice. Ni pa še povsem gotovo ali je povpraševanje po njenem stolčku tako veliko zaradi stola samega, ali zato, ker je z njega najlepši razgled na

nasproti sedečega Frančka Pungerciča.

Prejšnji teden je hiša NT-RC pripravila ponovoletno srečanje za svoje zunanje sodelavce. Prišlo je neugotljivo veliko sodelavcev, dve sodelavki in ena dama.

Jozafat je ob zakasnitvi honorarjev za november zagrozil, da ne bo več kahal na našem Radiu. Na sprejem v Gotovlje pa je le prišel in obljubil sodelovanje tudi v bodoče. Vsekakor pa se ni mogel upreti dobrotam kuhinje gostilne Novak.

Na srečanju je padel tudi predlog, da bi RC pripravil oddajo iz Snežne jame ali iz kakšne druge podzemne votline. Samo zlobneži so to razumeli kot namig, naj bi se Radio Celje umaknil v ilegalo.

Theo Bostič je sicer uporabil ves svoj šarm, a mu kljub temu ni uspelo Ernestine Džordžević prepričati, da ne bi že po treh urah in pol zabave odhitela domov. Povedati moramo, da se je Ernestina pred kratkim poročila.

Sicer pa se je urednik Mitja Umnik nostalgčno spomnil nekdanje himne Radia Celje, ki je šla takole: «Moj radio ima tri luknje, tri luknje ima moj radio...» Izkuseni z luknjami nam torej ne manjka.

Norma Mitje Tatareviča – Mičota je še vedno dve neprespani noči na teden. Fant ima kondicijo!

Ob Jozafatovi grožnji, da na našem radiu ne bo več kahal, je neki duhovitež takoj pripomnil: «Saj – odkar je Ladinek priprt – za kaj takšnega tudi ni več prave temperature.»

Srečanje prijateljev in sodelavcev

Brez zvestih sodelavcev in dopisnikov ni dobrega radijskega sporeda in branega časopisa – smo posebej poudarili na sedaj že tradicionalnemu srečanju v gostišču Novak v Gotovljah, ko smo skupaj z dopisniki izmerili opravljeno delo in poslovna preizkušanja hiše NT in RC v letu 1990.

Zvestobo in sodelovanje smo si drug drugemu obljubili tudi za naprej. UM, FOTO: T. TAVČAR

Prvi kosi nove opreme že v studiu

Prejšnji teden so v našo hišo začeli prihajati prvi kosi nove študijske opreme. Dva nova magnetofona sta šla takoj v pogon, saj se s starimi skoraj ni več dalo delati.

Sicer pa je skupna vrednost nove in že vplačane opreme dva miliona dinarjev. Večina pa bo v škatlah počakala do taktakrat, ko bomo opremljali nove studije. Ti bodo v obnovljenih prostorih spodnjega trakta hiše NT-RC. Gradbena dela, ki jih izvaja Ingrad, naj bi bila končana v tridesetih dneh, še dva nadaljnja meseca pa bo trajalo, da bomo pognali tudi nove studije. Urediti je namreč treba še izolacijo in klima naprave ter montirati študijsko tehniko.

Po načrtih bo imel novi Radio Celje kar tri studije in montirnico, v spodnje nadstropje pa se bosta preselili tudi kompletna radijska redakcija in fonoteka. Na pomlad naj bi torej Radio Celje začel delati v dobrih razmerah. Res pa je, da do zagotovitve teh

pogojev manjka še kakšen poldrugi milijon dinarjev, ki jih bo ta čas še treba zbrati.

Počitnice na Radiu Celje

Naj vas naslov ne zavede. Ne bomo si privoščili počitnic mi na Radiu Celje pa bomo naš radijski program nekoliko prilagodili dejstvu, da bodo otroci in mladi dnevi prihodnji teden na počitnicah.

Poleg rednih oddaj za najmlajše, ki so na sporedu vsak dan ob pol dveh, bomo vsako jutro, med 8.15 in 8.30 objavljali informacije o tem, kako bi počitnikarji lahko preživeli dan. Postregli vam bomo s podatki o vsem, kar se za otroke in mladino tisti dan dogaja. Razen tega bo počitniško obarvanih tudi nekaj naših opoldanskih mavric. V njih bo mo obiskali takšne kraje, kjer se med počitnicami zbirajo in zabavajo otroci, pripravljali bodo tudi nekaj klepetov in zabavnih iger iz našega studia.

Če vam bo torej med počitnicami došlo na naravnajte radijski spejemnik na našo valovno dolžino in skupaj z nami preživite prijetne počitniške dni.

REVIZIJA RUMENEGA CE

Srečno, Kekec!

Naslov petkove oddaje: Zbogom orožje oz. Good morning, Vietnam. Torej, tema primerna času in čas razcepjen med dva nasprotujoča si pojma: demilitarizacija in militarizacija. Njega dni sta D. Plut in J. Janša za 500 DEM stavila v svoj prav kar se tiče (ne)oboroževanja na svoji strani Alp. In tudi ve se, kdo je čemu naklonjen. Manj jasno pa je, kaj je v tem trenutku pametneje. Ali je Teritorialna obramba po trenutni logiki V. Kadjeviča paravojaška sila, ali je mogoče to prav novokomponirana TO, ki ji najbolj zgledni patrioti pravijo Slovenska vojska. Famozi sklep B. Joviča in njemu podobnih marionet je sicer obrodil sadove: vnesel je strah pred morebitnim posredovanjem JLA, le-ta pa se je na račun spolitizirane paranoje obogatila za nekaj trefejnega orožja, tri frače in ducat pipecev. Kdo je v tem primeru zopet pokazal svojo nemoč, je jasno, bolj kot to, ko mu je bila ta grožnja namenjena. Če bo ostalo pri tem, kar pa zanesljivo ne bo, bom še naprej strašil s svojo pištolo, ki jo od poplave naprej polnim z vodo. Kninski gverilci in Draškovičev eskadron bodo še naprej prebirali revijo Metak in ob prvi priložnosti izropali kakšen vlek z orožjem oz. vdrli v določeno kasarno v Srbiji, kjer so

že itak pobrali vse verzije SDO-jev (predvsem tistih, v katerih je Cedevita). Po drugi strani pa ne bo mirovala zahodna polobla. Tudmanovi specialci so si že pred časom priskrbeli ustrezne pribor, medtem ko se vojska nesojenega generala I. Borštnerja po zaslugi portparola I. Bavčarja ukvarja s propagandno filmsko dejavnostjo. Zli deček novega režima J. Janša pa bo mimogrede opravil s stanovskim kolegom P. Kališnikom, ki ga je obtožil bratovščine z Grubeličem. Sicer pa je po najnovejših podatkih sodstvo še vedno neodvisno.

Balkan, tretje krizno svetišče na svetu, je upravičeno v senci Baltika in Zaliva. Na slednjih dveh bojiščih je pokanje prišlo v navado, vizija prihodnosti pa že prav tako poka. Jugoslaviji so zaenkrat popokali le šivi, ki jih poskušajo zavozlati A. Markovič, brez nasmeha. B. Lončar si pospešeno nabira dnevnice in obenem išče primeren aranzman v tujini, kamor bo odletel takoj, ko se bo jugoslovske spremembe v žarišče in bo v J. Ameriki prepricedal Castra, da je komunizem le za izbrance. Tudi J. Drnovšek, veliki diplomat, je postal taktik celo v emocionalnih pogledih. Njegovo bivšo Piročanko je vzela noč pravne države, Janez pa si je

Piše Bojan Krajnc

pridobil naklonjenost dame ki naj bi bila iz Celje. Zaenkrat se kregata le pri oblačnjem, saj Drnovšek prisega na deset let stare modele.

S tem sem nekako trčel v jedro jutrišnje oddaje, ki bo govorila o uporabnosti slovenskih političnih janičarjev v plebiscitno odcepljeni Sloveniji. J. Drnovšek je od vseh njih še najmanj kompromitiran. I. Vajgl se je tudi prebudil... Š. Korošec se je skrll nekje na Portugalskem, uradno pa je celo ambasador. In tako po vrsti. Glede na vsesplošno govotičenje o nekaterih zamenjavah v slovenski vladi se bomo tudi odločili, koga bi bilo treba zamenjati. Skratka, čekali bomo o političnih Rumena strela pa bo zopet treščila v imenu ljudstva. Vmes pa se bo odvijalo nekako prvenstvo v pljuvanju v daljavo. In najboljši bodo deležni nagrad v obliki političnih. Prva tri mesta vodijo v prva tri svetovna žarišča. Brez zaščitnih mask in slovenskega potnega lista. Od tod do večnosti.

V Poreču za prvo ligo

Rokometaši Pivovarne prizadevno vadijo

Od 18. januarja so rokometiški Celja Pivovarne Laško na pripravah v Poreču, kjer pod vodstvom trenerja Toneta Tisija prizadevno vadijo za nadaljevanje prvenstva v 2. ZRL zahod.

Prve dni so bili zelo nezadovoljni glede terminov vadbe v poreški dvorani, sedaj pa so se že privadili nevsakdanjemu ritmu. Pred zajtrkom opravijo razgibanje, lahkoten tek in močnejšo aerobno obremenitev. Od 11. do 13. ure so v dvorani, po kosilu pa so prosti do 19. ure, ko se znova prične trening v dvorani. Trener Tiselj pravi, da je želja po napredovanju in pridobitvi mesta v ekipi tako močna, da delo kljub urniku poteka povsem normalno. Prvič imajo maserja, tako da so za vsak trening dobro pripravljeni. Vsi so zdravi, nekatere pa mučijo lažje po-

škodbe. Glede prizadevnosti naj bi izstopal levi zunanji igralec Čater, ki je v jesenskem delu slabše nastopal. Uvidel naj bi, da mu je delo lahko prinese vrhunsko igro in boljši status.

Sicer pa je Tiselj pohvalil celo ekipo, tako starejše kot mlajše. Slednji so z mladinsko vrsto v letošnji sezoni pristali šele na četrtem mestu v republiškem finalu. Sedaj imamo slabši rezultat, tudi zaradi psihološkega pritiska, ki je »visel« nad moštvo. Kljub slabemu rezultatu pa vliva optimizem dejstvo, da imamo tri oziroma štiri igralce, ki lahko sežejo do vrhunstva,« je dejal Tiselj. Njegova primarna želja je, da v igri članske ekipe vzpostavi red, disciplino in določeno organizacijo. Ko bodo uresničeni ti dejavniki, naj bi si ekipa tudi priborila udeležbo na

kvalifikacijah za 1. ZRL, kar pa naj bi bil drugi cilj.

Celjani so v nedeljo odigrali prvo prijateljsko tekmo in sicer z umaško prvotligaško ekipo Istraturistom. Srečanje so izgubili z rezultatom 24:21, potem ko je njihova glavna težava bila premagovanje nasprotnega vratarja Valenčiča.

»Pivovarji« bodo s pripravami v Poreču zaključili jutri. Že v nedeljo pa naj bi se predstavili domačemu občinstvu, ko celjski klub načrtuje organizacijo manjšega turnirja ob sodelovanju dveh gostujočih prvotligaških ekip, Zagreb Chromosa in reškega Zameta. Prvo tekmo v spomladanskem delu 2. ZRL zahod pa bodo Celjani odigrali 9. februarja v Karlovcu proti ekipi Jugoturbine.

DEAN ŠUSTER

Konec žalskih delavskih športnih iger

V soboto je bila v hotelu Prebold zaključna prireditev 27. delavskih športnih iger, ki sta jih lani pripravila komisija pri Občinskem svetu ZSS Žalec in ZTKO Žalec. Na podelitvi pokalov je zbranim najprej spregovoril sekretar Občinskega sveta ZSS Žalec Forto Turk, nato pa še predsednik komisije Vinko Banovšek, ki je dejal, da so 27. sindikalne igre v občini Žalec uspeli. Na njih je sodelovalo več kot 2 tisoč udeležencev iz 39 organizacij združenega dela. V tekmovalnem delu so se pomerili med letom v osmih disciplinah, za množičnost pa v šestih. Največ uspeha so imeli športniki in športnice iz SIP-a Šempeter pred TT Preboldom in Juteksom Žalec. Na slovesnosti so podelili tudi dve plaketi, ki sta jih prejeli Vera Čretnik in Marija Satler. Na sliki: S podelitve pokalov najboljšim.

T. TAVČAR

PANORAMA

Košarka

1. B ZL: ženske

Topolčanka - Kozmetika Afroditia 74:73 (39:32)

SL: moški

Celje - EME Bistrica 92:75 (32:32), Comet - Rogaška 91:90 (77:77, 43:40), Ježica - Elektra 84:72 (38:26)

Streljanje

Črn dan strelcev

V predzadnjem kolu v vseh republiških ligah z zračno puško so strelci celjske regije doživeli same poraze. V 1. ligi so v Žalcu strelci Juteksa klonili proti ekipi Tišine. Za Žalčane so nastopili: Jani Pukmajster 353, Bernard Martinovič 368, Justin Smrkolj in Mladen Melanšek oba po 369

krogov. V Storah je Kovinar izgubil s Franc Lešnik-Vukom iz Hotinje vasi. Franc Hočevar 353, Jože Česnik 355, Ivan Kočevnar 364 in Vili Ravnikar 364. V 2. ligi je Slavko Slander v Šempetru moral priznati premoč Janeza Kovačiča iz Šentvida pri Stični. Domačini so nastopili v postavi: Iztok Hanzič, Dani Zagoričnik in Alojz Zagoričnik ter Štefan Ošep, ki je bil s 363 krogi najboljši med Šempetranji. Celjani so doma po blede predstavi za tri kroge izgubili proti SOP Leskovec. Matej Dobovičnik 345, ki vsaj doslej še ni dokazal, da bi lahko dostojno zamenjal celjske veterane, Jože Jeram 359, Branko Malec 365 in Ervin Seršen 366.

TONE JAGER

Ženske na »reverz«

V Zagrebu je strelska družina Medveščak organizirala močan turnir z zračno puško. Ekipe so morale biti sestavljene iz devet članic in dveh članov. Nastopila je tudi ekipa Celja, ki so si ženske »sposodili« pri Uniorju iz Zreč.

Takšna kombinirana ekipa Celja je osvojila 2. mesto (Saša Lamut, Irena Voler, Branko Malec in Vili Ravnikar). Ekipno je zmagala Mladost iz Zagreba. Med posamezniki je velik uspeh dosegel Vili Ravnikar, ki je osvojil zlato medaljo, Branko Malec pa je bil 6.

TONE JAGER

Hokej

1. B ZL

Jesenice II - Cinkarna 6:2 (4:1, 0:1, 2:0)

odbojka

V ponedeljek je bila v prostorih OŠ Slavka Šlandra skušcina odbojcarskega kluba Celje, ki ga sestavljata ženska in moška sekcija. Slednja si je pred kratkim zagotovila sponzorja in se preimenovala v OK Vizura Celje. Prejšnji nosilec skorajda vseh funkcij v klubu Franc Kovačič, ni bil pripravljen na sodelovanje oziroma delitev zadolžitev z drugimi, zato so predvsem po pobudi igralcev in igralk pripravili skupščino kluba. Izvolili so nov IO kluba, sestavljajo pa ga nekdanji igralci in bivši odbojcarski delavci. Za predsednika IO kluba so izvolili Rada Planteua, ki je poudaril veliko vlogo Franca Kovačiča pri dviglu kvalitete celjske odbojke, v svojih načrtih pa nakazal zelo optimističen pogled glede nadaljnjega razvoja celjskih moštev.

DŠ

Območno prvenstvo

V telovadnici v Žalcu in Šempetru je bilo minulo soboto območno prvenstvo v odbojki. Pri pionirskih je zmagala ekipa Braslovč, pri mladinkah Topličica, pri pionirskih in mladincih pa ekipi iz Šempetra.

T. T.

umetnostno drsanje

Na prvenstvu za pokal republik in pokrajin v umetnostnem drsanju, ki je bilo v soboto in nedeljo v Zagrebu so predstavnik Slovenije ponovno osvojili prehodni pokal. Republiške barve je zastopal tudi mladi drsalec iz Celja, Janez Špoljar. Po originalnem delu je bil celo prvi, vendar so nekateri sodniki precej pristransko ocenili njegov drugi program in prvo mesto prisodili tehnično šibkejšemu Karlu Požgajčiču.

METKA HLADIN

ŠPORTNI KOLEDAR

KOŠARKA

1. B zvezna liga: ženske

Sobota, 26. januarja: v Mariboru Apis - Kozmetika Afroditia

SL: moški

Sobota, 26. januarja: v Slovenski Bistrici EME Bistrica; Comet, v Rogaški Slatini Rogaška; Ježica, v Soštanju Elektra; Mavrica Ilirija, v Domžalah Helios; Celje

SL: ženske

Sobota, 26. januarja: v Slovenskih Konjicah Comet; Mavrica Ilirija

HOKEJ

II. ZL: moški

Sobota, 26. januarja: v Kranju Triglav; Cinkarna

REKREACIJA

V okviru programa Športnih iger Celja in v sodelovanju z ZTKO Celje Smučarsko društvo Unior razpisuje odprto prvenstvo v veleslalomu za naslednje kategorije: moški I do 30 let, moški II od 31-39 let, ženske I do 30 let, ženske II nad 31 let in starejši člani nad 40 let. Najboljši trije v vsaki kategoriji bodo prejeli medalje. Pravico nastopa imajo vsi tekmovalci, ki so starejši od 16 let in so zaposleni oziroma stanujejo v občini Celje, razen aktivnih tekmovalcev. Tekmovanje bo na Rogli 8. februarja. Pričetek tekme bo ob 15. uri na progi Jasa ob sedežnici pri hotelu. Štartne številke lahko dvignete pred štartom od 14.30 do 15. ure. Pri dviglu številke morate pokazati 5. del vplačila štartnine in položiti kavčico 500 dinarjev, ki vam jih ob vrnitvi številke seveda povrnejo. Štartnina za posameznika je 50 dinarjev. Prijavnico izpolnjeno pošljite na naslov SD Unior, Celje, Aškerčeva 13 do 30. I. 1991. Rok velja tudi za vplačilo štartnine. Vplačate jo lahko na žiro račun SD Unior: 50700-678-46257.

Prijavite se lahko tudi na dan tekmovalca, vendar prejmete zadnje štartne številke v posamezni kategoriji.

TOP FOTKA

Nova snežna »norost« snowboarding je, tako kot vse ostale, k nam prišla iz Amerike. Seveda z zamudo. Le redki so, ki že upajo po eni smučki delati to, kar večina počne še na obeh. Tegale predstavnika modne discipline, ki smo ga ujeli na Rogli, so gledali kar malo po strani, čeprav je bil bolj na smučki kot na tleh.

foto: EDO EINSPIELER

POGLEDI

Šport v novih časih

Piše: dr. Rajko Sugman, predsednik Sportne zveze Slovenije

V dobrem letu dni se je porušil realizem in s tem model športa v vzhodnoevropskih državah, ki je imel v delu t.i. vrhunske športne ustvarjalnosti veliko prednost pred drugimi državami. Izhajajoč iz Lenjinove koncepcije športa, je bil podprt z ideologijo partije in močjo države. Prav zato smo največkrat govorili o državem športu v tem delu Evrope.

V dobrem letu dni pa se je porušil tudi samoupravni socializem našega tipa in z njim tudi model športa, ki je nihal med modelom vzhoda in razvitega zahoda; ni bil niti eno niti drugo. Ali je sploh imel prednost pred enim oziroma drugim, je v tem trenutku težko reči. Vsekakor je zasledoval podružbljanje športa, ki pa je v tej zasnovi, v mnogih segmentih, bilo dragoceno, neracionalno in organizacijsko razbohoteno. Vendar: rezultatov, ki jih je v poslednjih letih dosegla Jugoslavija v vrhunskem športu, še zlasti pa izjemni rezultati Slovencev (upoštevatvi je treba, da nas je vendarle samo dva milijona, torej kot je prebivalcev Dunaja) tako v pogledu močnega ukvarjanja ljudi kot tudi vrhunske športne ustvarjalnosti svetovne vrednosti, ni mogoče zanikati.

Svet se je torej spremenil oziroma se spreminja pred našimi očmi, spremenile so se politične, družbene in gospodarske razmere v svetu in pri nas, z njimi pa se bo spreminjal tudi šport. To velja tako v svetovnih razsežnostih, kjer bo po vsej verjetnosti prišlo do še večje komercializacije, profesionalizacije in migracije športnikov v vrhunskem športu in večjega prodora »športa za vse« v zahodnem razvitem svetu kot civilizacijske potrebe ljudi. Enako velja za šport pri nas s tem, da se bodo v prihodnje še bolj spremenili odnosi na tem področju v Jugoslaviji, seveda odvisno od ustavne političnih sprememb v dosedanjih Jugoslaviji oziroma bodoči suvereni in svobodni Sloveniji.

Sport bo delil enako usodo kot druge družbene dejavnosti, ne bo v nobenem boljšem položaju kot je bil doslej. Izrazimo lahko celo bojazen, da bo tudi v novi pluralni in demokratični družbi ponovno na margini. Res je, da bo določeno skrb za šport v prihodnje prevzela država (prej samoupravne interesne skupnosti, ki so bile dejansko podaljšana roka države) s t.i. nacionalnim programom športa, ki naj bi ga financirala iz javnih financ (tudi v prejšnjem sistemu je bil del programa zagotovljen iz rednih virov-BOD), vendar bo to ponovno največ (če sploh bo) okrog 20 do 25 odstotkov vseh potrebnih sredstev. To pomeni, da bodo morali številni amaterski (in profesionalni) delavci širom Slovenije še naprej zbirati denar (okrog 80 odstotkov vsega), da bi zadržali doseženo na vseh ravneh. To pa bo v današnjih razmerah gospodarstva na eni strani, na drugi strani pa zaradi velike prednosti, ki jo bodo dobili naši tekmeči v svetovni areni (pri tem pa ne mislimo samo na vrhunski šport) izjemno težko.

V naslednjih letih moramo storiti vse, da zadržimo današnje stanje in ga, če bo le mogoče, obogatimo z novo kakovostjo. To bomo dosegli le, če bo promocija športa kot prva kakovosti življenja tako močna, da bo odprla nove nosilce (predvsem šole, privatno iniciativa itd.), nove možnosti financiranja (trženje na enakopravni osnovi) in obogatila vsebino družtev kot zgodovinsko pogojenost in potrebo po druženju ljudi.

Zapostavljenost športnih društev

V primerjavi z lanskim letom bo žalska Zveza telesnokulturnih organizacij dobila za tretjino manj sredstev. Z njimi bodo zelo težko gospodarili, saj je društev več kot štirideset, vprašljivo pa je tudi, kako bodo vzdrževali razne domove in športne objekte.

To so med drugim povedali na posvetu s predstavniki športnih društev žalske občine, ki ga je zadnjo soboto pripravila žalska ZTKO. Na posvetu so se pogovarjali o smernicah za bodoče delo ter o njihovih ciljih. Bruno Randl, predsednik ZTKO je dejal, da je ta čas za športno dejavnost zelo negotov in si je zato tudi težko postavljati naloge, še zlasti kakšne obsežnejše. Zelo so razočarani, ker na ravni republike niso dobili svojega ministrstva in menijo, da so zato, v primerjavi s kulturno dejavnostjo na primer, zapostavljeni.

T. TAVČAR

Športne počitnice

Odbor za telesno kulturo in ZTKO Celje prirejata v sodelovanju z Zavodom SRC Golovec in športnim društvom Park program športnih aktivnosti za osnovnošolsko in srednješolsko mladino v času zimskih počitnic.

Vse športne aktivnosti bodo od 28. januarja do nedelje, 3. februarja. Na športnih objektih zavoda Golovec bo mogoče od 9. do 12. ure dopoldan plavati, kegljati in za razne športe uporabljati dvorano A, njeno avlo pa za na-

mizni tenis. Dvorana C z enakim namenom pa bo na voljo od 7. do 9. ure. Rekreacijsko drsanje bo vsak dan od 10. do 12. ure.

Če bo zapadlo dovolj snega, bo možna tudi smuka na Celjski koči in Svetini. Smučišča bodo za šolarje rezervirana od 9. do 13. ure. Smučarske karte se bodo lahko kupile na ZTKO Celje, Ulica 29. novembra 2 ali na samem smučišču, za 100 dinarjev pa bodo veljale 5 dni.

Vse ostale športne aktivnosti bodo brezplačne in pod strokovnim vodstvom.

Skrivnostni gost Hrvoje Horvat

Prispelo je 109 dopisnic, od tega 68 pravih odgovorov. Pravilni odgovor se je glasil Emanuel Lasker. Nagrade je izžrebal Marko Jugovič, vodja grosistične prodaje Pivovarne Laško.

Dobitniki: 1. nagrada Nežika Antlejš, Na lipico 3, 63230 Šentjur, 2. nagrada Vili Rebornak, Kosarjeva 37 d, 62000 Maribor in 3. nagrada Stojan Arnuš, Sestrže 4, 62322 Majšperk.

Skrivnostni gost v oddaji je bil dolgoletni kapetan rokomente reprezentance Jugoslavije Hrvoje Horvat. Odkril ga je Mišo Cilenšek, Petrovčev 284. Vse nagrade nagrajenci osebno dvignejo v oglasno naročniškem oddelku, v 30 dneh.

ŠAHOVSKA NAGRADNA IGRA 133

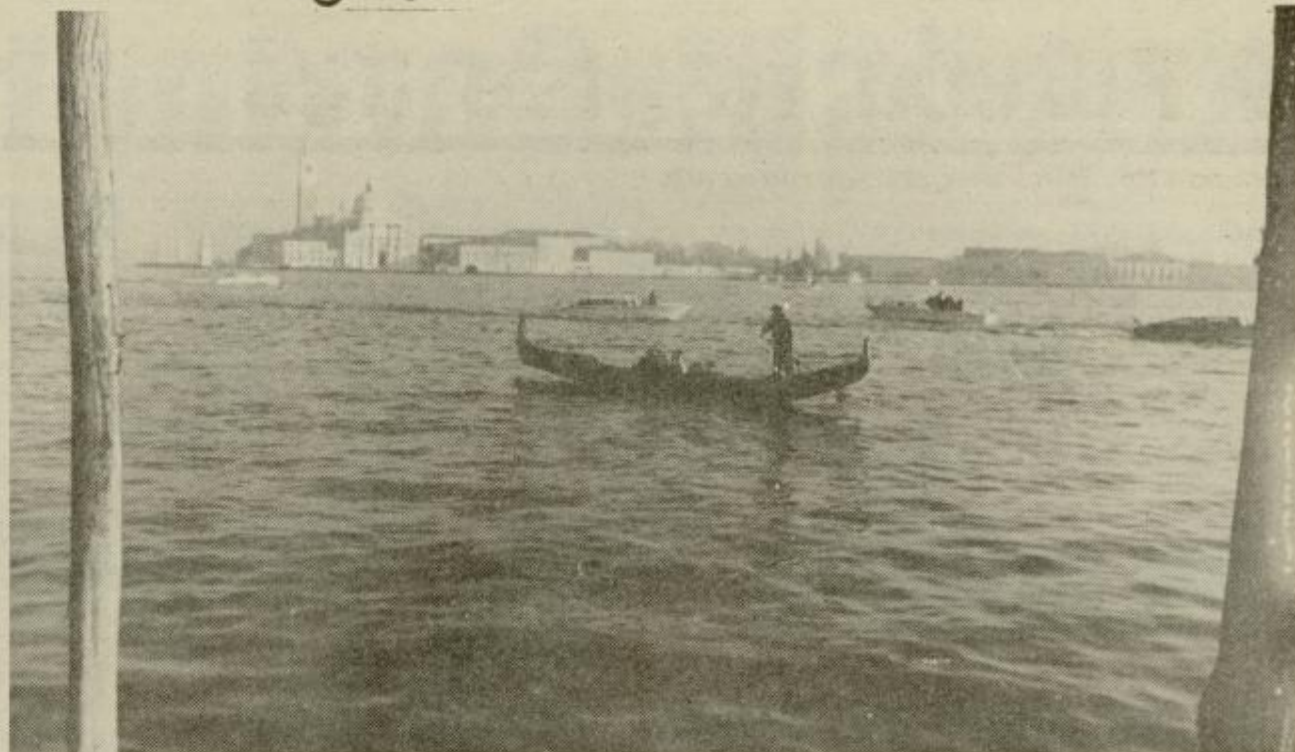
Le dve ekipi iz naše regije sta osvojili naslov republiškega prvaka in nastopili v 2. zvezni ligi. Leta 1974/75 je to uspelo celjski ekipi, devet let kasneje pa še kateri od navedenih ekip:

VELENJE

ROGAŠKA SLATINA

ŽELEČ

Nagrajuje Keramična industrija Liboje.

BENETKKE

Foto: Edo Einspieler

Konjiški Carrington piše drugačno Dinastijo

Denar leži povsod – Franc Riemer si ga je nakopal z bagrom

Pravijo, da je eden najbogatejših Slovencev. Pravijo, da je njegova hiša kopija vile Nickyja Laude. Pravijo... Vse mogoče in nemogoče pravijo o možu, ki je malo pred Slovenskimi Konjicami postavil vilo v stilu ameriške industrije sanj in ki se meni nič tebi nič vozi naokoli z enim izmed svojih mercedesov. Prav nič ne skriva, da ima denar. Hvali se pa tudi ne. Pa bi se lahko, saj mu ga ni nihče podaril. Kdo je ta mož?

»Halo! Gospod Ajtič?«
»Gospoda Ajtiča ni. Je pa tukaj gospod Riemer.«
»Oprostite, a sta to dva človeka?«

»Ne, samo eden je.«
Krasno. Tako se je pričel telefonski pogovor, ki naj bi me pripeljal do lastnika zavisti vrednega premoženja. Le s kom imam opraviti, sem se spraševala še isti dan, ko sva se s fotoreporterjem odpravila na brez težav dogovorjen zmenek. Še danes ne vem, zakaj sem pričakovala precej rejenega možaka v poznih zrelih letih. Človek, ki je skočil iz športnega avtomobila, sploh ni ustrezal pričakovanjem. Smenta, pa še poznam ga. To je ja tisti Ajtič, ki je hodil leto za mano v osnovno šolo! Nekje iz hribov, iz Polen je bil doma. Pa slab učenec je bil. Kaj je sedaj to?

Zaplet z imenom je v nekoliko majhni in prenatrpani pisarni rešen takoj. »Sem Franc Riemer,« pove. »Res pa sem se še pred dvema letoma pisal Ajtič. Priimek Riemer sem povzel po stari mami, ko sem se z delom ustalil v Avstriji. Po domače pa se je tako pri nas vedno reklo pri Riemer.« Prav nič ne skriva, da je tisti Ajtič iz Polen, ki ni bil kaj prida učenec. Zakaj tudi bi, saj ni on kriv, če niso ne v šoli ne potem pri prvih zaposlitvah znali poiskati njegovega bogastva. »S šolo je tako. Ni dovolj, da nekaj veš, da nekaj znaš. Treba je narediti. Če delaš, tudi nekaj zaslužiš in ko imaš denar, lahko ustvarjaš naprej.« Kako preprosto.

Kubik na kubik

Večina nas nekaj dela, večina nas nekaj zasluži, večina nekaj tudi ustvari. Kako je lahko Franc Riemer ustvaril toliko več od nas? Odgovor je spet navdse preprost: Denar leži povsod. Treba je samo dobro opazovati in pravega trenutka ne moreš zgrešiti.

Zanj je bil pravi trenutek nakup neuporabnega gradbenega stroja. Z denarjem, ki ga je imel, ga je popravil in začel na svoje. Samo 22 let je bil star, dela pa se ni bal. Tudi ovire ga niso zaustavile. V domači, konjiški občini, ni mogel dobiti obrtnega dovoljenja. Na Hrvaškem pa ga je. V Buzetu, tako kot številni drugi. Naprej pa je šlo po znani poti: dinar

na dinar, kamen na kamen, kubik na kubik... Riemer bi rekel: delo na delo, pa spet delo. Seveda se je zraven tudi znašel. Nekako je vedno vedel, kdaj je pravi trenutek za eno, kdaj za drugo. Pred štirimi leti je odšel na delo v Avstrijo. »Celo leto smo delali zastoj, da smo se naučili vse, kar je bilo treba.« Potem ni bilo več težko vzdržati tamkajšnje konkurence, ujeti njihovega stila. Ostal je tam, prevzel slovenski del obveznosti pri gradnji elektrarne v kraju Sopot in ostal tudi potem, ko so bila ta dela končana. Tam še vidi perspektivo, pri nas pa je sedaj zatišje, pravi. Vseeno je že drugo leto obrtnik z dovoljenjem v konjiški občini. Tega, da je bil svoj čas nezaželen in da so mu dobredno hodili gledat v lonec, ne zameri. Menda pač niso mogli razumeti, da lahko človek z delom in smislom za tržišče tudi zasluži. »Tisto, kar delaš, moraš vzljubiti, videti v tem svoj ponos, svoj uspeh,« enostavno povzame svojo življenjsko filozofijo.

Bonetijeva, ne Laudina vila

Franc Riemer je ponosen na tisto, kar je ustvaril. Ni pa res vse, kar pravijo ljudje. Denar res ima, navsezadnje je 30 buldožerjev, bagrov in druge težke gradbene mehanizacije nekaj vredno in tudi

Franc Riemer je posloven mož, ki zlepa ne zgreši prave priložnosti.

hiša ni od muh, pa vikend v Portorožu, domača hiša na Polenah... Verjetno pa zaradi tega (še) ni eden najbogatejših Slovencev. Za hišo, ki naj bi jo prekopirali po vili avtomobilskega dirkača, pa pravi: »To je Bonetijeva, ne Laudina vila.« Kilometre in kilometre je prehodil po svetu z odprtimi očmi, pri tem marsikaj videl in marsikaj mu je bilo všeč. Tisto, kar si je želel, sta učinkovito oblikovala arhitekta Slavko in Borka Boneti iz Ljubljane. Dobro delo sta opravila. Vse je kot iz pravljičnice. Pravljičnim bitjem privoščimo srečo, kaj

pa ljudem?
»Ljudje več govorijo, kot je res. Ampak ne smeš biti občutljiv in ostati mračen človek. Čim pa ti denar stopi v glavo, si uma-

žeš značaj. Potem se srečaš z zavistjo.«

Tako pravi mož, ki je začel iz nič, ki je bil vesel vsakega kubika zemlje, ki ga je obrnil, ki danes stal-

no zaposluje pet ljudi, po potrebi pa dvajset, ki je, kot pravi, vsega vajen in se tudi kriznih časov ne boji. »Trdo bo,« pravi, »kruh bo treba zaslužiti z delom. Tisti, ki so vse, kar imajo, dobili na lahek način, se ne bodo znašli. Kdor pa je dela vajen, se bo.«

»Bogastvo me ne obremenjuje. To ni bil moj cilj. Denar ni vse. Moja sreča je v mojih otrocih,« pravi žena bogatega Konjičana. Ob našem obisku je skuhalo kavico, potem pa nas je povabila v svoje kraljestvo, v hišo. Ker se je okrog nas radovedno motal kratkohlačnik, ki mu je plenička dišala čisto zemeljsko, prav nič pravljico, je bilo skoraj konec resnega pogovora.

Bogataševa gospodinja – je srečna?

Bralke se bodo gotovo strinjale, da ni preprosto biti gospodinja v hiši, veli-

Družina Riemer: mama Edita in oče Franc, Klementina in Miša Marija, mali Franc in prvorojenec Primož.

»To ni Laudina ampak Bonetijeva vila.« Vsekakor pa Riemerjeva. Okolica se ni povsem urejena, pa že sedaj pritegne pogled vsakogar, ki se pelje mimo. Ko se bodo tu poleg malih domačih živali sprehajali še konji, bo slika še bolj podobna pravljici.

Marmor, medenina, freske... Edita in mali Franci pred vhom v nekdanjo kurjo farmo, kjer so danes urejeni štirje apartmaji. Da otroci ne bodo imeli težav, če bodo hoteli ostati doma. Sedaj še ne živijo v hladnem razkošju. Mali Franci spi v maminu spalnici, večji sestrici in brat pa skupaj. Zaradi družbe. Sicer pa si po tem posnetku lahko predstavljate druge prostore v vili. Kopalnice, kot jih imajo Riemerjevi, niti v vskem filmu o visoki družbi ni mogoče videti. Ob vsem tem pa najbolj preseneča toplina dnevnih bivalnih prostorov, zlasti kuhinje, kjer je našla mesto prava krušna peč, dolga miza in klop ob njej.

ki tisoč kotrov, in pole ni s štirimi sti od 14 let. Gospod nica gor ali koč se je in bila doma bogastvo nako. Preden Franca Riemer govka delo Tkanini. K la. Ljudi na cesti in v tu tudi pri svetu. Potem enkrat kon preselili na bila vedno samo dela v dolino. Včasih se m že kar meša lo do pred tu pričeli graditi v dolini oblubljal. iskala, dokl vem trenutni mestu sre človeka. Po zidovih stan je začela u lja. Z veliko očitno pri gradnja, ne Ko so na izmed pod s tožbo, če oblubljen odgovor zre te, če nas l. Bomo neha

Veliko po lo potrebne ničili svoje zamisli. »V podarjeno imaš, nihče dal.« Ko to misli le na nji. Misli m čuti prene ki ostaja do le dneve, p pokazati im me, da im dovolj. Ne, zavidajte b lim si druž nja. Zavid kjer sta oč skupaj z o sem imela sem si želel denar...»

Pa vendar lini, življenj prihajajo, ma. Otroci njene dneve vrsta doma keze imajo, jaka, kokoš celo kravo kravo sem njala za čis nja. Kdo b okolju pri lepo vas pr da se bodo pasli tudi k namreč ži Nanje se je otrok, saj j starosti iz pogrešal dr sester. Ver po petih v zgodnja Franc pa j ki svojih ampak jih mu zavida nje sem malo.

MILEN
EDO

Zička kartuzija po grafiki iz 18. stoletja.

Za tančico umirajoče kartuzije

Skrivnosti v dolinici ob Žičnici odgrinja župnik – pomaga društvo za varstvo okolja

Do Špitaliča ne vodi noben kažipot. Ne iz ene in ne iz druge smeri. Dolinica ob Žičnici se zdi od boga in ljudi pozabljen in odmaknjena. Žička kartuzija s krajem in čudovito cerkvico se zdi zato še bolj zavita v skrivnost. Redki prišleki, več tujcev zaide v dolino kot domačih ljudi, ostrmijo nad tem edinstvenim spomenikom v Evropi in skimavajo z glavami, ko vidijo, kako malobrižni smo pri nas. Kot da je zadnji beli menih za seboj zagnil tančico skrivnosti o življenju v kartuziji in kot da ne bi želel, da danes brskamo po njihovem življenju.

Pa vendar je bila njihova dediščina tako bogata, da danes strokovnjaki in ljudje, ki jim ni vseeno, da je kup razvalin vsak dan večji, odkrivajo detajl za detajlom tihega življenja v samostanu. Eden takih je špitališki župnik gospod Stane Mežič, ki prebira debele bukve in odkriva zgodovino kartuzije in cerkve v Špitaliču, drugi pa Jože Kuzman, predsednik mladega društva za varstvo okolja v konjiški občini. Oba sta mi oni dan razgrinjala resnico o žički kartuziji in kraju brez kažipota, zato, da bi vam jo popisala, dragi bralci...

Pripoved o nekoč in danes

Stane Mežič je izvrsten vodnik. Za leseno mizo v kuhinji župnišča, kjer je v peči prasketal ogenj, makadam na špitališki cesti pa je spiral dež, se je odvijala pripoved o nekoč in danes.

Kartuziji pogosto reče kar »ona.« »Najti jo je res bolj težko, saj ni kažipota ne v Konjicah, ne v Žičah, niti iz celjske smeri na Frankolovem. Zato jo v glavnem poiščo študentje arhitekture in strokovnjaki Zavoda za varstvo kulturne in naravne de-

diščine iz Celja, tu in tam kakšen tujec. Pet let sem v tem odmaknjem kraju, ki ponuja še veliko drugih zgodb o zapuščenosti, in v tem času se res ni kaj prida naredilo. O tem pričajo za leta nazaj tudi porumeneli časopisni izrezki, ki sem jih našel in kjer se je vselej pisalo, kako ne smemo dovoliti, da spomenik prve kategorije propada.«

Tudi kdo ve koliko strokovnega gradiva o žički kartuziji ni na voljo. V Celju sem komaj komaj našla drobno knjižico Marijana Zadnikarja o kartuziji, ki mi bo na poti skozi reportažo tudi služila za verodostojen vir. Prejšnji, žal že pokojni župnik v Špitaliču, Ivan Zelko, pa je v samozaložbi in s pomočjo kartuzije Pletjerje leta 1984 izdal z izvirnimi foto-

Ko je redovništvo na evropskem zahodu v visokem srednjem veku doživljalo svojo pravo zlato dobo, je leta 1084 na novo nastali kartuzijanski red iz doslej še ne povsem pojasnjenih razlogov okrog leta 1160 naselil žičko kartuzijo. Bila je prva, ki je posegla v tuj svet, daleč od matične dežele reda, Francije.

grafijami opremljeno knjižico, posvečeno žički kartuziji.

Stane Mežič pravi, da je gradiva o kartuziji seveda veliko več, a ne pri nas, temveč je raztreseno v tujini. Zato želi vsa pričevanja, vse, kar je kakor koli povezano s kartuzijo, postaviti v red v posebni sobi župnišča in njeno usodo popisati za doktorat. »Moti me, da večina ljudi, ko govori o kartuziji, pozablja na bratovsko cerkev v Špitaliču, grajeno v istem obdobju. Delali so jo isti mojstri in je še do dandanes ohranjena.« Krajevni leksikon navaja, da je to ena najlepše ohranjenih romanskih stavb pri nas sploh. V cerkvi je še precej stvari iz kartuzije, ki so jih prenesli tja, ko so razpustili kartuzijo.

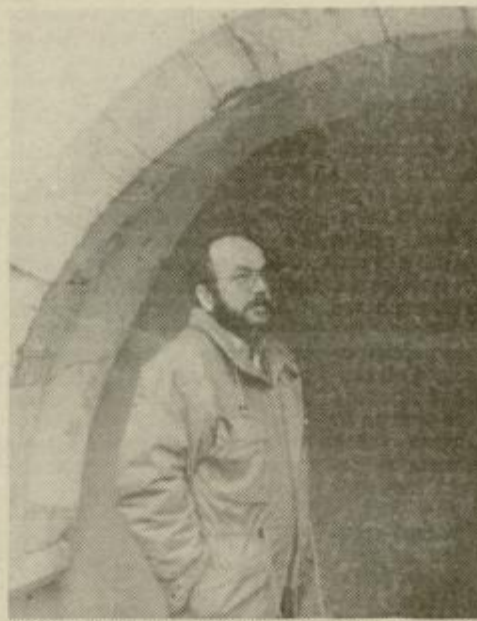
Kulturni greh

Zakaj je kartuzija nastala prav v tej tihi, ozki dolinici? Glavni vzrok tiči v miselnosti kartuzijanov. Niso iskali stika z ljudmi, ampak mirne koticke za meditacijo, premišljevanje in molitev. Kartuzija in špitališka cerkev sta zgrajeni na takem kraju, da ju ni mogoče videti z nobelega vrha tu naokoli.

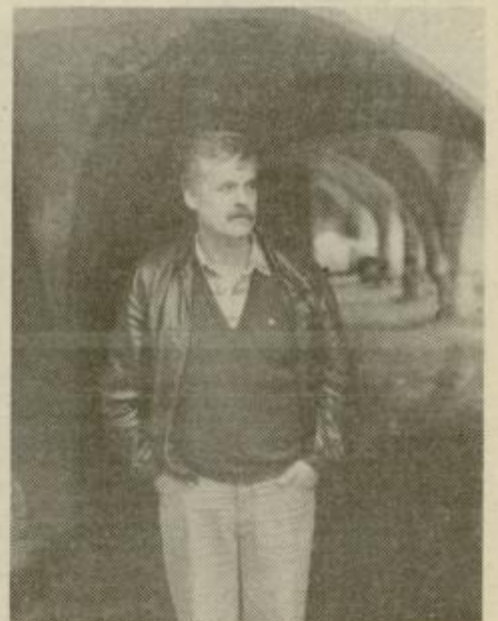
Danes bi moralo biti drugače. Biseri bi morala biti bolj odkrita ljudem, dostopna pa boljši cesti z označbami in predstavljena v literaturi! Ustaviti bi morali propad spomenika brez primere pri nas. Pa ne z majhnimi posegi, ki jih v nekaj dneh preraste robidovje, temveč s temeljito sanacijo kot zapuščeno bodočim rodovom. Župnija ima štiristo duš in

Del cerkve žičke kartuzije.

Gospod Stane Mežič pod gotskim hodnikom.

Predsednik društva Jože Kuzman.

ne zmore sama obnoviti ne cerkve ne kartuzije. Zadnje čase se v občini bolj zanima za ta kulturni greh, vendar je tudi to premalo. Če bi hoteli dolino odpreti turistom, bi morali narediti vsaj tako široko cesto, da bi na nej lah-

Žičko ustanovo, ki je bila prva v srednjeveški nemški državi, v katero so bile tedaj vključene tudi slovenske dežele, je začel štajerski mejni grof Otokar, dokončal pa jo je njegov sin istega imena. Avstrijski cesar Jožef II. je leta 1782 kartuzijo skupaj z mnogimi samostani v avstrijskih deželah razpustil... in tedaj se je začel njen fizični propad.

ko obrnil avtobus, in postaviti gostilno, ki bi nahranila in napojila popotnika. Ker za to še dolgo ne bo denarja, ne v republiki ne v občini, se zdi obnova kartuzije spet vse bolj odmaknjena in prepuščena neusmiljenemu zobu časa. Že zdaj je ena sama velika škrbina, ki pa vendarle še jasno nakazuje, kako bogato duhovno življenje se je včasih tu odvijalo.

Novoustanovljeno društvo za varstvo okolja s svojimi akcijami vsaj opozarja, da je potrebno nekaj ukreniti z ukletu princeso in krajem. »Ko so društvo ustanavljali, me je prešinila misel,« se danes spominja gospod, »češ, še eno društvo v občini, ki bo imelo lep načrt, pa nič denarja. Tako kot nekdanja kulturna skupnost, pa Zavod in tako naprej. Saj so vsi videli vrednost v tem spomeniku, pomagati pa ni mogel nihče. V zelenem društvu pa so se lotili stvari, ki jih lahko sami organizirajo in naredi-

jo. S pomočjo učencev Kovinarske šole Zreče so temeljito očistili okolico kartuzije, razmišljajo o perspektivah, tudi o kažipotih. To bi bilo že kar nekaj.«

Tudi domačini bodo morali spremeniti miselnost in odnos do tega spomenika. Več kot štiri desetletja so jih namreč prepričevali, da objekt ni nič posebnega, kako naj torej danes čez noč spremenijo mišljenje? Prej kot za obnovo se bodo zavzeli za boljšo cesto in druge potrebne objekte. Počutijo se od občine pozabljene in odrinjene, o kulturni vrednosti spomenika pa že ne slišijo več radi. Tako je pač. Povrh vsega pa se še dogaja, da klepani kamni in kapiteli iz pokopališke kapele v kartuziji izginjajo neznanu kam. Nekaj kamnov, ki so jih našli okoli špitališke cerkve, hranijo tam, a to samo detajli, ki so jih našli ob raznih čiščenjih, saj pravega arheološkega izkopavanja kartuzija še ni dočakala. Prav tako ne Špitalič, kjer naj bi bila po predvidevanjih v tedanjih časih tudi opekarna in samostanski hospital (od tod tudi ime kraja, Špitalič). Okoli župnišča so tudi še vidni

Kartuzijani so bili vneti pospeševalci zdravstvene službe. Torišče njihovega delovanja je bil v srednjem veku »hospital«. Zgradili so ga v prvi dobi gradbenih del v spodnjem samostanu, saj se omenja že leta 1185. Leta 1610 je hospital še obstojal in so v njem prebivale tri družine.

ostanki zidov, ob suhi pa so na njih vidni pasovi, kjer je potekal zid. Ker je bilo tam manj zemlje, se na posevkih pojavi rumena barva.

Naša generacija in najbrž tudi prihodnja, kot vse kaže, ne bosta dočakali obnovljene kartuzije. Njena prihodnost, zaznamovana v petletnem načrtu, napoveduje kvečjemu ohranitev obstoječega.

Porumeneli listi

Vsak čas piše svojo knjigo. Gospod Stane Mežič rad prelistava staro latinsko mašno knjigo iz leta 1872, ki je zelo lepo ohranjena, prepolna umetniškega tiska je, barvnih risb in inicialk. Uporabljali so jo v cerkvi, saj je bil kloster tedaj že razpuščen. Iz različnih listin pa je dandanes mogoče ugotavljati, kaj vse je bilo v klostru. »Če na primer v krstni knjigi piše: Janez, sin mlinarja iz klostra, je lahko sklepati, da je bil tam tudi mlin. Tako se ugotavlja zgodovina kraja in kartuzije. Hranimo še listine o pokopaliških redih, bolniške liste, dopis o nastavitvi organista, volilne imenike, rekrutni imenik in še in še. Vse to bo potrebno zbrati, urediti in ohraniti.« Stane

Mežič potihoma razmišlja še o izdaji kakšne knjige in tudi razglednice o kartuziji in Špitaliču in si želi, da bi se vse to, o čemer danes govorimo in pišemo, kmalu uresničilo. Želi preveč?

Kjer tišina šepeta

»Ne, nikakor ne,« se je za veliko mizo zavzel predsed-

Žički samostanski lekarnar je imel v dobi do leta 1700 gotovo več strokovne in naravoslovne literature kakor redki meščanski lekarnarji v istem času. Seznam samostanskih knjig vsebuje izmed vseh doslej znanih in odkritih seznamov v Sloveniji največ knjig medicinske in naravoslovne vsebine.

nik društva za varstvo okolja Jože Kuzman. »Za stranko Zelenih, ki ji pripadam, sem izdelal ekološki program. Ta zajema tudi varovanje naravne in kulturne dediščine. Potem sem ga prenesel na društvo, v katerega želimo včlaniti vse tiste, ki sta jim mar naše okolje in kulturna dediščina. Meni je žička kartuzija močno pri srcu, čeprav vem, da nam po Pohorju propadajo tudi drugi spomeniki, kot so stari mlinci in žage, pa tudi celi kraji, Vitanje, na primer, in staro mestno jedro Konjic. Stari grad nam bo vsak čas padel na glavo! Ježi me, da znamo zidati nove objekte, nove spomenike, starih pa ne znamo ohranjati. Za primer naj dam Roglo. Saj je lepa, a takšnih objektov, kot so tam gori, je po Evropi veliko, takih, kot je kartuzija, pa zelo zelo malo. Tega bi se morali ovedeti! Ves ta čas so deževale ideje, kaj bi lahko bilo tukaj: od zamisli, da bi v kartuzijo spet naselili menihe, do številnih drugačnih predlogov. Nova vlada ima več razumevanja za ta objekt, kot ga je imela

Na obhajilu ob 600-letnici kartuzije so nasteli več kot 16 tisoč obhajancev. Prišli so mnogi verniki iz drugih župnij. Videti je bilo, da je to začetek nove dobe v delovanju stare kartuzije, a je bil v resnici zadnji utrinek pred prenehanjem redovniškega življenja.

prejšnja, na nas je zdaj, da ne popustimo. Zaenkrat smo z našim programom sposobni narediti toliko, da bi namestili kažipote proti dolini in vanjo pripeljali, ne menihe, ampak turiste, ki bi poslušali tišino, kot so jo nekoč menihi. Urediti je potrebno cesto, poskrbeti za vodiča in okolje kartuzije urediti vsaj toliko, da si turist ob razvalinah ne bo zlomil noge in da ga ne bo pičila kača. Si želimo preveč?»

Odgovor zdaj pozna tudi bralec!

MATEJA PODJED

ZADNJIČ SKUPAJ

8. r.

PET NAŠIH HITOV

1.
2.
3.
4.
5.

HEJ! VABIMO VSE OSME RAZREDE V NAŠO AKCIJO "ZADNJIČ SKUPAJ". NA NAŠI STRANI BOMO OBJAVILI FOTKO VAŠEGA RAZREDA, ČE POŠLJETE IZPOLNJENI KUPON NA: **NOVI TEDNIK** TRG V. KONGRE 3A, 63000 CELJE.

**NAGRAJUJE
ATKINE
IZZREBANCE**

Atkina zanka

2 5 je več kot 3 2
4 7 je več kot 5 1

Kako je to mogoče?

Ce ti rešitev še ni prišla na misel, naj še malce pomagam: med številčkama nekaj manjka. Kaj? Rešitev napiši na dopisnici in jo do torika, 29. januarja 1991 pošlji na NOVI TEDNIK, Trg V. kongresa 3a, 63000 CELJE.

V prejšnji Atkini zanki si moral ugotoviti, da se E v besednem pasu spremeni v O. Rešitev je zato SONCE. Nagrado dobi: Blaž Robnik, Opekarniška 12F, 63000 Celje.

Takšne so pikapolonice

Drobna stvar v naravi je pikapolonica. Pikapolonice imajo na svoji bluzici črne pike, s katerimi oznanjajo, koliko so stare. Nekoč sem ujela prav majhno pikapolonico, ki je imela na vsakem krilcu po eno piko. Dala sem jo v škatlico, kjer sem jo pustila dlje časa. Ko sem odprla škatlico, sem pikapolonico izpustila, ker se mi je smilila. Pikapolonice imajo hudo življenje, ker marsikatero ujamejo otroci in ji potrgajo krila. Zdaj vem, da so pikapolonice uboge zato, ker so premajhne, da bi se branile.

BARBARA ČREŠNIK, 4. b
OŠ Edvarda Kardelja
SLOVENSKE KONJICE

Predstava

Prejšnji mesec smo šli v gledališče. Gledali smo predstavo Zmaj.

Najprej smo se peljali z avtobusom. To pa ni bilo preveč udobno, ker smo bili trije razredi v enem avtobusu.

Ko pa smo prišli v gledališče, so nas prijazno sprejeli. Predstava mi je bila zelo všeč. Ni pa mi bilo všeč, ker smo morali iti domov peš.

In potem sem spoznala, da se je bolje voziti v polnem avtobusu učencev in učenk, kot pa iti domov peš.

ANA ŠEPETAVC, 3. c
OŠ Franja Vrnčiča
CELJE-HUDINJA

Šola po moje

«Dober dan, gospa Klemenčič, ali ste že popravili kontrolke?»
«Kje pa, na šoli je štiristo učiteljev, ki jih moramo oceniti. Teste dobite v drugem polletju!»

«Hvala, gospa profesorica,» se glasi odgovor učenca Lojzeta Munde iz 7. a razreda.

8. a OŠ Slavko Šlander PREBOLD

Da ne bi pozabili, kdaj so se družili v osmem razredu, so si preboldski »ajevci« fotografijo pripravili tudi poseben napis. Kdo ve, če se bodo čez leta spomnili še tudi hitov, ki jih ta čas najraje poslušajo. To so: Step by step - NEW KIDS ON THE BLOCK; Blaze of glory - JON BON JOVI; Se bastasse una canzone - EROS RAMAZOTTI; It must have been love - ROXETTE in The other side - AEROSMITH.

Tovarišica učiteljica se počasi vzpenja po stopnicah in meče po tleh razne drobnarije. Pokorni učitelji se sklanjajo in hinavsko klečeplazijo. S sobo na ustih učiteljica pokaže, da ji za vse to ni mar in še preden vstopi v zbornico, vrže učenki Zori iz 7. c v glavo rdeči svinčnik.

Zaloputne z vrati in iz daljave se zasliši smeh. V tem trenutku je že slišati težke korake gospoda profesorja Bizjaka. Vsi učitelji so že na kolenih in čakajo, da se vrata zaloputnejo še drugič. Počasi se oddahnejo in se potihno odplazijo v razrede, kjer pripravijo vse potrebno za mučni pouk. Navajeni so neprestanih krivic, ki se jim godijo, saj jih nihče ne bo poslušati. Po šesti uri pospravijo torbe in se postavijo v vrsto za tepež.

Vsak dan po končanem pouku namreč vsak dobi toliko klofut kot jih je zaslužil: za vpise v točke, slabe ocene...

Ta dan je bil najbolj tepen učenec Rajko iz 5. c razreda. Dornov so ga odnesli na nosilih, ki prav v ta namen čakajo pred šolo.

Cin-ciiiiin - zaslišim med temi lepimi sanjami - in že vem, da je to moja budilka, ki me priganja, da se pripravim na mučni pouk.

NASTJA KLEMENČIČ, 7. a
OŠ L. celjske čete
CELJE

ROGLA

JAZ SEM BILA NA ROGLI.
STRIC JOŽA NAJU JE
SNEMU. SNEGA JE BILO
VELIKO. POGREZNILA SEM
SE V SNEG. Z MATEJO
SVA SE SANKALI. ZELO
NAJU JE NESLO.
ANJA KOVAČ 1.A

EDVARDA KARDELJ
SLOV KONJICE

Pomoč poplavljenim

Vse ljudi je pretreslo novembarsko deževje. Najbolj je reka Savinja poplavlila Luče. Med prizadetimi je bila tudi osnovna šola Luče. Odločili smo se, da bomo prostovoljno zbirali denar za vrstnike, ki so bili prizadeti ob tej poplavi. V razredu smo hitro naredili seznam. Kolikor je pač kdo mogel, je prinesel. Rekli smo si: «Kakšen zvečinski marj, čokolada je nepotrebna...» Zbrali smo kar nekaj denarja. Odposlali smo ga v upanju, da smo vsaj malo pomagali v nesreči.

DARJA DVELFER, 6. c
OŠ Edvarda Kardelja
SLOVENSKE KONJICE

Vesoljske prigode nabritih zemljančkov

Pišeta Urša in Josip Jesih, riše Mojca Vilar

85. Vsi Zemljančki so navdušeno zaploskali. »Znova smo pristali na naši stari Zemljici!« je zabosno dejal Piko. »Bal sem se že, da se to ne bo zgodilo!« Preden se bomo lotili reševanja emirja, bi rad razjasnil skrivnost okoli Urahovega reševanja!« je potrnil Cicek. »Povprašajmo Urahove stražarje,« se je domislil Oslim. Cicek je stražarjem, ki so mirno stali v kotu, zagrozil z najhujšimi mukami, če ne bodo povedali, kako so bili obveščeni o Urahovem ujetništvu.

87. »Povej Araraku, da ga pričakuje Urah!« je strogo dejal Kudor. »In ne pozabi, da se bo tvojim prijateljem nekaj primerilo, če ne boš storil natančno tako, kot smo ti naročili!« Okoli rakete je že vse polno domačinov!« je sporočil Cufek. Oslim in Jasmin sta se pred predvidenim obiskom skrbno skrila, naši dečki in Kudorjeva posadka pa so nestrpno pričakovali obiskovalca. No, prav kmalu se je prikazal črnobradi Ararak s spremstvom.

86. Stražarjev pa sploh ni bilo potrebno prepričevati. Drug čez drugega so gostobesedno pripovedovali, kako jih je Urah obvestil preko laserja, ki ga ima vgrajeno v prstanu. »Sedaj sem pomirjen!« je zadovoljno dejal Cicek. »Morda nam bo to še kmalu zelo koristilo!« Sedaj pa moramo rešiti mojega očeta,« je dejala Jasmin. »Upam, da ne trpi preveč!« Oslim je ukazal nekemu ujetniku, naj gre v oazo in privede Araraka.

88. Kudor je povabil prišleke, naj se dojejo. Cicek je istočasno zapustil prostor. »Kje pa je mogočni Urah?« je povprašal Ararak in začudeno gledal neznane obraze. »Kmalu bo prišel!« se je debelo zlagal. In res, kmalu so se odprla vrata in za Cicekom sta vstopila Jasmin in Oslim. Ararak je izbulil oči in togotno zavpil: »Izdaja!« Cicek je dvignil kozmično puško in trije prameni svetlobe so omamili Araraka in njegovo spremstvo.

NAŠE MUCE

Pri nas doma imamo tri muce. Rade pijejo mleko. Kličemo jih Tigi, Pika in Bobi. Imamo jih vsi radi. Vedno nas čakajo pred vrati!

MATEJA SODIN 1.R.05
KOMPOLE

RC: SREDA 13.30

NOVO ODSLEJ VSAKO SREDO
NAGRADNA IGRA NA RADIU
CELJE. IZPOLNITE KUPON

IME:

PRIIMEK:

ULICA:

KRAJ:

Razred:

VPIŠI TRI RAZLIČNA ŠTE-VILA OD 0 DO 9:

NAGRAJUJE:
ALF TRGOVINA Z OTROŠKIMI ARTIKLI
MILAN MASTNAK
Šlandrov trg 9, ZALEC
Tel.: 063/711-113, 714-218

RADIO CELJE
Trg V. kongresa 3a
63000 CELJE

Tokrat dve deklici

Sreča v obliki Alfove nagrade je tokrat doletela dve deklici. Najprej je na zastavljeno vprašanje pravilno odgovorila POLONA LUŽAR iz Celja, Pod kostanji 5, ki je nato izrezala število 452. Ta številka je nato določila drugo Alfovo nagrajenko DARJO PIRC iz Šmarjete 10.

Njen svet je glasba

Zakaj je Ema Prodnik zapustila Avsenike zagrenjena?

Pred desetimi leti je na višku moči (čeprav je bila notranje že precej razrvana) zapustila glasbeni svet verjetno še danes prva dama slovenske domače glasbe Ema Prodnik.

Vrsto let je bila nepogrešljiva članica pri nas in v svetu prav tako nepogrešljivega ansambla Avsenik. Ko je zapela, je v dvorinah zavladal nek čuden mir, prepletel z napetostjo, oboje pa se je ob koncu melodije razpočilo

v gromek aplavz. Ko je Ema zapuščala Avsenike, je nastala velika praznina. Iz Avsenikovega ansambla je odšla tretja pevka. Začela je Ahačičeva, nadaljevala Filipičeva, za njo je prišla Ema. Vsaka je dala ansamblu svojo barvo, svoj lesk, svojo moč, prav gotovo pa je bila najmočnejša Ema. Odšla je tiho, kot tudi sedaj tiho živi. Pravzaprav do tistega nastopa v Vinski Gori, tik pred koncem lanskega leta, sploh nismo vedeli, da še poje. Za-

to je bil njen povratek toliko večje in prijetno presenečenje. Potrdila je, da je škoda, da je tako kmalu odšla.

»Zdajle sem srečna, vesela,« je pripovedovala za odrom s šopkom v naročju. Drobna je, krhka in blede, vendar neverjetno prikupna v svoji skromnosti.

V Vinski Gori, kjer so snemali novoletni Videomeh, je Ema Prodnik nastopila s triom Robija Smolnikarja, v katerem igrata še Ludvik Kos in Peter Pirc. »Za petje me je prosil oče Robijevega dekleta,« se spominja Ema. »Pogledala sem tekst Ivana Sivca Ljubezen ni bila zaman in poslušala Robijevo glasbo. Oboje mi je bilo všeč in sem izziv sprejela.«

Robi Smolnikar je vesel, da je lahko spremljal tako znano pevko, kot je Ema: »Navdušena je bila nad skladbo, ki je že skoraj šanson in ji je pisana na kožo. Zdaj to in druge melodije pripravljamo za kaseto, ki bo izšla do spomladi. Z Emo ne bomo nastopali javno, ampak bomo samo pripravljali posnetke za radio in kasete.«

Kaj je Ema počela teh glasbeno »mrtvih« deset let?

»Doma sem pela, za sebe. Veliko sem pela. Pa ne zabavno glasbo, ampak povsem nekaj drugega. Klasično muziko! Mojo muziko! Richard Strauss, Musorgski, Schubert, Verdi... Tudi na odru bi pela njihove skladbe, če bi imela več moči... Teh deset let sem doma veliko delala z dobrimi pevci. Vendar s plošč.«

»Vedno pojeje?«

»Razen, ko sem bolna.«

»Spomini na Avsenika?«

»Lepi, vendar bi se dalo marsikaj povedati. Ni še čas za to. Sama sem pravočasno odšla, morda tudi malce zagrenjena.«

»Ste se težko vrnili na oder?«

»Se vedno imam veliko treme in tudi ko sem tokrat šla na oder, sem se tresla. Vendar sem si želela peti in zato je šlo. Petje mi pomeni vse.«

»Za kaj bi se odločili, če bi imeli resno izbiro: domača ali klasična glasba?«

»Po malem ob povratku pojem domačo, raje pa bi klasično, če me ne bi, kot sem omenila, lovilo za sapo. Bojim pa se, da bi bila za druge »bolana«, če bi se pojavila, na primer, z Verdijem!«

»In če bi bilo dovolj sape, bi se odločili za povratek z Verdijem, Schubertom in ostalimi resnimi mojstri?«

»Ob tem bi potrebovala še cel klan, pa človeka... Če bi vse to imela, bi naredila.«

»Poslušala sta vas tudi nekdanja kolega iz ansambla - Alfi Nipič in Franc Košir. Alfi je rekel, s kakšno lahkoto pojeje, Franc, da ste svojestvena pevka... Vam to godi?«

»Vam ne bi?«

Emin povratek je bil uspešen. Želja, da bi jo še kdaj v živo poslušali v nekdanji »sanjski« zasedbi Avsenikov, pa žal verjetno ostaja samo želja.

TONE VRABL

Foto: EDI MASNEC

Ema Prodnik

Vinko Šimek si je omislil novo obliko Marjanca, ki jo bo predstavil prihodnji teden v Mariboru. Naslovil jo je pod »Moje pesmi - moje sanje in bo poleg že uveljavljeno združene narodno in zabavne glasbe vključil še odlomke iz muzikala »My fair lady«. Nastopila bo tudi mlada celjanka Hajdi Korosec. • Festifale in glasbene prireditve (Pop festival Loj-

trca domačih, Marjanco) v zadnjem času snema zasebno podjetje Evro spekter, ki vse bolj izpodriva številno ekipo nacionalne TV družbe.

• Veseli Drenovci iz Rečice ob Savinji že vrsto let razveseljujejo staro in mlado v Zadreški in Savinjski dolini. V teh dneh je skromnim muzikantom izšla njihova tretja kasete. • Tonček Gaberšek iz Zibike se v zadnjem času poleg radiskemu napovedovanju veliko več posveča tudi pisanju tekstov za narodno zabavne ansamble. Tako je prispeval tudi večino tekstov ansamblu Mira Klinca, ki pripravlja tretjo kaseto.

EM

Alfi Nipič

Avsenik vadi!

Čeprav je imel Alfi Nipič ob koncu prejšnjega tedna v Kranjski Gori več nastopov v okviru Pohorske lisičice, ki so jo tja morali prestaviti zaradi pomanjkanja snega v Mariboru, pa v ponedeljek zjutraj ni bil prav nič utrujen in nejevoljen, ko smo ga poklicali v njegovo mariborsko stanovanje.

»Kako je z Avseniki?«

»Med potjo v Kranjsko Goro sem se ustavil tudi pri nekdanjem članu ansambla Rudanu, ki mi je zagotovil, da igranje v Avsenikovem ansamblu ne pride več v poštev. Tako sem se odločil tudi sam.«

»Pogodbo imate do junija?«

»Tako je. Smo v fazi mirovanja in čakanja. Mislim pa, da ni nobenih objektivnih možnosti, da bi še kdaj skupaj nastopili.«

»Kaj dela Avsenik?«

»Vadi! Slišal sem, da so že imeli vaje.«

»Kdo?«

»Ima novo skupino, saj to ni težko.«

»Kaj pa njegova bo-
lezen?«

»Menda je ni več.«

»Kaj menijo o tem prejšnji člani?«

»Saj sem povedal. Z vsemi sem govoril, razen z Avsenikom. Čakamo na junij in delamo vsak po svoje. Razdeliti

moramo, kar smo skupaj ustvarili. To je vse.«

»Res vse?«

»Z moje strani je. Morda pa bomo že pred junijem lahko slišali Avsenika in njegove nove glasbenike. Potem bo jasno vse. Tudi tisto, da smo šli narazen zaradi česa drugega, ne toliko zaradi boleznih.«

»Zdaj Alfi Nipič...«

Dela, in to preveč. Imam svojo skupino in razprodan sem že do septembra. Ta teden grem v Ljubljano pa v Avstrijo.«

»Zadnja kasete.«

»Na tržišču je že kasete Mladi kot smo nočoj, ki sem jo posnel v Coroni. To je nova firma, kjer trenutno snemava samo z Oliverjem Dragojevićem.«

»Kje so ostali člani ansambla Avsenik?«

»Levček in Soss sta odšla že prej, Rudan je doma in je bil dalj časa bolan. Sam veliko nastopam s Koširjem, ne zmanjka nama ponudb. Obe pevki mirujeta. Kališnikova se je zaradi otrok odpovedala petju, Svetetova še razmišlja in išče pravo ponudbo. Avsenik pa, kot sem že rekel, vadi in menda pripravlja presenečenje. Vse pa bo jasno 19. junija, ko poteče formalna pogodba. Sicer pa smo interne odpovedi že vsi dali.«

TONE VRABL

Lestvice Radia Celje

Tuje zabavne melodije:

- MIRACLE - JON BON JOVI (7)
- FREEDOM 90 - GEORGE MICHAEL (5)
- I AM YOUR BABY TONIGHT - WHITNEY HOUSTON (6)
- SADENESS - ENIGMA (3)
- ICE ICE BABY - VANILLA ICE (5)
- UNCHAINED MELODY - RIGHTEOUS BROTHERS (4)
- THE OBVIOUS CHILD - PAUL SIMON (3)
- IMPULSIVE - WILSON PHILIPS (4)
- JUSTIFY MY LOVE - MADONNA (1)
- DISAPERE - INXS (1)

Domače zabavne melodije:

- TA CVET - ČUKI (3)
- ŠUM NA SRCU - ANDREJ ŠIFRER (10)
- V VROČICI NOČI - PANDA (3)
- POT V RAJ - VLADO KRESLIN (3)
- OBJEMI ME - MIRAN RUDAN (3)
- MARIJA POMAGAJ - SOKOLI (3)
- KO SI SREČEN - ČUDEŽNA POLJA (2)
- LJUBEZEN ČEZ POČITNICE - CHATEAU (3)
- NE NE BOM - MOJCA ZORKO (1)
- SVET JE LEPSI - MARIJAN SMODE (1)

Lestvici tujih in domačih zabavnih melodij sta na sporedu Radia Celje vsako soboto ob 17.30 uri.

Narodnozabavne melodije:

- BODI ZDRAV IN ŠEGAV - ALPSKI KVINTET (7)
- NA VASI - AŠIČ (7)
- TVOJE OČI - KAPS (6)
- LAŽ - LESJAK (4)
- HARMONIKA - BRATJE POLJANŠEK (5)
- LJUBEZNI MI NISI DALA - FANTJE Z VSEH VETROV (6)
- VASKE KLEPETULJE - MARELA (1)
- MLADI KOT SMO NOČOJ - ALFI NIPIC (1)
- ZA LAŽJE SLOVO - KLINC (10)
- POZDRAV IZ RIBNICE - MIHELIČ (1)

Lestvica narodnozabavnih melodij je na sporedu Radia Celje vsak ponedeljek ob 17.30 uri.

Predlogi za lestvico tujih melodij:

WIND OF CHANGE - SCORPIONS
HUMAN WORK OF ART - MAXI PRIEST

Predlogi za lestvico domačih zabavnih melodij:

REKLA JE NE - DON MENTONY BLUES BAND
ALELUJA BABY - BOŽIDAR WOLFAND WOLF

Predlogi za lestvico narodnozabavnih melodij:

SPOMIN V SKRINJICI - ŠTAJERSKI VRELEC
RANJENO SRCE - MLADI VAL

Nagrajenca: Marko Glavnik, Polzela 22.
Jože Hrup, Jerovska vas 17, Podplät

Prište na naslov: Novi tednik - Radio Celje
Trg V. kongresa 3a, 63000 Celje
Vsakič nagrada - velika plošča, ki jo izžrebanca izbereta v prodajalni MELODIJA v Celju.

KUPON

lestvica tujih zabavnih melodij _____
izvajalec _____
lestvica domačih zabavnih melodij _____
izvajalec _____
lestvica narodnozabavnih melodij _____
izvajalec _____
ime in priimek _____
naslov _____

Oživljena štirideseta leta

Hitri življenjski ritem, ki ga prinaša današnji čas, različno slabo vpliva na ljudi. Nekateri pred prehudim pritiskom bežijo v naravo, drugi zbirajo znamke, tretji presedijo ves prosti čas v kinematografih. Morda kdo pričakuje da je vsaj mladim današnji svet všeč, toda žal ni tako. Mimo so časi, ko se je mladina zatekala k cvetju ter razglašala mir in ljubezen, tudi nekdanji tako popularni punkovci so v Londonu samo še turistična zanimivost. Današnja mladina beži v preteklost in išče ideale in iz-

naravnost iz kakšnega pol stoletja starega filma.

Bolj kot obleka pa jim je všeč način obnašanja. Pravi oboževalec ali oponašalec štiridesetih let bo dekletu pomagal sleči in obleči plašč, odprl ji bo vrata svojega avtomobila, ženskam bo odstopil sedež v avtobusu ali vlaku. V zmešnjavi sedanjege sveta, ko je treba včasih prav natančno pogledati, katera spola je na videz brezspolno ali obojespolno bitje, s katerim ima človek kdaj kaj naključno opraviti, pomeni vrnitev v štirideseta le-

Pri klubski blagajni.

PISMO IZ LONDONA

Piše MOJCA BELAK

gubljeno lepoto v letih, ko se niso rodili niti še njihovi starši. Po valu izrednega zanimanja za 50. leta, rock'n'roll in vse, kar sodi zraven, se je mladina ozrla še bolj nazaj - v štirideseta leta, kakršna vidijo v medvojnih in povojnih filmih. Vzor jim je postala predvsem Amerika. Zakaj? V štiridesetih letih tam ni bilo ne vojne, ne pomanjkanja, ne hrane na karate. Američan so preživeli štirideseta leta »v stilu«, to pa je prav tisto, kar je nekaterim mladim Britancem tako zelo všeč.

Klubi oboževalcev povojnih let

V Londonu se je v preteklih nekaj letih odprlo več klubov, v katerih vrtijo samo swing in jazz, obiskovalci, večinoma dvajsetletniki, pa so tudi napravljeni v stilu štiridesetih let: fantje nosijo klobuke na kratkolasih glavah, dekleta so oblečena in naličena, kakor da bi stopila

ta osvežujočo spremembo. Moški so spet videti kot moški in ženske kot ženske.

Kljubi, kjer se vedno več mladih vsaj navidezno vrača v čas svojih babic, pa so privlačni tudi zato, ker se - zaradi uglajenega obnašanja - nihče prekomerno ne zapije. Večina zadovoljno srka pomarančni sok in prihaja v klub predvsem zaradi plesa: pari dobro obvladajo bogie-woogie, jitterbug in tudi jive, kadar disk jockeyja vendarle zanese in poseže po »mlajših« ritmičnih petdesetih let. Plešejo seveda v parih, naveličani disko klubov, kjer se lahko zvijajo vsi z vsemi in vsak po svoje. Takšno improvizirano skakanje po taktu je samo še blede spomin na del njihovega najstniškega življenja, ki so ga morali preboleti kakor opice.

Preplah zaradi AIDS-a je pri tej generaciji že učinkoval, zadržan odnos do vsakodnevnega menjavanja posteljnih partnerjev pa je prav tako v skladu z galantnostjo

štiridesetih let, pravijo navdušenci. (in premožni) pa vozijo tudi starinske avtomobile.

Obsedenci

Mladina je vzela novo modno muho skrajno resno. Najbolj predani se ves čas oblačijo v stilu 40. let, obleke pa kupujejo na boljšem trgu ali pa ponje odfrčijo v Ameriko. Zbiranje oblek in obutve je pri nekaterih že presešlo mejo zdravega razuma: neki šestindvajsetletnik ima doma zbirko 300 čevljev iz tistega časa, zavaroval pa jih je za 2000 funtov (malo manj kot 6000 DEM), njegova prijateljica ima kar štiri omare oblek, ker kupi vse, kar spominja na štirideseta leta; če ni prav njej, pravi, bo prišlo prav komu drugemu. Večina poslušala glasbo iz tistega obdobja - po možnosti s plošč na 78 obratov, najbolj srečni

Kaj menijo starejši

Občasno obišejo klube oboževalcev štiridesetih let pripadniki generacije, ki so res odraščali v času, ki si ga današnja mladina tako zelo želi nazaj. Čeprav je zdaj že šestdesetletnim gospem in gospodom všeč, da so spet oživele plesi njihove mladosti, ne pozabijo poudariti, da mladina nima pojma, kako je bilo v resnici v letih med vojno in po njej.

Kakovost življenja

Zadnje čase sem večkrat slišal, da se mora vsak sam boriti za kakovost svojega življenja. Potem sem bral, da obstajajo celo nekakšni klubi, ki da tako kakovost gojijo. Seveda za ustrezno plačilo.

Ker sem že od nekdanj za kakovost, denarja pa nimam, da bi si jo plačal, sem se odločil za privatno podjetje. Opazil sem namreč, da prav nemarno kolnem. In kaj je boljši prispevek h kakovosti življenja kot to, da neham? Ampak - kako?

Torej sem se skoncentriral. Dva večera sem poglobljeno meditiral in se očiščeval. Malo je manjkalo, da bi po dolgih letih šel celó k spovedi. Tretji dan pa sem se zjutraj že čutil dovolj pripravljen na trde trenutke samoodpovedovanja. »Tako le,« sem si rekel, »odslej nič več alkohola in nič preklinjanja.«

Pa sem šel v službo. In ko sem se komaj oddahnil, me je šef blagovolil poklicati na raport glede neke zoprne zadeve. Razkoračil se je ko kak petelin na gnoju, nakar me je nahrulil, češ, da sem neodgovoren, da ne vem, kaj delam, da sem napravil ogromno škodo. Drl se je in drl in nič ni kazalo na kak konec. V meni pa se je kuhalo in že sem imel na koncu jezika nekaj krepkih (sam peklenšček mi jih je prišepnil): »Osel stari! Kaj se pa dereš ko jesi-har?! Bedak zarukani, gobec

ti razbijem, vol zagamani!« Ampak ne. Nič nisem rekel. Angel varuh kakovosti življenja me je navdahnil: vgriznil sem se v jezik, se spoštljivo priklonil in se vljudno opravičil: »Gospod šef, oprostite. Zelo mi je žal, ker ste moj najboljši šef. Trdno sklenem, da se bom poboljšal.« Potem sem se celo dopoldne šel med dvema ognjema. Peklenšček mi je prišepetaval: »Svinja! Butelj! Kreten!«, angel varuh kakovostnega življenja pa: »Kritik pač. Sicer pa dobra duša, v redu človek.«

Ko sem šel iz službe, me je na prehodu za pešce skoraj podrli neki zaripel tovornjaka. Odprl je vrata in me nadrl: »Osel butasti, pazi, kje hodiš, če ne boš drugič končal kot sprešana glista!« Peklenšček mi je tako narekaval: »Ti prekleto govedo ti! Le kdo te je učil voziti, bedak!« Ampak angel varuh kakovostnega življenja me je spet navdahnil in tako sem v zadregi izjcljal le: »Oprostite, gospod šofer. Ne jezite se, prosim. Oprostite...«

Doma me je seveda čakala žena. Bila je nasajena ko sam vrag, jaz pa sem ko zanalasč pozabil kupiti kruh. In je bil, jasno, ogenj v strehi: »Preklemanski ded, samo na mene čakaš. Zmigaj se po kruh, lenoba lena!« Ze sem mislil reči: »O ti baba smotana! Ne me zajebavat. Dvigni svojo debelo rit pa pojdi sama!« Pa nisem. Angel mi je na jezik

položil čisto drugačne, kakovostnejše besede: »Oprosti, ljuba žena. Takoj grem. Že letim!«

Tako sem se šel kakovost življenja kake tri tedne. Sam sebi sem bil vsak dan bolj všeč in če bi tako nadaljeval, bi me Vatikan gotovo razglasil za blaženega.

Ampak ljudem nekako nisem šel v račun. Moj šef je začel neprikrito namigovati, da je z mano nekaj narobe. Kasneje sem zvedel, da je moja ženo prepričeval, naj me pregovori, da grem na pregled k psihiatru. Ona sicer tega ni storila, rekla pa mi je, da se obnašam kot kak hud grešnik na smrtni postelji. Pika na i je bila, ko je moja hčerka v šolskem glasilu napisala spis z naslovom Moj ati. V njem je zapisala, da imam najbrž raka, ker sem se zelo spremenil.

To je sodu izbilo dno. Takoj sem spil dva viskija, nakar sem se odločil; da z naslednjim dnevom likvidiram to prekleto kakovost življenja.

Od takrat sem spet lepo normalen. Pa čeprav včasih rečem: »Jebemti!«

TONE BLAŽIČ

DELO
plus

Vsak petek
razkriva
RESNICO

Tiha šepetanja

Stritar je rekel, da Slovenci poznamo le tri bistvene besede na k - kri, krivico in kriminal. Sto in več let kasneje bi kot poznavalec dodal vsaj še tri: kraje, Kosovo in krizo.

Ko smo že pri krizi, naj rečemo še kakšno o kulturni krizi.

Pardon! O krizi kulture.

Gospa tovarišica Astrid Pešec je baje prevzela vse niti celjske kulture. Ker je že od prej znana kot zelo uspešna kreatorica marionet, z zanimanjem pričakujem, koga bo prvega zašila.

V celjskem teatru svoje vaje dosledno imenujejo skušnje. Šele zdaj sem ugotovil, zakaj. Ta beseda je pač nekaj vmesnega.

Če bi jih namreč imenovali pokušnje, bi bilo takoj vsem jasno, za kaj pravzaprav gre.

Celjani vedno bolj sumimo, da se je v Likovni salon že pred leti zatekel neki iraški terorist. Odtlej so vse tamkajšnje razstave čudno podobne sabotazam.

Kdo je rekel, da v Celju ni zaslužnih za kulturo? Seveda so. Njihove zasluge obsegajo tudi do trideset let sinekure in imajo solidne plače. Nakajkrat pa so tudi že dobili občinsko Prešernovo nagrado.

»PLESNI VAL«

prireja

MODNO REVIZIJO MATURANTSKIH OBLEK

ki bo v petek, 25. 1. 1991, ob 19. uri v Narodnem domu v Celju.
Prodaja vstopnic uro pred pričetkom.

Kri v luft! Čreve na plot!

NT&RC

Takšen je naslov knjige Janeza Cvirna, v kateri ta ugledni celjski zgodovinar opisuje družabno življenje v Celju na prelomu stoletja. Kaj so hoteli Nemci v Celju? Kaj so hoteli Slovenci? Kje, kdaj, kako in v katerih gostiščih, društvih... so se zbirali? Več kot 100 strani branja, zanimive fotografske ilustracije...

Kri v luft! Čreve na plot!

Knjiga založbe NT&RC, do konca januarja po reklamni ceni 100 din.

Naročilnica

Podpisani: _____

naslov: _____

Naročam.... izvodov knjige Kri v luft! Čreve na plot!, avtorja Janeza Cvirna, po reklamni ceni 100 din. Cena velja do 31. 1. 1991. Knjigo mi pošljite po pošti. Poštino bom poravnal poštarju pri prevzemu knjige. Naročilnico pošljite na naslov NT&RC d.o.o. Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje.

HORTIKULTURNI KOTIČEK

Vrtna arhitektura

Najbrž so vas zadnji sončni dnevi zvabili v vaš vrt in že razmišljate o delu, ki vas čaka, o tem, kaj bi zasadili na novo in tako oblikovali vrt v zaokroženo celoto, kjer bo ste občudovali barvitost cvetov, igrivost različnih listov dreves in medsebojno skladnost.

Da dosežete resnični efekt, upoštevajte nasvet strokovnjakinje, ki vam bo pomagala z vrtno arhitekturo oblikovati vrt.

Vrtna arhitektura je umetniško kreativna disciplina, ki zajema določeno biološko in tehnično znanje. Če se ne poznajo osnove značilnosti rastlin, se vrtovi in parki ne morejo oblikovati. Značilnosti so oblika ali habitus dreves in grmovnic ter naravni faktorji, ki so pomembni za rast in razvoj rastlinskih vrst.

Lepoto vrta ustvarjajo predvsem rastline, njihov izbor in razvrstitev. Prave rastline ni lahko izbrati, kajti različne rastlinske vrste zahtevajo različne življenjske razmere. Nekateri uspevajo na izrazito apnenih tleh, druge v težki ilovici, nekatere se spet odlično počutijo na sončnem prostoru, druge po-

trebujejo senco. Določene rastline potrebujejo veliko vlage, nekatere spet suha tla.

Pri izbiri rastlin moramo paziti tudi na njihovo obliko, saj se morajo rastline med seboj lepотно usklajevati.

Izbiri in sajenju drevec moramo posvetiti največ pozornosti, kajti drevo, grmovnica in cvetlica so tisti elementi vrta, ki dajejo celotnemu okolju največji pečat. Ob saditvi tega ne bomo takoj zaznali, toda po nekaj letih bo zasajeno drevo preraslo v lepoto vrta.

V naših kontinentalnih razmerah imamo veliko izbiro drevesnih vrst, toda če je vrt majhen, ne prenese zasenčitev velikih dreves. Dreves, ki ne delajo prevelike sence, je razmeroma malo. So lastniki vrto, ki žele imeti dekorativna drevesa, ki jih vidijo na javnih zasadih. Tako želijo v svojem vrtu zasaditi rdeč kostanj, tulipanevec ali kavkaško jelko. Ko pa o tem tehtno premislijo in se s pomočjo strokovnjaka podučijo, ugotovijo, da so ta drevesa za njihov vrt neprimerena, ker zrastejo previsoko.

JAGLENKA MARKULJ-LEBAN
Načrtovalka zelenih površin

ZDRAVILNE RASTLINE

Kurkuma

Kurkuma (*Curcuma longa* L.) je sorodnik ingverja in spada v družino ingverjev, ki obsega kakih 45 rodov. Rod kurkumov vsebuje več kot 80 vrst in rastejo v tropski Aziji in severni Avstraliji. Naša kurkuma raste kot kulturna rastlina v Indiji, na južnem Kitajskem in drugih tropskih in subtropskih deželah. V zemlji ima zelo debelo glavno koreniko, iz katere poženejo dolge korenine z gomoljastimi zadebelitvami. Iz glavne korenike poženejo številni široki listi in poganjek z 20 cm dolgim socvetjem. Listi so visoki do 1,5 metra.

Ko začno listi v decembru in januarju veneti, je to znak, da lahko izkopljejo korenike. Te očistijo in poparajo z vrelo vodo in nato posušijo na soncu. Korenine so poznane tudi kot javanske rumene korenine. Vsebujejo rumeno barvilo kukurmin, nekaj eteričnega olja, grenčine, maščobe itd. Rumeno barvilo kukurmin pospešuje izločanje žolča in njegovo nastajanje v jetrih. Uporablja se tudi kot zdravilo za vnet želodec, kot diuretik in z njim uspešno lajšamo želodčne in črevesne težave, ki so posledica premalo izločenega žolča. Zato jo uživamo v prah zdrobljeno pred jedjo. Iz korenike kuhamo tudi čaj in sicer vzamemo žličko v prah zdrobljene korenine in jo poparimo s skodelico vrele vode. Pokrito pustimo stati pol ure, nato precedimo in čaj pijemo pol ure pred jedjo. Korenino namočimo v belem vinu, ki kmalu dobi lepo rumeno barvo. Žlico tega vina popijemo pol ure pred jedjo, če imamo težave z žolčem, če nas napihuje in nas boli želodec. Zanimivo je, da oster okus prijja bolnikom z želodčnimi težavami in kurkumo dobro prenašajo. Seveda v prevelikih količinah povzroči kurkuma prebavne težave, kar pa je značilno za vse zdravilne rastline, ki vsebujejo eterično olje.

Kurkuma je odlična surovina za naravno rumeno barvilo. Zato so jo gojili že v predzgodovinski dobi, ker je bilo kot rumeno barvilo že tedaj močno čislano.

Danes se uporablja v prah zdrobljena korenina za pripravo začimbni mešanice, kot je curry in worcesterska omaka.

BORIS JAGODIČ

RECEPTI NAŠE BABICE

Kokosovi poljubi

Sestavine 15 dkg kokosove moke, 20 dkg sladkorja, 4 beljaki, če so jajca velika ali 5 malih.

Pripravljeno zmes kuhaj na štedilniku in jo poskušaj s prstom. Ko te zmes opeče, je gotova. Polagaj jo na pomazano pekač ter peči v srednje vroči pečici 15 minut. S pekača jemlji ohlajene piškote.

Pogrinjek s svinjsko zarebrnico

Sestavine: 4 svinjske zarebrnice, poper, sol, rastlinsko mast ali olje za pečenje, 1 zelena in 1 rdeča paprika, 2 srednje veliki drobno sesekljani čebuli, 150 g šampinjонов, 6 majhnih paradižnikov, timijan, lovorjev list.

Kot prilogo zajeten kup že kuhanega belega fižola (zrnja) v paradižnikovi omaki. Čebulo, papriko in začimbe opravimo in pustimo dušiti kakih 10 minut. Očistimo šampinjone, če so veliki jih narežemo na lističe, majhne pustimo cele, dušimo še dalje 5 do 10 minut in nato dodamo olupljene paradižnike. Mast zelo dobro segrejemo in na njej opečemo kose zarebrnice na vsaki strani 4 do 5 minut, da so rjave in hrustljave. Bel fižol v paradižnikovi omaki pri zmerni temperaturi počasi segrevamo.

Za serviranje obložimo kose zarebrnice s pripravljeno zelenjavo iz paprike, paradižnikov in šampinjonov, fižol v omaki pa serviramo posebej.

piranje in zapiranje vhodnih in izhodnih vrat, masiranje vimena, spremljanje iztoka mleka, snemanje molznic enot iz vimena in še vrsto drugih aktivnosti.

Za katero molzišče se odločamo in kje naj bo?!

Rejci se težko odločajo katero molzišče bi bilo za njihov hlev primerno po obliki in kapaciteti. Ne upošteva se vedno dovolj ali gre za novogradnjo ali adaptacijo. Pozabi se tudi na finančno možnost naročnika. Rejec mora poleg teh osnovnih postavk razmišljati tudi o času v katerem želi pomolziti svojo čredo in to ne glede na pasmo, ki jo ima v hlevu.

Strokovnjaki za molzno opremo oziroma tehnologijo pridobivanja mleka v zahodni Evropi opozarjajo na korelacijske odnose med številom ležalnih boksov v hlevu (številom molznic) in številom molznic v molziš-

ču. Število molznic v primerjavi s številom molznic naj bo od 10-20% (1:5-1:10). Ta procent je sigurno odvisen od tehnološke ravnosti molzne opreme. Z nižjimi procenti računamo predvsem v nasodobnejših molziščih (Trigon, Poligon, Avtotandem).

Molznišča so instalirana v samem hlevu ali v zato posebej prirejenem prostoru. Če imamo molzišče v posebnem prostoru je sicer malo dražje, vendar imamo boljše pogoje za higiensko pridobivanje mleka. V svetu je večina molzišč ločena od bivalnega prostora živali.

Pri določitvi, kje naj bo molzišče, kakšna bo njegova oblika (ogrodje), število stolpišč v njem in nivo tehnologije same molze mora obvezno sodelovati strokovnjak za to področje. Tega ne upoštevamo in tako imamo v naših molziščih vrsto napak, ki ovirajo učinek pri molzi in vplivajo negativno na zdravje molznic.

MODNI KLEPET

Pripravlja

VLASTA CAH-ŽEROVNIK

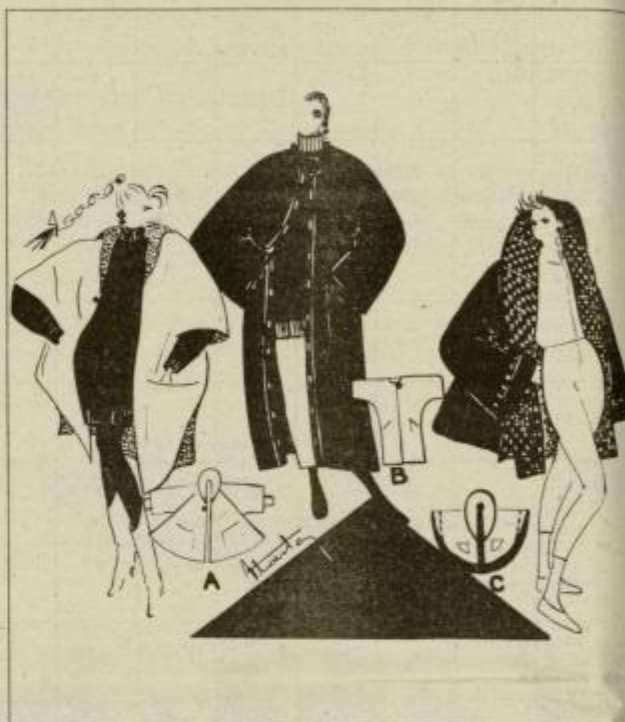
Tedni od Novega leta sem se tako hitro vrstijo, da komaj še sledimo koledarju. Nekateri se prav zaradi tega sprašujejo, ali se še sploča kupovati zimsko garderobo, ali pa bi bilo morda bolje, če bi se počasi pripravili že na pomlad.

A po vremenu sodeč, je pred nami še kar nekaj mrzlih dni. Sicer pa tudi koledarsko pomlad pričakujemo šele čez dva meseca, pa tudi ta nam ne obljublja takoj toplih in sončnih dni. Zato najbrž ne bo čisto nič narobe, če si še konec januarja omislite nova zimska oblačila. Pose-

bej še, če ste se svojega plašča ali bunde že naveličali, letos pa ne samevata prav veliko v omari.

Naša modna svetovalka Vlasta Cah-Žerovnik vam za danes ponuja prikupne športno - hkrati pa tudi elegantno zimsko modo. Odvisno je seveda od tega, kako boste takojmenovano pončo modo nosile. In še tisto, kar bo za priložnostne šivilje, ki se ne ustrašijo minut v domači »šivalnici«, najpomembnejše - kroji za pončo modo so nekaj najbolj enostavnega, zahtevajo.

UREDNIŠTVO

»Double face«

Ste se že kaj naveličali zime? Kdo ve, kakšna presečenca nam še pripravlja za leto, zato je bolj varno, da je ne hvalimo ali grajamo prahu na glas!

Vsekakor pa vam verjamem, da ste se, kot naše bralke Alenka, Miša in Vladimirja že pošteno naveličale predlansko-lansko-letosnjih zimskih plaščev in bund. Če se vam je čudežno pojavil kakšen dinar viška, imate čisto malo šiviljskega znanja in želje za novim videzom, vas bom zdajle napotila naravnost v prvo trgovino po 2-3 metre blaga, prav toliko okrasnega obrbnega traku, pa morda še kakšen velik gumb. Ne, nisem pozabila na podlogo, kajti kupovale bomo »double face« blago, torej tisto, ki je lepo spredaj, zadaj pa še lepše. Kroji so tako superenostavni, da dajejo vtis, kot ne bi bili sešiti, temveč zgolj ogrnjeni okrog

telesa. To pa še ni vse - tudi supermodni so letos - vam torej ostaja le, da se odločite, kateri izmed predlogov, ki sem jih narisala, vam najbolj ugaja:

A) Hit sezona, pončo, je ponovno v samem centru modne scene in karakteristični predstavnik »indijanskega« stila

B) K najbolj enostavnemu T-kroju plašča ni kaj dodati - razen seveda okrasne obrobe, našitih žepov in enega gumba! Dolžina pa je lahko čisto po vašem okusu.

C) Prav tako, če ne najbolj moden je plašč trapez-linije, krojen iz polnega kroga. Še bolj razkošnega ga napravi efekten velik ovrtnik, ki lahko služi tudi kot kapuca.

Pa ne pozabite - k takšnim modelom se podajo oprijete legice, pleteni dolgi puloverji, visoki škornji ali športni čevlji z nizko peto!

VLASTA

KMETIJSKI NASVETI

Molzišče

(4)

Side by side

Ime molzišča je angleško. Pomeni, da v tem ogrodju molzišča stojijo krave pravokotno na delovni kanal. Molzne enote molznik nastavlja na vime od zadaj, kar pa neki strokovnjaki ne svetujejo. Za to obliko molzišča se prihrani precej prostora predvsem po dolžini. Ta sistem molzišča se uporablja tudi pri molzi ovac in koz. Učinek pri molzi je od 75-80 krav/uro. Raziskovalci trdijo, da je pri molzi potrebno opraviti manj poti od molznic do molznice. V tem molzišču pa se krave težje pripravljajo na molžo (izločanje mleka) kot v drugih. Kontrola umivanja je tu slabša.

Avtotandem

Predstavlja avtomatiziran tandem in je opremljen z sodobno elektroniko. V tem

Piše Ivan Kuder

molzišču je možno doseči do 1/3 večjo storilnost kot v vseh dosedaj znanih molziščih. Pri molzi v tem molzišču prehajamo zopet nazaj na individualni tretman živali s tehniko in molznikom. Molzna tehnika ima lahko nižji ali višji nivo. Najsodobnejše rešitve predvidevajo ob ogrodju molzišča »Tandem« avtomatsko prepoznavanje živali preko responder vratnice, sinhronizirano od-

Kupon za modni nasvet

NT&RC

Ime in priimek:

Točen naslov:

Starost: Višina:

Teža: Konfekcijska št.:

Barva las: Barva oči:

Najljubše barve:

Dobrih pizzerij ni nikoli dovolj

Zato obiščite novo celjsko pizzeria:

MLADINA

Pizzeria MLADINA ima svoj dom na Levstikovih 1 v Celju, čisto blizu avtobusne postaje.

MLADINA ponuja slastne pize, hamburgerje, hot doge, sadne kupe...

MLADINA je pizzeria, s katero boste še kako zadovoljni!

Razpisna komisija DS
GOSTINSKO TURISTIČNEGA PODJETJA

NA-NA Celje

razpisuje delovno mesto

– direktorja podjetja

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, izpolnjevati še naslednje:

- višja ali srednja izobrazba gostinske ali ekonomske smeri
- najmanj pet let delovnih izkušenj na področju gostinstva
- organizacijske in vodstvene sposobnosti.

Dela in naloge se razpisujejo za 4 leta.

Pisne prijave z ustreznimi dokazili naj kandidati pošljejo v 15. dneh od objave na naslov: Gostinsko turistično podjetje »NA-NA« Celje, Lilekova ul. 5, Celje, z oznako »za razpisno komisijo«.

O izidu razpisa bodo kandidati obveščeni v 8. dneh po izbiri.

CISTERNE ZA KURILNO OLJE

Poleg 11 različnih standardnih velikosti vam lahko izdelamo tudi cisterno po meri, pridemo po potrebi izmeriti na dom in po ugodni ceni tudi dostavimo kamorkoli. Za nadaljne inf. pokličite 731-350.

POSEBNA UGODNOST!

2000 lit. že za 5.000,00
3000 lit. že za 6.000,00
4000 lit. že za 7.000,00
Cisterne so izdelane iz pločevine 3 mm.

KLINKER

Stopite na trdna tla!

Na Ljubečni odslej tudi kompletna ponudba gradbenega materiala:

- ugodne cene za **PARKET in NOSILCE**
- še vedno do 20% popusta za **klinker keramične ploščice**

Stopite na trdna tla!

Tel. (063) 33-421

Ljubečna Celje

TRGOVSKO PODJETJE

»TEKO« CELJE

objavlja prosto delovno mesto

VODJA SEKTORJA FINANC, RAČUNOVODSTVA IN INFORMATIKE

(ni reelekcija)

Pogoji:

- VI. stopnja ekonomske ali finančne smeri
- 5 let delovnih izkušenj na enakem ali podobnem delovnem mestu
- poznavanje predpisov s področja knjigovodstva in računalništva
- poskusno delo 3 mesece

Delo je za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Kandidati naj pošljejo pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev in kratkim življenjepisom, v 8 dneh od dneva objave splošno kadrovske službi TP »TEKO« Celje, Gubčeva ulica 1.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 8. dneh po izbiri.

... NOVO V CELJU...
NOVO NA OSTROŽNEM...

... TUDI VI MORATE ZVEDETI...
TUDI VI MORATE ZVEDETI...

Trgovina »ADUT«, Ostrožno 86,
ENKRATNE CENE!

Modna oblačila iz zlahtnega pliša in svile, usnjeno galanterijo priznanih oblikovalcev, uvožene moške srajce in pletenine po konkurenčnih cenah, dekorativne indijske izdelke za priložnostna darila, in papirno galanterijo, dekorativne sveče, kozmetične izdelke tujih proizvajalcev in še in še.

Pridite, pričakuje vas trgovina »Adut«, ki je odprta: od 9. do 12. ure in od 15. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 14. ure.

Varčujte z NT&RC

Z Novim tednikom lahko dobro in koristno varčujete.

Zakaj? Vsak teden boste dobili 32 časopisnih strani dobrega, angažiranega, zanimivega in zabavnega branja iz domačih logov, ob tem pa boste tudi prihranili.

Kako? Če postanete naročnik NT&RC boste za 50 dinarjev na mesec dobili povprečno 4,33 izvodov Novega tednika vsak mesec – torej celo številko zastonj. Ob tem pa vam, kot naročniku, pripada letno še en mali oglas – zastonj, seveda.

Če varčujete – varčujte z NT&RC

NT&RC

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »NOVI TEDNIK«

Začnite mi ga pošiljati dne _____

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

V _____ dne _____

podpis naročnika

NOVI TEDNIK
63000 CELJE
Trg V. kongresa 3a

ZASTAVA AVTO
LJUBLJANA

AVTOMOTOR CELJE

obvešča cenjene kupce, da sprejema vplačila za vozila Zastava Jugo do 26. 1. 1991 še z 10 odstotnim popustom.

Pri zamenjavi staro za novo kupec vplača razliko med ocenjeno vrednostjo rabljenega vozila in ceno novega.

Svoje vozilo lahko uporablja do izdobave novega, cena novega vozila pa je zajamčena. Nekatera vozila so na razpolago za takojšnjo izdobavo.

Trenutno je še možno uveljaviti davčne olajšave pri nakupu novega vozila po sistemu staro za novo.

Zahtevnejšim kupcem nudimo omejene količine ameriških vozil CHRYSLER ES in LEBARON po ugodnih cenah (tudi pri teh je možna zamenjava staro za novo z vsemi davčnimi ugodnostmi).

Podjetja, ki jih pri gradnji ne morete zaobiti:

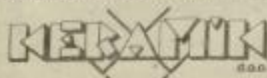
Kamnu smo dali novo vsebino

Podjetje za obdelavo naravnih kamnov, Lava 1 Celje, tel: 33-468

- obdelava in vgrajevanje vseh vrst kamnov v vseh tehnologijah
- izdelovanje spomenikov, graviranje, preobliskovanje
- izredne plačilne možnosti - ugodni krediti

Za končni estetski in funkcionalni učinek

Podjetje za instalacijska in zaključna dela v gradbeništvu

- polagamo keramične ploščice na tla, stene, terase...
- polagamo kamen
- postavljamo keramične peči

p.o.

STANOVANJSKA ZADRUGA

Mariborska cesta 1, 63000 CELJE
tel.: (063) 21-700, 21-725; fax: (063) 28-311

GRADITELJI - Z NAMI GRADITE NAJCENEJE

- Vam nudi: najcenejšo gradnjo stanovanjskih objektov, ostalih objektov in adaptacij.
- Velika ponudba gradbenih materialov in finalne opreme brez maloprodajnih trgovskih marž.
- Nudimo dostavo materialov na gradbišče.
- Pristopni delež 50 din.
- Provizija samo 3%.

Z IZBA GRADITE CENEJE

Odšel si tiho brez slovesa, mirno spil in čakal nas, imel težko si življenje, nikoli več ne čaka te trpljenje.

ZAHVALA

Po dolgi, mučni boleznini je 4. januarja 1991 za vedno zatisnil trudne oči dragi mož, oče in dedek

STANKO NUNČIČ

po dom. BLAŽIČEV iz Sladke gore

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem, sodelavcem Mode Celje, Bolnišnice Celje, Topra Šmarje, Steklarne Rogaška za tako veliko spremstvo na njegovi zadnji poti, darovano cvetje, sv. maše, izrečeno sožalje, ter vsem, ki ste kakorkoli pomagali v težkih trenutkih. Hvala osebju ZD Šmarje za lajšanje bolečin. Hvala govornikom za poslovilne besede, GD Sladka gora za trud, ki ste ga imeli s pripravo zadnjega slovesa, duhovnikom g. Rojniku in g. Šramlu ter pevcem cerkvenega zbora. Hvala še enkrat vsem in vsakem posebej, ki ste ga spoštovali in imeli radi.

Zalujoči:

žena Tilčka, sin Tinček, hčerke: Mimica, Ivanka, Jožica in Anica z družinami

ZAHVALA

Ob tragični izgubi drage mame, žene in stare mame

FRANČIŠKE PUSTIVŠEK

roj. Štancer

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in sosedom, ki ste nam pomagali v teh težkih trenutkih in jo tako množično pospremili na njeni zadnji poti.

Zalujoči:

mož Jože, sinova Sandi in Joži s Toniko ter Damjanom

Plesna šola

PLESNA ŠOLA STEP

razpisuje

- celoletno plesno šolo za otroke

od 5. do 15. leta (pričetek v februarju) in naslednje plesne tečaje:

- začetni tečaj družabnih plesov za mladino: pričetek v sredo, 6. 2. ob 18. uri ali nedeljo 10. 2. ob 18. uri,
- začetni tečaj družabnih plesov za odrasle: pričetek v sredo, 6. 2. ob 19.30 ali v nedeljo, 10. 2. ob 19.30,
- začetni tečaj rock'n'rolla: pričetek v četrtek, 7. 2. ob 19. uri,

vpisujemo tudi v mladinsko skupino športnega plesa (pričetek v februarju, za srednješolce),
- v plesne tečaje družabnega plesa vabimo tudi starše maturantov!

Otvoritev plesne šole STEP bo v petek, 25. 2. ob 20.30 - modna revija, revija standardnih in latinsko-ameriških plesov, čarovnik in družabni plesni večer. Celotna dejavnost šole poteka v družabnih prostorih dvorane Golovec, Celje. Prijave sprejemamo pred pričetkom posameznih tečajev ali NON-STOP po telefonu 27-886. ZAPLEŠITE V PLESNI ŠOLI STEP!

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi ljubljene žene, mame in stare mame

VERE REBERŠČAK

iz Lahomnega 27 pri Laškem

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala vsem za darovano cvetje, izrečena ustna in pisna sožalja. Še posebna hvala gospodu Krašovcu za tople poslovilne besede, gospodu župniku za opravljen pogrebni obred in pevcem za zapete žalostinke.

Zalujoči: mož Franci, hčerka Vera z družino in brat Lojze.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi drage mame, stare mame in prababice

JOŽEFE ŠOLINC

iz Cerovca 25, Šentjur

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za spremstvo na njeni zadnji poti, darovano cvetje, sv. maše ter izraženo pisno in ustno sožalje. Posebna hvala Minki Rojč za nesebično pomoč. Hvala tudi Sandi Okorn za požrtvovalnost, duhovnikom za opravljen obred, gospodu župniku za poslovilne besede, pevcem ter Janezu za odigrano tišino. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Zalujoči:

hčerka Milica z družino

V SPOMIN

Zaspal si tiho, mirno, utrujen od bolečin. Za teboj ostala je praznina in v srcih naših bolečina.

FRANC ŠMARČAN

22. januarja mineva leto dni odkar nas je za vedno zapustil naš dragi mož, ata, stari ata in brat.

Svečka, cvetje in lepa misel je vse, s čimer ti lahko vračamo dobroto. Čas mineva, praznina v hiši in bolečina v srcu pa bosta ostali za vedno.

Prisrčna hvala vsem, ki se ga spominjate, mu poklanjate cvetje in prižigate svečke.

Zalujoči:

žena Ivanka, hčerke in sinova z družinami in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Zapustil nas je dragi mož in brat

PAVEL ŽELE

iz Celja, Tržaška 5

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za darovano cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala za izrečena ustna in pisna sožalja. Hvala primariju dr. Žuntarju in osebju Urološkega oddelka bolnišnice Celje za njihov trud. Še enkrat hvala vsem, ki ste z nami sočustvovali, nam lajšali bolečino in nudili pomoč.

Zalujoči:

žena Mara, sestri Marija in Zalka ter sorodstvo

ZAHVALA

V trenutku bolečine, ko smo se morali nepričakovano in prezgodaj posloviti od našega ljubelega, nepozabnega moža, skrbnega očeta in dedija

MARJANA POBOLŠARJA

iz Celja

izrekamo iskreno in globoko zahvalo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam priskočili na pomoč ter delili z nami tiho bolečino, nam izrazili pisno in ustno sožalje, darovali vence in cvetje, ter ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi kolektivu Kovinotehne Celje.

Zalujoča žena Anica, sinova Peter z družino in Samo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, mame, stare mame in sestri

MARIJE SKALE

iz Jelc

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sv. maše, ter vsem, ki ste kakorkoli pomagali v teh težkih trenutkih. Posebna hvala g. Zdošku in g. Mazeju za cerkveni obred in tople poslovilne besede, cerkvenemu pevskemu zboru iz Dobja in pevcem iz Šentjurja ter govornikom Ediju Vodebu in Ignacu Volasku. Iskrena hvala dr. Šmidu in zdravstvenemu osebju iz Šentjurja. Posebna hvala JKP, OPŠ Šentjur, gasilcem iz Paridola, vsem sosedom, posebno še Jazbinškovim. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, jo spoštovali in jo imeli radi.

Zalujoči:

vsi njeni

Jelce, 21. 1. 1991

ZAHVALA

Zima mrzla te je vzela, tiho si odšel od nas, pomlad, ki tako rad si jo mel, ne bo videla več tvoj obraz.

STANKA LESKOVŠKA

iz Ljubecne

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem. Hvala zdravnikom in osebju celjske bolnišnice in bolnišnice Topolšica. Posebno se zahvaljujemo dr. Mancu Žerjav in sestram za dobro nego. Iskrena hvala Gasilskemu društvu Ljubecna, Občinski gasilski zvezi Celje ter vsem gasilskim društvom, ki so ga tako lepo pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala tudi gospodu župniku Kostajnsku za lepo opravljen obred ter pevcem KUD Ljubecna, govornikom za ganljive besede. Prisrčna hvala vsem za darovano cvetje, hvala za ustno in pisno izraženo sožalje in darovane svete maše.

Zalujoči: žena Slava, hčerki Hermina z Jožetom, Mariči z Edijem, vnuk Leon, ter drugo žalujoče sorodstvo

